

PL

# ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

விலை:  
ரூபா 100/=

266

யாழ்ப்ப. ம. சபை  
21 JUL 2022  
உறுப்பினர்

புத்தக விலை ரூ. 100/-  
மேலும் கட்ட வேண்டாம்  
புத்தக விலை



**பவளவிழா நாயகர்**  
**கலாபூஷணம், கலைமாமணி**  
**மாத்தளை பெ.வழிவலன்**

பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறவது ஞானம் !

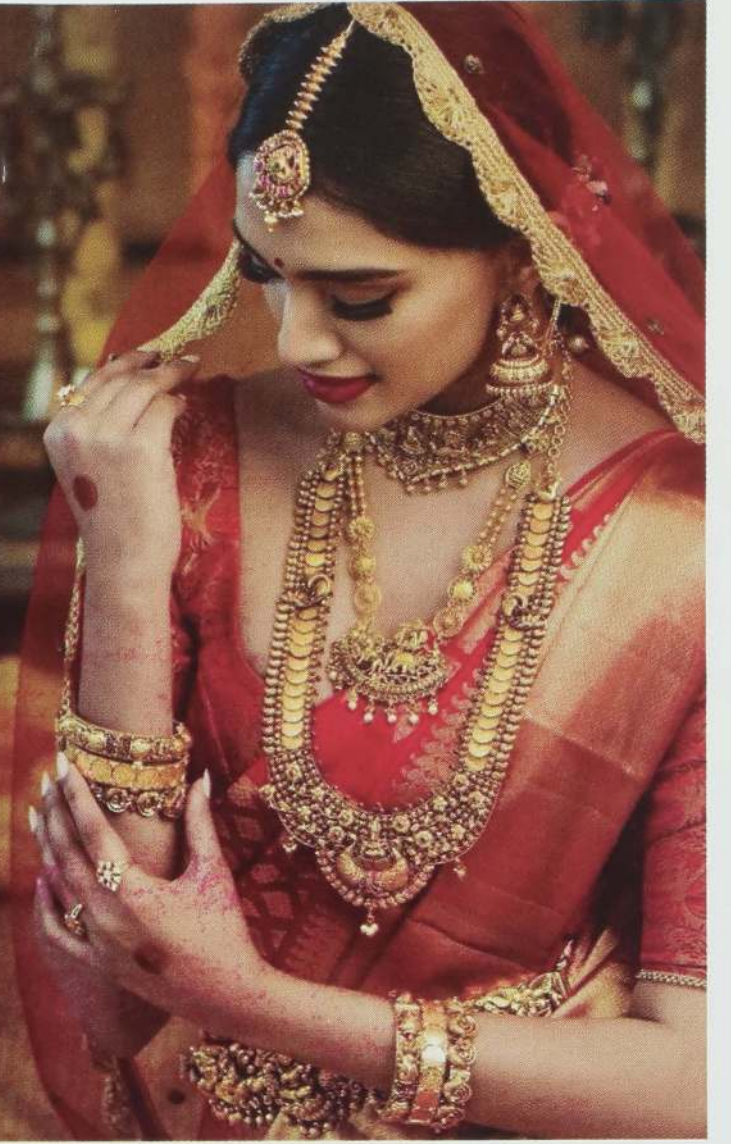


தரமான தங்க நகைகளுக்கு....

# Nagalingams Jewellers

Designers and Manufacturers of  
22kt Sovereign Gold  
Quality Jewellery

101, Colombo Street, Kandy.  
Tel: 081 - 2232545



## CENTRAL ESSENCE SUPPLIERS

*Suppliers to Confectioners & Bakers*



Dealers in all kinds of Food Essences,  
Food Colours, Food Chemicals,  
Cake Ingredients Etc.

76B, Kings Street, Kandy.

Tel: 081 - 2224187,

081 - 2204480, 081 - 4471563







ஒளி: 23  
கூடர்: 02

266

# பகீர்தலன் மூலம் வீரவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்  
கவிப்பெருக்கும் மேலுமாயின்,  
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடவரல்லாம்  
விழிப்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

## ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், எந்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்  
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்  
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலச்சந்திரன்

ஒவியர்: கிறிஸ்த நல்லரெத்தினம்

## தொடர்புகளுக்கு

- தொ.பேசி. ☞ 0094-11-2586013  
0094-77-7306506
- தொ.நகல் ☞ 0094-11-2362862
- இணையம் ☞ www.gnanam.info  
www.gnanam.lk
- தளம். ஞானம். இலங்கை  
மின்னஞ்சல் ☞ editor@gnanam.info  
editor@gnanam.lk
- அஞ்சல் ☞ 3B-46<sup>th</sup> Lane, Colombo-6,  
Sri Lanka
- வங்கி விபரம் ☞ T. Gnanasekara Iyer  
Acc. No. - 009010344631  
Hatton National Bank,  
Wellawatha Branch.  
Swift Code : HBLILKLX  
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு  
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்  
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக  
அனுப்புதல் வேண்டும்)
- சந்தா விபரம் ☞ Sri Lanka

ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=  
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=  
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=

ஒரு வருடம்

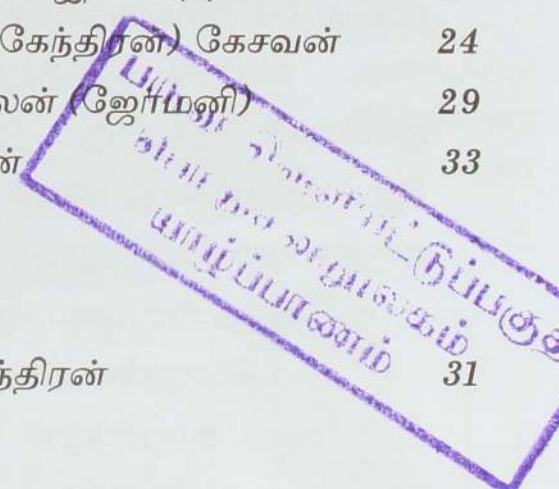
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

- ☉ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களை பொறுப்பாவார்கள்.
- ☉ புகைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- ☉ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- ☉ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

## இருவருள்...



- ☉ கவிதைகள்
  - என். நஜ்முல் ஹுசைன் 12
  - வெலிகம ரிம்ஸா முவந்தமது 12
  - பொலிகை பொன். சுகந்தன் 15
  - எல். வஸீம் அக்ரம் 20
  - கவிஞர் நிலா தமிழின்தாசன் 23
  - கனகசபாபதி செல்வநேசன் 35
- ☉ சிறுகதைகள்
  - விமல் பரம் (இலண்டன்) 06
  - ருஸ்னா நவாஸ் (மாவனல்லை) 16
  - காரைக்கவி கந்தையா பத்மநாதன் 21
- ☉ கட்டுரைகள்
  - கலாபூஷணம் கே.பொன்னுத்துரை 03
  - பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா 13
  - வடகோவை பூ.க.இராசரத்தினம் 19
  - அநுராதை (நாகேந்திரன்) கேசவன் 24
  - கௌசி சிவபாலன் (ஜோமணி) 29
  - தி. ஞானசேகரன் 33
- ☉ எதிர்வினை
  - செல்வி திருச்சந்திரன் 31
- ☉ பத்தி
  - பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 36
- ☉ வாசகர் பேசுகிறார் 38





# ஆசிரியர் பக்கம்

நாடு ஸ்தம்பித நிலையை அடையப் போகிறதா?

அத்தியாவசியப் பொருட்களின் இறக்குமதியில் ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்பும் அரசாங்கத்தின் தவறான விவசாயக் கொள்கையினால் ஏற்பட்ட பின்னடைவும் நாட்டில் உணவுப் பொருட்களுக்கும் அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்கும் தட்டுப்பாடான நிலைமையை உருவாக்கியிருக்கின்றது.

நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக நாட்டு மக்கள் மூன்றுவேளை உணவை உண்பதற்கு முடியாத பெரும் கஷ்டங்களை அனுபவித்து வருகின்றனர்.

எரிபொருள் தட்டுப்பாட்டால் நாட்டில் பொதுப்போக்குவரத்து சேவை முடங்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இலங்கை போக்குவரத்துச் சபைக்கும் மற்றும் தனியார் பஸ் சேவைக்கும் ரயில் சேவைக்கும் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்தச் சேவைகள் வரும் நாட்களில் முழுமையாக ஸ்தம்பிதம் அடையும் நிலையே காணப்படுகிறது.

வரிசைகளில் காத்திருத்தல், ஏமாற்றங்கள், பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள், வர்த்தகச் செயற்பாடுகள் பாதிப்பு, அத்தியாவசிய மருந்துகளுக்கான தட்டுப்பாடு, மின்வெட்டு நெருக்கடி, தொழிற்சாலைகளின் நடவடிக்கைகள் பாதிப்பு, அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைகள் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளமை என்பன நாட்டுமக்களை பெரிதும் வாட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

நகர்ப்புறப்பாடசாலைகள் மூடப்பட்டிருப்பதுடன் அனைவரும் வீட்டிலிருந்து வேலை செய்யுமாறு கேட்கப்பட்டுள்ளனர். தற்போது மின்வெட்டு இரண்டரை மணிநேரத்திலிருந்து மூன்றுமணிநேரமாக அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது அடுத்து வரும் நாட்களில் மூன்று முதல் நான்கு மணித்தியாலங்களுக்கு அமுல்படுத்தப்படுமென அறிய முடிகிறது.

உணவுப் பொருட்கள், பெற்றோல் டீசல் எரிவாயு ஆகியவற்றிற்கான நீண்ட வரிசைகள் தொடர்ந்தும் நீண்டு கொண்டே இருக்கின்றன. நீண்ட வரிசையில் நீண்ட நேரம் நிற்கும்போது மக்கள் சிலர் இறந்தும் போகிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் எந்தவித அனுதாபமும் காட்டுவதாக இல்லை.

இந்த நிலைமை தொடரக்கூடாது.

தற்போதுள்ள நிலையில் பொருளாதார ரீதியாகவும் சமூக ரீதியாகவும் கலாசார ரீதியாகவும் சுற்றுச்சூழல் ரீதியாகவும் முன்னோக்கிச் செல்வதற்கான நீண்டகாலத் திட்டங்களை அரசாங்கம் வகுத்து அதனடிப்படையில் செயற்படவேண்டும். நாட்டை முடங்கப்போகும் நிலையிலிருந்து மீட்டெடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக முன்னெடுத்து நாட்டையும் நாட்டுமக்களையும் காப்பாற்ற வேண்டும்.





# மலையக பாரம்பரிய கலைகளை முதன்முதலில் நூலுருவில் வடித்தவர் மாத்தளை பெ.வடிவேலன்



விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய மலையக ஆக்கங்களே நூலுருப் பெற்றிருந்த காலம் அது. மலையக எழுத்தாளர்கள் தமது ஆக்கங்கள் நூல் வடிவில் வராதா? என்று ஏங்கி பெருமூச்சுவிட்ட இருண்ட காலமும் கூட! இந்நிலையில் “தோட்டக்காட்டினிலே” மலையக எழுத்தாளர்கள் மூவரின் சிறுகதைகள் அடங்கிய தொகுதியின் வெளியீட்டு விழாவுக்கு அழைப்புக் கிடைத்தது. மகிழ்ச்சியுடன் நாவல் நகரிலிருந்து இலக்கிய நண்பர்களுடன் ஒரு வண்டியில் ஏறி மாத்தளை பாக்கியம் வித்தியாலயத்திற்கு சென்றடைந்தோம். அன்றுதான் மாத்தளை வடிவேலனை முதன்முதலில் சந்தித்தேன்.

பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் அணிந்து ரையுடன் வெளிவந்த சிறுகதைத்தொகுதி “தோட்டக்காட்டினிலே”. இச்சிறுகதைத்தொகுதி தமிழகத்திலும் பெரிதும் பேசப்பட்டது. அக்காலக்கட்டத்தில் வெளிவந்த தமிழக சஞ்சிகையான “தாய்” இலக்கிய சஞ்சிகையில் ஆசிரியர் வலம்புரிஜான் அவர்களிடம் அண்மையில் வாசித்த சிறந்த நூல் எது? என்று கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு, நான் சம்பந்தில் இலங்கையில் வெளிவந்த “தோட்டக்காட்டினிலே” என்ற சிறுகதைத் தொகுதியை வாசித்தேன். அதில் இங்கிருந்து சென்று இலங்கையில் தோட்டங்களில் வாடும் நம்மவர்களின் அவலநிலையை வடிவேலன் எழுதிய “கறிவேப்பிலைகள்” என்ற சிறுகதை சித்திரிக்கின்றது என்றார். இதனைத் தொடர்ந்து இத்தொகுதியில் வெளிவந்த “புத்தாண்டு புதிதல்ல” என்ற சிறுகதை தினமணிக்கதிரிலும் வேறு கதைகள் குங்குமம் முதலான சஞ்சிகைகளிலும் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டன.

பட்டதாரி ஆசிரியரான இவர், 83 இனவன் செயலின் பின்னர் இந்து மாணவர்களின் வரவு வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து இனமாற்றம் செய்யப்பட இருந்த பாடசாலையை துணிவுடன் பொறுப்பேற்று தற்காலிகமாக அதிபராக

பதவியேற்று நடத்தியவர். துணியும், ஆளுமையும் மிக்க இவர் வேரகம், ரத்வத்த, ஒவிலிகந்த, மஹாலெவகந்த முதலான பல தோட்டப்பாடசாலைகளை இணைப்பு என்ற பெயரில் மூடிவிடாமலும், மூடிய பாடசாலையை மீண்டும் இயங்கச் செய்து அரசாங்கம் பொறுப்பேற்று நடத்தவும் முன்னின்று உழைத்தவர்களில் முதன்மையானவர்.

தன் எழுத்தின் வளத்தால் நம்நாட்டில் மட்டுமன்றி, கடல்கடந்து தமிழர்கள் வாழும் தேசங்களிலும் நன்கு அறியப்பட்டவரான மாத்தளை பெ.வடிவேலன் பல திருக்கோயில்களின் திருப்பணிகளுக்கு இந்து திணைக்களத்தின் உதவிகளைப் பெற்றுக்கொடுத்தவர். அறநெறிப் பாடசாலைக் கல்வி இவரது எண்ணக்கருவும், செயற்திட்டமுமாகும். மாத்தளை இரத்தோட்டை செல்வ விநாயகர் ஆலயத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ள கலாசார மண்டபத்திற்கு அன்றைய தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அமைச்சின் மேலதிக செயலாளர் திரு. குமாரதாசன் அவர்களிடம் நிதியுதவியைப் பெற்றுக்கொடுத்ததுடன் 83 இனவன்செயலினால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழர்களுக்கு “புனர்வாழ்வு” அமைச்சில் பொறுப்பாளராக இருந்த திரு. குமாரதாசன் அவர்களுக்கூடாக நிதியையும் பெற்றுக் கொடுத்தவராவார்.

தினபதி தினமொரு சிறுகதைத்திட்டத்தில் திருச் செந்துாரனின் சிபாரிசுடன் “கண்கள்” என்ற சிறுகதையின் வாயிலாக சிறுகதைத் துறையில் பிரவேசித்த இவரின் சிறுகதைகளை அவ்வப்போது அமரர் என்.எஸ்.எம் இராமையா அவர்கள் விமர்சித்து நெறிப்படுத்தினார்



கலாபூஷணம்  
கே.பொன்னுதுரை





என்று அடிக்கடி பெருமையுடன் வடிவேலன் கூறுவார். மலையக எழுத்தாளர் மன்றம், வீரகேசரியுடன் நடத்திய நான்காவது சிறுகதைப் போட்டியில் “பிஞ்சு உலகம்” என்ற சிறுகதை முதற்பரிசு பெற்றதுடன் கதைக்கனிகள் என்ற பரிசுக் கதைகள் தொகுதியிலும் இடம் பெற்றது.



கவிதை, சிறுகதைகளை எழுதிக் கொண்டிருந்த வடிவேலனின் பார்வை மலையக நாட்டார் வழக்காற்றியல் பக்கம் திரும்பியது. இவரது தந்தையார்

குழந்தைவேல் பெருமாள் தனது சொந்தச் செலவில் 83 வரை காமன் திருவிழாவை நடத்தியவர். இவர் வாழும் நோர்த் மாத்தளை தோட்டம் கலாநயம்மிக்க தொழிலாளர்கள் வாழ்ந்த, வாழுகின்ற பகுதியாகும். பண்டுதமிழ் காதைகளான இராமர் காதை முதல் லவகுசா, வள்ளிதிருமணம், சத்தியவான் சாவித்திரி, அரிச்சந்திர மயான காண்டம் முதலான பல நாடகங்களை தீப்பந்த வெளிச்சத்திலும் பிற்காலத்தில் பெற்றோமக்ஸ் வெளிச்சத்திலும் பின்னர் மின்சார ஒளியிலும் கண்டுகளித்து அனுபவம் பெற்றதாகக் கூறுவார்.

தொண்ணூறுகளில் வடிவேலன் இந்துசமய கலாசார அமைச்சுக்கு கலாசார அதிகாரியாக நியமனம் பெற்றுவந்ததுடன், அவருக்கும் எனக்குமான தொடர்பும், செயற்பாடுகளும் மேலும் விரிவடைந்தன. அக்காலப்பகுதியில் ஏழுபேரே அமைச்சில் கலாசார அதிகாரிகளாக பதவி வகித்தனர்.

முழு நாட்டிற்குமே ஏழுபேர் என்றாலும் அவர்கள் அமைச்சிலும், தத்தம் பிரதேசங்களிலும் ஆற்றிய சேவைகள் இன்றளவும் நினைக்கத் தக்கனவாக உள்ளன. சகலரும் சிநேகத்துடனும், சேவாமனப்பாங்குடனும் இரவு பகல் பாராது

சேவையாற்றினர். எமது பிரதேசத்தில் மாத்தளை வடிவேலன் ஒரு அதிகாரியாக அல்லாது எம்மோடு இணைந்து ஆலயத்திருப்பணிகள், திருவிழாக்கள், இலக்கியக் கூட்டங்கள், அறநெறி பாடசாலைக்கான ஆசிரிய கருத்தரங்குகள், தோட்டங்களிலும், ஆலயங்கள்தோறும் அறநெறி பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தும் சேவையாற்றினார்.

கலாசார அதிகாரிகளின் பணிகளை நம் நாட்டில் மட்டுமன்றி தமிழகத்திலும் கால்பதித்து நிற்கும் மாத்தளை வடிவேலன் ஜீப் வண்டிகளின் பாகங்கள் பனைமரத்தில் தொங்கிய காலகட்டத்திலும் பலாலிக்கு விமானமூலம் சென்று யாழ்ப்பாணம் மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயிலின் முருகன் சிலை பற்றிய அறிக்கையை சமர்ப்பித்தவர். மறுவாரமே அர்ச்சகர் பயிற்சி நெறிக்காக காஞ்சிபுரத்திற்கு மலையக கோயில் பூசகர்களை அழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டுச் சென்றவர். இப்படி பல வகையான சேவைகளை செய்து முடித்தவர்.

இத்தனைக்கும் மத்தியில் மாத்தளை வடிவேலன் சளைக்காது எழுதிக்கொண்டிருந்தார். “இலக்கியம் ஒரு சமுதாயப்பணி” என வடிவேலனின் சிறுகதைகள், நாவல்கள், ஆய்வுக்கட்டுரைகள் என இலக்கிய படைப்புகள் வெகுவாக வெளிவந்துகொண்டிருந்தன. இவரது முதல் நூலும், மலையக கூத்துக்கள் பற்றிய ஒட்டுமொத்தமான முதல்நூலுமான “மலையக பாரம்பரிய கலைகள்” என்ற “மலையக நாட்டார் வழக்காற்றியல்” பற்றிய நூலின் வெளியீட்டு விழாவில் கலந்துகொண்ட பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் நூலை விமர்சித்து உரையாற்றுகையில், இந்நூல் அளவில் சிறியது என்றாலும் இதற்குடாக மலையக கூத்துக்கள், பாரம்பரிய கலைகள் என்பனவற்றை அறிந்து அவற்றைத் தனித்தனியாக விரிவாக ஆய்வு செய்ய வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன் பின்னர் விரிவுரையாளர் அம்பிகை வேல்முருகு அருச்சுனன் தபசை ஆராய்ந்து தனியான ஒரு நூலை வெளியிட்டார். இதனைத் தொடர்ந்து தமிழ்நாடு, பாண்டிச்சேரி ஆகிய நாட்டுப்புற ஆய்வாளர்கள் பலர் கலந்துகொண்ட கருத்தரங்கில் “காமன்கூத்தும், மலையக சமூகத்தில் அதன் முக்கியத்துவமும்” என்னும் தலைப்பில் பணிப்பாளர் க.சண்முகலிங்கம் அவர்களின் வழிகாட்டலில்



ஆய்வுக்கட்டுரையினை சமர்ப்பித்து பலரது பாராட்டினையும் பெற்றார்.

இதனைத்தொடர்ந்து காஞ்சிபுரம் சேக்கிழார் மகாநாட்டிலும் பங்குபற்றும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. மத்திய மாகாண அமைச்சர் வீ.புத்திரசிகாமணி அவர்கள் நடாத்திய மலையக இலக்கிய மகாநாட்டில் பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் தலைமையில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் “மலையக நாட்டார் வழக்காற்றியல்” என்ற விரிவான கட்டுரையை சமர்ப்பித்து வாசித்து பலரதும் பாராட்டைப் பெற்றார்.

சிறுகதைக்கான தகவம் பரிசும் கிடைக்கப் பெற்றார். டெல்டா சங்குவாரி தோட்டங்களில் நடைபெற்ற அந்திகளுக்கெதிராக சிரித்திரனில் எழுதிய கதை “அக்கினி” ஆகும். தினகரன் நடத்திய துரைவி சிறுகதைப்போட்டிப்பரிசு, உதயன் வெள்ளிவிழா போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு, அகஸ்தியர் நினைவு சிறுகதைப்போட்டி உட்பட பல சிறுகதைப் போட்டிகளில் பரிசில்களை வென்றெடுத்துள்ளார். பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை அதிபர் திருவாளர் ஸ்ரீதரசிங் அவர்கள் வெளியிட்ட இருபது சிறுகதைகள் அடங்கிய “அட்சய வட்டம்” சிறுகதைக்கு மத்திய மாகாண சாகித்திய மண்டல பரிசு, மட்டக்களப்பு ஓ.கே. குணநாதனின் தமிழியல் விருது, டென்மார்க் சிறுகதை மேதை அனசன் விருது என பல விருதுகள் கிடைத்துள்ளன.

பாடசாலைகளுக்கிடையிலான அகில இலங்கை தமிழ்த்தினப் போட்டியில் இவரது “பகல் நட்சத்திரங்கள்” என்ற நாடகம் மாத்தளை இந்துக்கல்லூரி சார்பாக முதற் பரிசினை பெற்றுள்ளது. இவர் எழுதி தயாரித்த “பால்மரங்கள்” குறுந்திரைப்படம் கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம் உட்பட பல தமிழக அமைப்புகளின் பரிசில்களைப் பெற்றுள்ளன. குளவிகள் குறுந்திரைப்படம் மகளிர் நலன்பேணும் அமைப்பொன்றில் பரிசினைப் பெற்றுள்ளது.

“கலையொளி முத்தையாபிள்ளை ஞாபகார்த்த குழு” வெளியிட்ட “மலையகத்தில் மாரியம்மன் வழிபாடும் வரலாறும்” என்ற நூல் இந்துத்திணைக்களத்தின் அறநெறிவிழா பரிசினைப் பெற்றுள்ளது.

மாத்தளை அருள்மிகு ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் திருப்பள்ளியெழுச்சி, மலையக நாட்டுப் புறவியலில் மாரியம்மன், இலக்கியத்தில் அருள்மிகு ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன், மாத்தளை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் வடக்குவீதி நவதள

நவகலச இராஜகோபுர கும்பாபிஷேகம், திருக்கோயில்களில் குடமுழுக்கு என்னும் கும்பாபிஷேகம், இந்துசமயம் - 108, தமிழோடிசைபாடல், தேர்த்திருவிழா, மாத்தளையில் மாசிமகம், இலக்கியத்தில் மாத்தளை ஸ்ரீ மத்துமாரியம்மன், கதிர்காம முருகன் திருப்பள்ளியெழுச்சி, கதிர்காம முருகன் திருவடி போற்றி, கதிர்காம முருகன் பக்திப்பாடல், காவடிச்சிந்து, பிரபந்தங்களில் கதிர்காம முருகன், கதிர்காம ஷேத்திரத்தின் வரலாறு, கதிர்காம முருகன் திருத்தல மகிமை, காத்தருள் புரியும் கதிர்காம முருகன் (சிறுநாடகம்) ஆகிய சமய நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவற்றில் சில இறுவட்டுகளாகவும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. எம்.ஜி.ஆர் நூற்றாண்டு விழாவினையொட்டி “இலங்கையில் எம்.ஜி.ஆர்” என்ற ஆய்வு நூல், தமிழக முன்னாள் முதல்வரின் பாராட்டினையும் பரிசினையும் பெற்றது. இலங்கையில் எம்.ஜி.ஆர் என்ற திரைக்கதை தற்போது தமிழகத்தில் சினிமாவாக தயாராகிக்கொண்டிருக்கிறது.

தொடுவானம் நோக்கி, அக்கினித் தீர்த்தம், நுனிக்கரும்பு ஆகிய நாவல்களை பத்திரிகையில் தொடர்கதைகளாக எழுதியுள்ளார். இவர் இருபிள்ளைகளின் தந்தையாவார். மகள் தாதியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகவும், மகன் அமெரிக்க நிறுவன மொன்றில் வலையமைப்பு நிர்வாகி (Network Administrator) ஆகவும் உள்ளனர். இவருக்கு இரண்டு பேரக்குழந்தைகள் உள்ளனர். இவரது வாழ்க்கைத்துணைவியார் சங்கீத ஆசிரியையாக அரசாங்க பாடசாலைகளில் கல்வி கற்பித்தவர். இந்தியா - லக்நவ் பல்கலைக்கழகத்தில் சங்கீத பட்டம் பெற்றவர். பல இலக்கிய, சங்கீத ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வெளியிட்டுள்ளார்.

வடிவேலன் கலாபூஷணம், கலைமாமணி, இலக்கியச்செம்மல் ஆகிய விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார்.

மேலும் வடிவேலனின் பத்து சிறுகதைகளை கவிஞர் பன்னாமத்து கவிராயர் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். இத்தொகுதி வெளிவரும் பட்சத்தில் சர்வதேச வாசகர்களும் மலையக மக்களின் யதார்த்த வாழ்க்கை நிலையை புரிந்துகொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும்.

இம்மாதம் 29.07.2022 அன்று பவளவிழா அகவையைக் கொண்டாடும் மாத்தளை பெ. வடிவேலன் அவர்களை வாழ்த்தி மகிழ்கிறோம்.







# இதுவும் ருடக்கலாம்



விமல் பரம்  
(இலண்டன்)

சனிக்கிழமை லீவுநாள்.

பள்ளிக்கூடம் இல்லாததால் அம்மா என்னை எழுப்பவில்லை. நான் கண் விழிக்கும் போது ஒன்பது மணியாகிவிட்டது. இன்னும் கொஞ்ச நேரம் தூங்கி இருக்கலாம். ஜன்னல் வழியே வந்த சூரிய வெளிச்சம் கண்ணில் பட்டு விழி + வந்துவிட்டது. உடனே எழும்ப மனமின்றி போர்வைக்குள் சுருண்டிருந்தேன்.

வெளியே அம்மா அப்பாவுடன் கதைக்கும் சத்தம் பெரிதாகக் கேட்டது.

“நீங்கள் மட்டும்தான் அவருக்குப் பிள்ளையே... இனிப் போய் அண்ணாவோட இருக்கட்டும். கலியாணம் செய்து வந்த காலத்தில் இருந்து நான்தானே பாக்கிறேன்”

“பொய் சொல்லாத. அம்மா இருந்த வரைக்கும் வீட்டுவேலைகளையும் செய்து எங்களையும் கவனிச்சா. அவா போன பிறகு இந்த ஒரு வருசமாய்தான் நீ சமைக்கிறாய் அப்பாவைப் பாக்கிறாய் அதுவும் வேண்டா வெறுப்பாய். இப்ப ஏன் கத்திறாய் அவருக்கு கேட்கப் போகுது” கோபத்தோடு சொன்னார் அப்பா.

கொஞ்ச நாளாய் தாத்தாவைப் பெரியப்பா வீட்டுக்கு அனுப்புவது பற்றி கதைக்கிறார்கள். அப்பம்மா போனதையே என்னால் தாங்க முடியவில்லை. தாத்தாவும் போனால் என்னோடு கதைக்க கதை சொல்ல யார் இருக்கிறார்கள். எனக்குத் தாத்தா வேணும். நேற்று இரவும் அம்மா அவரை அனுப்பவேணும் என்று சொல்ல அப்பா அப்போதும் கோபப்பட்டார்.

“இது அம்மாவின்ர வீடு. அம்மாவின்ர நினைவோட இங்க கோணாவில்ல இருக்கத்தான் விரும்புவார். அவரை எப்பிடி அனுப்புறது வேண்டாம்”

அப்பா சொன்னதைக் கேட்க சந்தோஷமாய் இருந்தது.

“அம்மா, தாத்தாவை அனுப்ப வேண்டாம். உங்களுக்கு ஏன் தாத்தாவைப் பிடிக்கேல்”

“பத்து வயசில கேள்வி கேட்க வந்திட்டாய்.

போடா போய்ப்படி”

அடி விழுந்தது. அடித் தாலும் அழுது அடம் பிடித்தாவது தாத்தாவைப் போக விடக் கூடாது என்று நினைத்துக் கொண்டேன்.

விடிய எழுந்ததும் திரும்பவும் தாத்தாவை அனுப்பச் சொல்லுறாவே... கோபமாக இருக்கும் இந்த நேரத்தில் எழுந்து வெளியே போகலாமா வேண்டாமா என்று நினைக்கும் போது அறைக்குள் வேகமாக வந்தாள் அம்மா.

“வெயில் சுள்ளெண்டு எரிக்குது. இன்னும் என்னடா படுக்கை” முதுகில் அடித்து எழுப்பினாள்.

“உன்ர கோவத்தை அவனிட்ட ஏன் காட்டிறாய்” அப்பா கேட்க திரும்பவும் கை ஓங்கினாள்.

இனி படுத்திருந்தால் ஆபத்து. மறுபக்கம் பாய்ந்து இறங்கி வெளியே ஓடினேன். முகம் கழுவி சாப்பிட்டுவிட்டுத் தாத்தாவைத் தேடிப் போனேன்.

முன்பக்க வேலியின் ஒரு பக்கம் பிரிந்திருந்ததை இழுத்து கயிற்றால் கட்டிக் கொண்டிருந்தார். எப்ப பார்த்தாலும் ஏதாவது செய்து கொண்டிருப்பார். பகல் நேரங்களில் அவரைத் தேடித்தான் பிடிக்க வேணும். என்னைப் பார்த்ததும்,

“வாடா என்ர செல்லக்குட்டி. இவ்வளவு நேரமும் தூங்கினாயா”

என்றவரின் முகத்தில் வழக்கமாய் இருக்கும் சிரிப்பில்லை. அம்மா சொன்னது கேட்டிருக்குமோ பாவம் தாத்தா.

“ஏன் தாத்தா உங்களை அம்மா போகச் சொல்லுறா”

“எல்லாம் என்ர விதி. சீமாட்டி போனதோட என்ர சந்தோஷமும் போயிட்டுது. இனி எப்பிடி எல்லாம் அலையப் போறனோ... கஷ்டப்படப் போறனோ ஆருக்குத் தெரியும்”



தாத்தாவின் முணுமுணுப்பு எனக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் அப்பம்மா போன பிறகுதான் அடிக்கடி சண்டை வருகிறது என்று புரிந்தது.

“அப்பம்மா எங்களை விட்டிட்டு ஏன் தாத்தா போனவா. நீங்கள் ஏன் விட்டீர்கள்?”

கேட்டதற்குப் பதில் சொல்லாது பெருமூச்சு விட்டார் தாத்தா.

அப்பம்மாவைத் தேடி எவ்வளவு நாட்கள் அழுதிருக்கிறேன்.

“சாமிட்ட போனவையளை நினைச்சு அழக்கூடாது” அப்பா சொன்னார்.

“அப்பம்மா மாதிரி எனக்கு கதை சொல்லுங்கோம்மா” ஆர்வத்தோடு அம்மாவிடம் கேட்டேன்.

“சின்னப்பிள்ளை மாதிரி கதை கேட்காத புத்தகங்களை எடுத்து படி” என்றாள்

சோறும் பருப்பும் சாப்பிட்ட என்னை எல்லா மரக்கறிகளும் சாப்பிட்டு பழக வேணும் என்று குழைத்து கதை சொல்லி சாப்பிட பழக்கியது அப்பம்மாதான்.

“செல்லத்துக்கு என்ன கதை வேணும் ராஜா ராணிக் கதை சொல்லட்டுமா”

என் விருப்பத்தைக் கேட்டபடி கதை சொல்லத் தொடங்குவா.

“ஒரு ஊரில் ஒரு ராஜா இருந்தாராம். ஒருநாள் ராஜா குதிரையில் ஏறி ஊரைச் சுற்றிப் பார்க்க வந்தாராம். குதிரை டக்... டக்... டக்கென்று ராஜாவை சுமந்து கொண்டு வந்ததாம். எப்படி வந்தது” என்னிடம் கேள்வி கேட்பா. நானும் உற்சாகமாக

“டக்... டக்... டக்கென்று வந்ததாம்” என்று இழுத்துச் சொல்லுவேன்.

“ராஜாவைப் பார்த்த மக்கள் சந்தோஷத்தில் கைகளை பட்... பட் என்று தட்டி வரவேற்றார்கள். எப்பிடி வரவேற்றார்கள்” கேள்வி கேட்டு முடிவதற்கிடையில் என் கைகளை பட்... பட்

என்று தட்டிக் காட்டுவேன். நான் சாப்பிட்டு முடியும் வரை கதை நீளும்.

“எப்பிடி அப்பம்மா நான் சாப்பிட்டு முடிய கதையும் முடிஞ்சது” அதிசயமாய் கேட்பேன்.

“கதை சொல்லுறது உன்ர அப்பம்மாவாச்சே. நீ கொஞ்சமாய் சாப்பிட்டால் சின்னக்கதை. நிறைய சாப்பிட்டால் பெரியகதை. அதுக்கு ஏற்றதாய் கதையை நீட்டி முழக்க வேண்டியது தானே” தாத்தா சொல்லிச் சிரிப்பார்.

கதை கேட்ட சந்தோஷத்தில் எனக்கும் சிரிப்பு வரும்.

அப்பம்மாவுக்கு நிறையக் கதைகள் தெரியும். ஒவ்வொரு நாளும் புதிது புதிதாய் சொல்லுவா. அப்பம்மா போனபிறகு தாத்தாவோ அம்மாவோ என்னிடம் கேள்வி கேட்டு கதைகள் சொல்வதில்லை.

“வந்த நேரத்தில இருந்து என்னடா யோசிக்கிறாய். வேலை முடிஞ்சது வா போவம்”

தோளில் தட்டிக் கேட்டார் தாத்தா.

“அப்பம்மாவை நினைச்சன் தாத்தா” அவரின் கையைப் பிடித்தபடி வீட்டுக்குள் வந்தேன்.

“எங்கடா போனாய் சமையல் முடிஞ்சது. இண்டைக்கு சனிக்கிழமை முழுகிட்டு வந்து சாப்பிடலாம் வா” அம்மா கூப்பிட்டாள்.

“முழுக வேண்டாம் பசிக்குது சாப்பிடப் போறனம்மா”

“சொல்லுறது ஒண்டும் கேக்கிறதில்லை வாடா” கையைப் பிடித்து இழுத்துப் போனாள்.

முழுகிவிட்டு வர கடைக்குப் போன அப்பாவும் வந்து விட்டார். எல்லோரும் சாப்பிடத் தொடங்க இரண்டு மணியாகி விட்டது.

“அப்பாவும் இப்பவே சாப்பிடுறார். கட்சுட சாப்பிடுறவர் இவ்வளவு நேரமும் ஏன் சாப்பிடாமல் இருந்தவர்” அப்பாவின் கேள்விக்கு.

“எனக்கென்ன பத்துக் கை இருக்கே. ஒவ்வொண்டாய் செய்ய நேரம் போட்டுது” வெடுக்கென்று சொன்னாள் அம்மா.

நான் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த தாத்தாவின் தட்டில் கை வைத்துப் பார்த்தேன் சுடவில்லை. அப்பம்மா இருந்தபோது அவருக்கு கொடுக்கும் சாப்பாட்டில் ஆவி பறக்கும்.

ஒருநாள் தாத்தாவின் தட்டில் பொரியலைப் பார்த்து அதை கையில் எடுக்க சுட்டு விட்டது.

“ஐயோ தாத்தா. கையில் சுட்டுப் போட்டுது. நீங்கள் எப்பிடி சாப்பிடுறீங்கள்”





“கூடச் கூடச் சாப்பிட்டால்தானடா நல்லா யிருக்கும் எனக்கும் பிடிக்கும். அப்பம்மா அடுப்பால இறக்கின கையோட கொண்டு வந்து தந்திடுவா”

அன்று சொன்னது நினைவுக்கு வந்தது. இன்று ஒன்றுமே சொல்லாமல் சாப்பிடும் தாத்தா வைப் பார்த்தேன். அம்மாவுக்கு எல்லாம் தெரியும். சமைத்த உடனே கொடுத்திருக்கலாம். வர வர அம்மா தாத்தாவை கவனிக்கிறதேயில்லை. என்னிடம் உனக்கு என்ன வேணும் என்று கேட்டு விதம் விதமாய் செய்து தரும் அம்மா ஏன் தாத்தாவுக்கு விருப்பமானதைச் செய்வதில்லை தாத்தா போனால் நான் என்ன செய்வேன். இவர்களுக்கு கரைச்சல் குடுக்காமல் தாத்தாவோடு இருந்து விளையாடுகிறேன். அவரிடம் கேட்டுப் படிக்கிறேன். இது ஏன் அம்மாவுக்குப் புரியவில்லை.

சாப்பிட்டு முடிந்ததும் தாத்தா அப்பாவிடம் வந்தார்.

“மூத்தவனோட போய் இருங்கோ எண்டு சொல்லுறீங்கள். நான் எந்த முகத்தோட போய் இருப்பன். இந்தவீடு தனக்குத்தான் எண்டு நெடுகவும் சொல்லுவான். நானும் அம்மாவும் உன்னோட இருக்கிறதால உனக்குத்தான் குடுக்கவேணும் எண்டு அம்மா உன்ர பெயரில எழுதிப் போட்டா. அந்தக் கோவத்தில ஆறு வருசம் கதைக்காமல் இருந்தவன் அம்மாவுக்கு வருத்தம் வந்த பிறகு பாக்க வந்தாலும் கோவம் குறையாமல் மனம் நோகப் பேசினானேடா கடைசிக்காலம் வரைக்கும் சொந்த ஊரில இருக்கவேணும் எண்டுதானேடா ஆசைப்பட்டம். அம்மா போனதும் என்னை அவனிட்ட போகச்சொல்லுறீங்களே” கண்கலங்க கேட்டார் தாத்தா.

அப்பா நிமிர்ந்து தாத்தாவுக்கு பதில் சொல்ல முயன்றபோது

“பெத்த பிள்ளையோட போயிருக்க கோப தாபம் பாக்கக் கூடாது” இடை புகுந்து பதில் சொன்னாள் அம்மா. தாத்தா எதுவும் சொல்லாமல் உள்ளே போனார்.

திங்கட்கிழமை பள்ளிக்கூடம் போக ஆயத்தமாகி புத்தகப் பையை எடுத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தேன். அப்பா வேலைக்குப் போய்விட்டார். அம்மா, தாத்தாவிடம் சொல்லி விட்டு நடந்தேன். இவ்வளவு நாளும் தாத்தா வோடுதான் பள்ளிக்கு வருவேன். ஐந்தாம் ஆண்டுக்கு வந்தபின் என்னோடு படிக்கும் பக்கத்து வீட்டு தீபனோடு வருகிறேன்.

“வீட்டில சும்மாதானே இருக்கிறன் நானும் வாறன்டா” தாத்தா கேட்டார்.

“வேண்டாம் தாத்தா. நான் வளர்ந்திட்டன் தனிய போவன்”

அன்று பள்ளிக்கூடத்தின் கடைசிமணி அடித்ததும் புத்தகப்பையைத் தூக்கியபடி எல்லோரும் வெளியே வந்தோம். காலையில் இல்லாத மழை இப்பொழுது பெய்து கொண்டிருந்தது. குடை கொண்டு வரவில்லை. சிலர் மழையில் நனைந்தபடி வீட்டுக்கு ஓடினார்கள். ஒரு நிமிடம் நானும் ஓடலாமா என்று நினைத்தேன். மழையில் நனைந்து கொண்டு போனால் அம்மாவிடம் அடி வாங்க வேண்டும்.

வாசல்படியில் நின்று கைகளை நீட்டி மழைநீரைத் தட்டியபடி விளையாடிக் கொண்டிருந்தேன். சிலர் பேப்பரில் கப்பல்கள் செய்து ஓடும் தண்ணீரில் மிதக்க விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். நிமிர்ந்து பார்த்த எனக்கு கொட்டும் மழையில் தாத்தா குடை பிடித்தபடி என்னுடைய மழைக்கோட்டோடு வருவது தெரிந்தது.

“தாத்தா இங்க நிக்கிறன்” கையை ஆட்டி கத்தின சத்தம் கேட்டு அருகில் வந்தார்.

“மழைக்குள்ள ஏன் தாத்தா வந்தனீங்கள். மழை விட்டதும் வருவன்தானே”

“மழை எப்ப விடுறது நீ எப்ப வாறது வா போவம்” வீட்டுக்கு வந்தோம்.

ஆறுதலாகப் படுத்திருந்த அம்மா எழுந்து வந்தாள்.

“தாத்தா இருந்தபடியால மழையில் நனையாமல் வந்தனம்மா. அவர் போனால் நான் எப்பிடி வாறது”

தாத்தா நிற்பதற்கு ஒரு காரணம் கண்டு பிடித்த சந்தோஷத்தில் சொன்னேன்.

“அவர் இல்லாட்டி நாங்கள் உன்னை அங்க இரு எண்டு விட்டிடுவமா. கதைக்கிறதைப் பார். இப்பிடிக்கதைக்க ஆரடா சொல்லித் தந்தது” தாத்தாவைப் பார்த்து முறைத்தாள்.

அப்பா வேலையால் வரும்போது அவருடன் தருமபுரத்தில் இருக்கும் பெரியப்பாவும் வந்திருந்தார். எனக்கு திக்கென்றது. தாத்தாவிடம் ஓடினேன்.

“பெரியப்பா வந்திருக்கிறார் நீங்கள் போகக் கூடாது”

“திடீரெண்டு வந்திருக்கிறான் எனக்குத் தெரியாதேடா” தாத்தா சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போது பெரியப்பா உள்ளே வந்தார்.



அதே நேரம் அம்மா என்னைக் கூப்பிடும் சத்தம் கேட்டது. வெளியே வரும்போது

“வீட்டையும் குடுத்து இவ்வளவு நாளும் இங்க இருந்து உழைச்சும் குடுத்தியள் இப்ப ஏன் என்னைக் கூட்டிக் கொண்டு போகச் சொல்லுறான் என்ன பிரச்சனை” பெரியப்பா சொன்னது கேட்டது. தாத்தாவின் குரல் கேட்கவில்லை.

அன்றிரவு பெரியப்பா எங்களோடு இருந்து அடுத்தநாள் போவதாகச் சொன்னார். விடிந்ததும் நான் பள்ளிக்கூடம் வந்துவிட்டேன். திரும்பி வீட்டுக்குப் போனபோது தாத்தா இல்லை. பெரியப்பாவோடு போய் விட்டதாக அம்மா சொன்னாள்.

போகவேண்டாம் என்று சொல்லியும் தாத்தா போய் விட்டாரே என்ற கோபத்தில் கத்திய முத்தேன். சமாதானம் சொல்லியும் கேளாமல் அழுது கொண்டேயிருந்தேன்.

“அழாமல் முதல் சாப்பிடு கொஞ்ச நாள் இருந்திட்டு வருவாரடா” அப்பா சொன்னார்.

“தாத்தாக்கு என்னிலதானே விருப்பம். என்னை விட்டிட்டு இருக்கமாட்டார். அம்மாதான் போகச் சொல்லியிருப்பா” விசம்பினேன்.

“இல்லையடா தாத்தா சந்தோஷமாய்தான் போறார்”

அப்பா என்ன சொன்னாலும் எனக்கு அழுகை வந்து கொண்டேயிருந்தது.

படிக்கப் போனாலும் வீட்டுக்கு வந்ததும் தாத்தாவை மனம் தேடியது. பின்னேரங்களில் தாத்தாவோடு வயல்கரைக்குப் போவதும் வரம்புகளில் நடப்பதும், பறந்து வரும் குருவி கொக்குகளை விரட்டிக் கொண்டு ஓடுவதும், வாய்க்கால் கரையோரங்களில் கால்களை நனைத்து விளையாடுவதும் நினைவுக்கு வந்தது. அவரைப் பார்க்க வேணும் என்ற தவிப்பு. போவதற்கு அடம்பிடித்தேன். அப்பா சம்மதித்தாலும் அம்மா விடவில்லை.

“இவ்வளவு நாளும் இங்க இருந்திட்டு இப்பதானே போனவர். உடன போகவேண்டாம் சோதினை வருகுது படி. லீவுக்குப் போய்ப் பாத்து வரலாம்” என்றாள்.

“தாத்தா இருந்தால் சொல்லித் தருவார். இப்ப ஆரிட்ட கேட்டுப் படிக்கிறது”

“நான் சொல்லித் தாறன்” அம்மா தாத்தா வைப்போல் திரும்ப திரும்ப சொல்லித் தராமல் என்னையே செய்யச் சொன்னாள்.

“செல்லம் குடுத்து கெடுத்து வைச்சி ருக்கிறார். உன்ர வேலையளை நீதான் செய்ய

வேணும்” கண்டிப்புடன் சொன்னாள்.

அன்று பின்னேரம் கணக்குப் பயிற்சிப் புத்தகத்திலுள்ள கணக்குகளைச் செய்து கொண்டிருந்தேன். ஒரு கணக்கு விளங்கவே யில்லை. அம்மாவைத் தேடினேன். வேலை முடித்து விட்டு வந்த அப்பாவோடு கதைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

“அம்மா இது எப்பிடிச் செய்யிறது சொல்லித்தாங்கோ”

“அப்பாவிட்ட கேள் சொல்லித் தருவார்” என்றதும் அப்பாவுக்கு கோபம் வந்து விட்டது.

“களைச்சு விழுந்து இப்பதான் வேலையால வாறன். வீட்டிலயிருந்து என்ன வெட்டி முறிச்சனி. படிப்பிச்சவரை துரத்திப்போட்டு என்னைச் சொல்லிக் குடுக்கச் சொல்லுறாய்” கத்தினார்.

தாத்தாவை துரத்தி விட்டார்களா.. விரும்பிப் போனதாய்தானே அப்பா சொன்னார். தாத்தா இருந்தபோது அம்மாவுக்கு அடிக்கடி கோபம் வரும். தாத்தா போனபின்பு அப்பாவுக்கு கோபம் வருகிறது ஏன் என்று தெரியவில்லை.

லீவு விட்ட பின்பும் அப்பாவுக்கு நேரம் கிடைக்காததால் தாத்தாவிடம் போக முடிய வில்லை.

“பெரியப்பாதானே கூட்டிக் கொண்டு போனவர் அவரிட்ட தாத்தாவைக் கொண்டு வந்து விடச் சொல்லுங்கோ. என்ர பிறந்தநாளும் வருகுது. அவரோடதானே கோயிலுக்குப் போறனான்”

“போய் பாத்திட்டு வாறதுக்கு அவரை ஏன் இங்க. கோயிலுக்கு நாங்கள் கூட்டிக் கொண்டு போற...” அம்மா சொல்லி முடிக்கவில்லை

“என்ர பிறந்தநாளுக்கு தாத்தா என்னோட இருக்கவேணும்” என்று அழத் தொடங்கினேன்.

“சரி கூட்டிக் கொண்டு வாறன் அழாதே” அப்பா சொன்னதும் எனக்கு சந்தோஷ மாயிருந்தது. அம்மா கோபத்தோடு முறைத்துப் பார்த்தாள்.

மூன்று மாதத்திற்குப் பிறகு வந்த தாத்தாவை ஆசையோடு அணைத்துக் கொண்டேன்.

“செல்லக்குட்டி...” என்று அணைத்து முதுகு தடவியவரின் கைகள் நடுங்குவதை உணர்ந்தேன். அன்று முழுவதும் தாத்தாவோடு இருந்தேன். தாத்தாவும் வேலை செய்யப் போகாமல் என் கூடவேயிருந்தார். பிறந்தநாளன்று புதுச் சட்டை போட்டு தாத்தாவுடன் கோயிலுக்குப் போனேன். கேக் வெட்டிக் கொண்டாடினோம்.



தாத்தா வந்து ஒருகிழமையாகி விட்டது. ஓய்வு இல்லாமல் வேலை செய்து கொண்டிருப்பவர் ஒன்றும் செய்யாமல் சோர்ந்து போய் இருந்தார். வேலியின் மறுபக்கம் பிரிஞ்சிருந்தது. முற்றத்தில் புல்லு முளைத்திருந்தது. சருகுகள் முற்றம் முழுவதும் பரவியிருந்தது. எதையும் கவனிக்காமல் என்னோடயே இருந்தார்.

பாடங்கள் சொல்லித் தந்தார். அப்பம்மா மாதிரி கேள்வி கேட்டு கதைகள் சொன்னார். அவரோடு இருப்பது எனக்கு சந்தோஷமாய் இருந்தது.

“தாத்தா இனிப் போகாமல் என்னோட இருங்கோ” தாத்தாவின் கையைப் பிடித்தபடி கேஞ்சினேன்.

“உன்னைப் பாக்காமல் இருக்கிறதுதான் எனக்கும் கஷ்டமாயிருக்குதடா. அங்க பெடியள் வளர்ந்திட்டாங்கள். தங்கட வேலையைப் பாத்து போய்டுவாங்கள். அதைச் செய் இதைச் செய் என்று வேலை வாங்கிறதே தவிர என்னோட ஆறுதலாயிருந்து கதைக்க ஒருத்தரு மில்லை” என்றார் என்னைத் தடவியபடி.

தாத்தா பழையபடி இல்லாமல் இருப்பதை அப்பாவும் கவனித்து கேட்டார்.

“சோர்ந்து போயிருக்கிறீங்கள் ஏனப்பா உடம்பு சரியில்லையா... வாங்கோ ஆஸ்பத்திரிக்கு போய் வருவம்”

தாத்தாவை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போனார். அவர்கள் போனதும் தீபனோடு முற்றத்திலிருந்து விளையாடி விட்டு அம்மாவைத் தேடிப் போனேன். பின்பக்க வேலியோரத்தில் நின்று அடுத்த வீட்டு மாமியோடு கதைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

“வந்து ஒரு கிழமைதானே. அதுக்குள்ள அனுப்பவேணும் என்று சொல்லுறாய். கொஞ்சநாள் இருக்கட்டுமன். எப்ப பாத்தாலும் சீலன் அவரோடயே இருக்கிறான். போக விடுவானே” மாமி கேட்டாள்.

“இல்லையக்கா மாமாவுக்கும் வர வர ஏலாமல் போகுது. முந்தி ஒரு இடத்தில இருக்காமல் ஏதாவது செய்து கொண்டிருப்பார். இப்ப வந்ததிலிருந்து ஒண்டும் செய்யிறதில்லை. கால் வருத்தம் உடம்பு நோகுது என்று சொல்லி மருந்து வாங்க கூட்டிக் கொண்டு போயிட்டார். நடந்து ஊசலாடித் திரியேக்கேயே அனுப்பிப் போடவேணும். படுக்கையில் விழுந்தால் பிறகு அனுப்பேலாது இப்ப மாமியும் இல்லை நான்தான் பாக்கவேணும்.

வருத்தக்காரரை வைச்சுப் பாக்கேலாது இனி அவையள் பாக்கட்டுமே”

“வருத்தத்தோட அனுப்ப உன்ர மனிசன் சம்மதிப்பாரே”

“அவர் என்ன சொல்லுறது. விடிய வேலைக்குப் போனால் பின்னேரம் வருவார். அவருக்கு எங்க பாக்க நேரமிருக்கு. அதைக்குடு இதைக்குடு எண்டு சொல்லுவார் நான்தான் எல்லாம் செய்யவேணும் நான் அவரை அனுப்பப் போறன்”

“துரத்திறது எண்டு நினைச்சிட்டாய். பாத்துச் செய்” சொல்லி விட்டு மாமி போய் விட்டாள். அம்மா சொன்னதைக் கேட்டதும் கோபம் வந்தது. இதைப்பற்றிக் கேட்டால் அம்மாவுக்குக் கோபம் வந்துவிடும்.

இரண்டு நாள் அம்மா எதுவும் சொல்லாமல் தன் வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தாள். தாத்தா போவது பற்றிக் கதைக்கவில்லை. நிம்மதியாய் இருந்தது.

அன்று வெள்ளிக்கிழமை. தாத்தாவுடன் கோயிலுக்குப் போனேன். என்னை விட்டு தாத்தா போகக் கூடாது என்று சாமியைக் கும்பிட்டு வந்தேன்.

“தீபன் உன்னோட விளையாட வந்தவன் போய் அவனோட விளையாடு போ” என்றாள் அம்மா.

விளையாட்டு என்றதும் சந்தோஷத்துடன் தாத்தாவிடம் சொல்லிவிட்டுப் பறந்தேன். விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது இருவருக்கும் சண்டை வந்து விட்டது. அழுது கொண்டே வீட்டுக்கு ஓடி வந்தேன். வாசலில் நின்ற ஓட்டோவைப் பார்த்ததும் யார் வீட்டுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்ற ஆர்வத்தோடு உள்ளே நுழைந்தேன்.

தாத்தா புது உடுப்புப் போட்டு வெளியில் போவதற்கு ஆயத்தமாக இருந்தார். அவரின் உடுப்புகள் வைத்திருக்கும் பை அப்பாவின் கையில் இருந்தது.

“அவன் வரக்கிடையில் கெதியாய்ப் போங்கோ வந்தால் விடமாட்டான்” அம்மா சொல்லிக் கொண்டிருந்தது எனக்கு கேட்டது.

பாய்ந்து தாத்தாவின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டேன்.

“தாத்தாவைக் கூட்டிக் கொண்டு போக வேண்டாம் அப்பா. என்னோட இருக்கட்டும். போகமாட்டன் என்று சொல்லுங்கோ தாத்தா” சொல்லும்போதே அழுகை வந்தது.



“எனக்கென்ன போக ஆசையேடா... அப்பா சொல்லுறாரே”

“போகமாட்டன் எண்டு நீங்கள் சொல்லுங்கோ. அப்பாவுக்கு அப்பாதானே நீங்கள். உங்கட சொல்லுத்தானே அப்பா கேட்க வேணும்”

“நீ சின்னப்பிள்ளை அப்பா அம்மா சொல்லுறதைக் கேட்கவேணும். அப்பா வளர்ந்திட்டார் இனி அவர் சொல்லுறதைத்தானே நான் கேட்க வேணும் அழாதையடா”

நான் அம்மாவைப் பார்த்து கெஞ்சினேன்.

“வேண்டாமம்மா தாத்தா இங்க இருக்கட்டும். நீங்கள் சொன்னால் அப்பா கேப்பார் சொல்லுங்கோம்மா”

“கொஞ்சநாள் அப்பா இருக்கட்டும். அவனைச் சமாதானப் படுத்திவிட்டு பிறகு கொண்டு போய் விடுவம்” என்று தயங்கினார் அப்பா.

“போய் விட்டிட்டு வாங்கோ. நான் என்ன முதியோர் இல்லத்துக்கே துரத்திறன். அவற்ற பிள்ளை வீட்டுக்குத்தானே போறார். இவன் சின்னப்பிள்ளை நீங்கள் இவன் சொல்லுறதைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறீங்கள் கொஞ்சநேரம் அழுவான். பிறகு மறந்திடுவான். போங்கோ”

சொல்லியபடி அருகில் வந்து தாத்தாவைப்

பிடித்திருந்த என் கையைப் பிடித்து இழுத்தாள்.

அழுது கெஞ்சினாலும் அப்பா கூட்டிக் கொண்டு போகிறாரே என்ற தவிப்போடு தாத்தாவை நிமிர்ந்து பார்த்தேன். என்னைப் பார்த்து தலையாட்டி விட்டுப் போகத் திரும்பினார்.

தாத்தாவும் அழுகிறாரா... அவர் கன்னத்தில் வழிந்த நீரைக் கண்டதும் என்னால் தாங்க முடியவில்லை. என்னைப் பிடித்திருந்த அம்மா வின் கையை உதறினேன். ஆக்ரோசத்துடன் அவர்கள் இருவரையும் பார்த்தேன்.

“இப்ப நான் சின்னப் பிள்ளை எண்டு என்ன சொன்னாலும் கேட்கமாட்டீங்கள். நானும் வளருவன். வளர்ந்தாப் பிறகு நீங்கள் தாத்தாவை வீட்டை விட்டு துரத்திறமாதிரி உங்கள் இரண்டு பேரையும் இந்த வீட்டை விட்டு நானும் துரத்துவன்” கிரீச்சிட்டுக் கத்தினேன்.

என் கிரீச்சிட்ட சத்தத்தோடு அப்பாவின் கையிலுள்ள தாத்தாவின் பை தொப்பென்று கீழே விழுந்த சத்தமும் சேர்ந்து சுவரெங்கும் எதிரொலித்தது.



ஐஸ் போதை மயக்கத்தில்  
அநியாயம் செய்தவனின்  
சட்டை

“கவிதை”யின் கையில்

“பாவி  
இளைஞனா நீ இழிஞன் !  
எத்தனை அடுக்கு மொழிகளில்  
சொன்னேன்  
ஆழமாய் சொன்னேன்  
அகராதியில் சொற்கள் தேடி  
அடுக்கினேன்  
தூளும் ஐசும்  
உன்னை சீரழிக்கும் என்று

கேட்காமல் கெட்டுப் போனாயே”

“கவிதையா யார் நீ ?  
எனக்குத் தெரிந்ததெல்லாம்  
எனக்கு எதுவும் சொல்லாத  
வளைந்து நெளிந்த கோடுகள்”

## கிழிக்க வேண்டிய சட்டை

- என. நஜீமுல் ஹுசைன்

“வளைந்து நெளிந்த கோடுகளா !

என் எழுத்துகளை நீ  
அடையாளம்  
காணவில்லையா”

“எழுத்தா ? அது எனக்குத் தெரியாது”

“ஏன் பாடசாலை போகவில்லையா ?”

“போனேன் புத்தகங்களோடு -

பெயின்ட் டிஸ்க்  
கொண்டு வரச் சொன்னார்கள்  
இருக்கும் நாற்காலிக்கும்  
கதிரைக்கும்  
பணம் கொண்டு வரச் சொன்னார்கள்

என்னென்னவோ  
நிகழ்ச்சி என்றார்கள்  
பணம் கொண்டு வரச்சொன்னார்கள் -

காலையில் எதுவுமே  
சாப்பிடாமல் பாடசாலைச்  
சென்ற  
என்னைப் பார்த்து

கையிலிருந்த  
புத்தகங்களை நிறுத்துக்  
கொடுத்து  
பணிஸ் வாங்கித் தின்றேன்

அதனால்  
கோடுகள்தான் தெரிகின்றன  
எழுத்துகள் தெரிவதில்லை”

கேள்வி கேட்ட “கவிதை”  
தன் சட்டையைப்  
பிய்த்துக் கொண்டது !



# சுவனச் சிட்டு ஆயிஷா



கடை வீதிக்குச் சென்ற  
உன் மீது காழகனின்  
கடைக்கண் பார்வை  
விழும் என்று கடுகளவும்  
நினைத்திருக்க மாட்டாய் நீ!

செல்லத் தங்கமே ஆயிஷா  
இது இரக்கமேயில்லாத  
அரக்கர்கள் வாழும் பூமி.  
அது தெரியாமல்  
இங்கு சுதந்திரமாக  
உலவ முடியும் என்று  
நினைத்தாயோ?

போதைக்கு அடிமையான  
கொடூரனின் பிடியிலிருந்து  
அப்பாவி நீ எப்படித் தப்பிப்பது?  
சதுப்பு நிலத்தில் உன்னை  
நசுக்கித் தள்ளும் போது  
நீ படும் வேதனையைப் பார்த்து  
அவன் மனம் இளகும் என்று  
எதிர்பார்த்தாயோ?

போதைக்கு அடிமையாகிய  
அவனின் இரசனைக்கு  
மொட்டென்ன மலரென்ன..?  
கழுகுகளுக்கு இரையான  
வித்யா, சேயா, வர்ஷா  
போன்றவர்களின் வரிசையில்  
நீயும் ஒருத்தி அவ்வளவுதான்..

அந்தக் கயவர்களும்  
சட்டத்திலிருந்து எப்படியும்  
தப்பித்து விடுகிறார்கள்  
என்பது  
மனக் கஷ்டம் தருகிறது..

நெஞ்சம் பதறுகிறது  
இதயம் அழுகிறது..  
கண்ணீர் வற்றாமல்  
கரை புரண்டோடுகிறது..  
ஜீரணிக்க முடியாத  
உந்தன் நினைவு  
மனது நிரம்பிய  
வேதனையைத் தருகிறது..

உனக்கு அநியாயம் செய்த  
அந்த அயோக்கியனுக்கு  
நம்மையெல்லாம்  
படைத்த நாயனே  
கொடுக்க வேண்டும்  
கொடூரமான தண்டனையை..

மேலான சுவனத்தில்  
உயர்ந்த இடத்தை  
அருளாளன் உனக்குத் தர  
கரமேந்திய - எம்  
பிரார்த்தனைகள் சதாவும்..  
இனியென்ன  
சொர்க்கத்துப் பூஞ்சோலையில்  
சுவனச் சிட்டாக - நீ  
சுதந்திரமாக இரு!!!

— வெல்கம் ரம்ஸா முஹம்மத்

**குறிப்பு:** 2022.05.27 இல் தனது தந்தையின் நண்பரால் கொலை செய்யப்பட்ட 9 வயதுச் சிறுமி ஆயிஷாவின் நினைவாக எழுதப்பட்ட கண்ணீர்க் கவிதை. முகம்மது அக்ரம் பாத்திமா ஆயிஷா, அட்டுலுகம், அல் கஸ்ஸாலி மகா வித்தியாலயத்தில் தரம் 04 இல் கல்வி கற்ற மாணவி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.



# உற்றறி கோட்பாடும் அழகியல் வாசிப்பும்

சமூக அறிவியலில் உருவாக்கம் பெற்ற 'உற்றறி கோட்பாடு' (CRITICAL THEORY) அழகியல், உளவியல், கல்வியியல், பெண்ணியம், திறனாய்வு முதலாம் பல்வேறு துறைகளில் கால்பதித்து அகன்று பரவத் தொடங்கியது. கலைவிளக்கம் மேலும் செறிவு பெறுகின்றது.

பிராங்போட் சிந்தனா கூடத்தின் அறிவாற்றினராக விளங்கிய ஹோர்க் கெய்ம்மர், ஆரடோர்னோ ஆகியோரிடமிருந்து முகைய விழக்கத் தொடங்கிய அந்தக் கருத்துவடிவம், மார்க்சியத் தொடர் வளர்ச்சியின் நேர்நிலை ஏற்றமாயிற்று. அழகியல் ஆய்வில் புதிய ஊடு நிகழ்த்துகை ஏற்படலாயிற்று.

அதே சிந்தனா கூடத்தைச் சேர்ந்த எரிக்புரோம் மார்க்சியத்துடன் உளவியல் சிந்தனைகளையும் செழுங்கலவை (BLEND) நிலையில் இணைத்தார். ஒன்றிணைப்பு மேலும் வலிமையைக் கொடுத்தது.

மார்க்சுக்குப் பிற்பட்ட காலச் சமூக வளர்ச்சி பல்வேறு நீட்சிகளைக் கொண்டு மேற்கிளம்பியது. அரசு முதலாளியம், பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் உலகளாவிய சுரண்டல் வலைப்பின்னல் ஒடுக்கு முறையின் புதிய வடிவங்கள், வெகுசன ஊடகங்களின் பெருக்கம், கலை இலக்கியமும் கல்வியும் விற்பனைப் பண்டங்களாகப் படுதல் முதலியவற்றை மார்க்சியத் தளத்தில் நின்று விளக்கும் அறிகை வடிவமாக, 'உற்றறி கோட்பாடு' அமைந்துள்ளது.

அதிகாரமும் அதனோடு இணைந்த உறைந்த கோட்பாடுகளும் அவற்றுக்குத் துணை போகும் அழகியலாக்கங்களும் சமூக நடப்பியலைப் புரிந்துகொள்ள முடியாதவாறு மக்களிடையே திசை திருப்பலையும் மயக்கத்தையும் ஏற்படுத்தி வருகின்றன.

அவற்றுக்கு எதிரான மாற்று அழகியலாக்கத்தின் முக்கியத்துவம் 'உற்றறி கோட்பாட்டினால்' முன்வைக்கப்படுகின்றது. அடிப்படையான சமூக மாற்றத்தின் வழியாகவே முழு நிறைவான விடுதலை சாத்தியமாகும் என்பது உற்றறி கோட்பாட்டின் அடிப்படை.

'உற்றறி கோட்பாட்டின்' பலம் பல்வேறு அறிவுத் துறைகளின் ஒன்றிணைப்போடு தொடர்பு பட்டு நிற்பதாகும். சமூகம் பற்றிய ஆழ்ந்த புரிதலுக்கு அறிவுத் துறைகள் அனைத்தினதும் ஒன்றிணைப்பு அவசியம் என்பதைப் பிராங்போட் சிந்தனா கூடத்தவரான ஹோர்கெயம் முன்வைத்தார். மார்க்சியச் சுவறலுடன் முன்வைக்கப்பட்ட அக்கருத்து அழகியல் மற்றும் கலை இலக்கியத் திறனாய்வுக்கு மேலும் பலம் கொடுத்தது.

'சுவைத்தல்' என்ற ஓரடுக்கில் தரித்து நின்ற திறனாய்வு மரபைத் தகர்க்கும் பலம் கொண்டதாக அது அமைந்தது.

கலைகளும், அழகும், சமூக இருப்பும் என்ற பெரும் தளத்துக்குத் திறனாய்வை நகர்த்திச் செல்வதற்குரிய நிறை புலக்காட்சி அதனால் கிடைக்கப் பெற்றது.

பெருங்காவியங்கள் பேரரசுகளை நிலைபேறு கொள்ளச் செய்யும் கருத்தியலைத்தாங்கி நின்றன. நிலமானிய சமூகத்தில் உருவாக்கம் பெற்ற செவ்வியல் ஆடலும் பாடலும் சமூகத்தின் ஒடுக்குமுறை வடிவங்களைத் தரிசிக்க விடாது மேலோட்டமான மென்சுவையை (SOFT TASTE) வளர்த்தன.

அதிகாரமும் மேலாதிக்கமும் தொடர்பான வினாக்களை மரபுவழிச் செவ்வியற் கலைகளும், சான்றோர் திறனாய்வுகளும் எழுப்பவில்லை. மாறாக அவற்றோடு ஒன்றித்து வாழும் சுவையேற்றங்களையே செய்து வந்தன.

ஒவ்வொரு கலைப் படைப்பிலும் உள்ளார்ந்த நிலையிற் சுவறிநிற்கும் மகிழ்வூட்டும் அலகு களால், (PLEASING UNITS) மேலாதிக்கமும் பன்முகச் சுரண்டல் வடிவங்களும் மூடி மறைக்கப்படுகின்றன. திசை திருப்பிவிடவும் படுகின்றன.

கிளர்வூட்டும் படிமங்கள ஓவியத்தில் பயன்படுத்தப்படும்



பேராசிரியர்  
சபா ஜெயராசா



மகிழ்வூட்டும் அல்லது இங்கிதப்படுத்தும் அலகுகளாகின்றன. இசையின் ஒவ்வொரு சுரமும், ஆடலின் அடைவுகளும் இங்கிதமூட்டும் அலகுகளாகின்றன.

ஓசை ஒழுங்கும் படிம நிரலும் கவிதைகளின் இங்கிதமூட்டும் அலகுகளாகின்றன. 'இங்கித அலகுகள்' இரு நிலை வீச்சுக்கொண்டவை. சமூக நடப்பு நிலைவரங்களை மூடி மறைப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்படும். கட்டவிழ்ப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்படும்.

அழகியலும் சமூகப் பொறுப்பும் அத்தகைய கட்டவிழ்ப்புடன் தொடர்புபட்டு நிற்கும். வரலாற்று வளர்ச்சியோடும் அவற்றின் அடியாக மேற்கிளம்பும் நிலைவரங்களோடும் அழகியல் ஆக்கங்களைத் தொடர்பு படுத்தி நோக்கும் தரிசனம் உற்றறி கோட்பாட்டினால் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

ஐரோப்பிய வரலாற்று வளர்ச்சியில் 'உயர் பண்பாடு', 'உயர்கலை' (HIGH ART) முதலாம் கருத்து வடிவங்கள், கட்டமைப்புக்கு உள்ளாக்கப்பட்டன. உயர்பண்பாடும் உயர் கலைகளும் மேட்டுக் குடியினர்க்குரிய சுவைகளையும், வரன்முறைக் கட்டுமானங்களையும் கொண்டவை.

உயர்பண்பாட்டுக்கும் உயர்கலைகளுக்கும், அவற்றோடு தொடர்புடைய உயர் அழகியலுக்கும், முரணான வகையிலும் மாறுபாடான வகையிலும் தோற்றம் பெற்றவை 'தாழ் பண்பாடும்' 'வெகுசனக்கலைகளும்'

அழகியல் மெய்யியலில் உயர்பண்பாடு என்பது நல்லொழுக்கமும் நலன்தரு விளைவுகளும் கொண்டவை என்று முன்மொழியப்பட்டது. உயர்பண்பாட்டுக்கும் தாழ்பண்பாட்டுக்கு மிடையே இணக்கத்தை ஏற்படுத்தும் முயற்சியை டி. எஸ். எலியட் (1888-1965) மேற்கொண்டார். அவை ஒன்றுக் கொன்று அனுசரணையானவை என்றும் சமூகத் தேவையை நிறைவேற்றும் நிரல் கொண்டவை என்றும் விளக்கினார்.

உயர்ண்பாடு, தாழ்பண்பாடு என்ற பிரிகோடு தகர்க்கப்பட வேண்டும் என்பது பின் நவீனத்துவத்தின் உரையாடல். இந்திய சமூகத்தில் நிகழ்ந்த உயர்பண்பாடு நோக்கிய நிலைக்குத்து அசைவியத்தை 'வடமொழிப்படுத்தல்' என எம். என். ஸ்ரீநிவாஸ் விளக்கினார்.

'அழகியற் சுவை' என்பது சமூக வர்க்கங்களுடன் தொடர்புடையது என்பது உற்றறி கோட்பாட்டின் வலியுறுத்தல். அழகியற் சுவைக்கும்

சமூக வர்க்கங்களுக்குமிடையே நெருங்கிய இணைப்பு இருந்தலை மார்க்சிய அழகியல் வலியுறுத்தி வந்துள்ளது. உற்றறி கோட்பாடு அதனை மீள வலியுறுத்தியது

'உயர்பண்பாடும்' 'உயர்கலைகளும்' அதிகாரத்தில் உள்ளோர் தமது ஆதிக்கத்தைப் பலப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் அடுக்குநிலைச் சமூக இயல்பைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருப்பதற்கான நெறிப்படுத்தல் அடையாளங்கள் என்பது உற்றறி கோட்பாட்டின் வலியுறுத்தல். அதனை கிராம்சியும் அடோர்னோவும் விளக்கியுரைத்தனர்.

'பண்பாட்டுக் கைத்தொழில்' அல்லது 'பண்பாட்டு மிகு தொழில்' (CULTURE INDUSTRY) என்ற பிறிதொரு முக்கியமான கருத்தை அடோர்னோவும் ஹெர்க்கெய்மரும் முன்வைத்தனர்.

பொது மக்களிடத்து மலினமான சமையை வளர்க்கும் நோக்கில் வெகுசன சாதனங்களால் உருவாக்கப்படும் அழகியற் பொருட்களின் பெருக்கமும் அவற்றின் நுகர்ச்சியைத் தூண்டும் நடவடிக்கைகளும் விளம்பர வீச்சுக்களும் பண்பாட்டு மிகு தொழிலின் இயல்புகளாகவுள்ளன.

பொதுமக்களிடத்து வலிமையான திறனாய்வையும், மாற்றுச் சிந்தனைகளையும் புரட்சிகரமான உணர்வுகளையும் வளர்க்காது, மிகு பணிதலையே (PASSIVITY) அவை வளர்க்கின்றன. மேலாதிக்க அழுத்தச் சூழலின் மத்தியிலும் பொருண்மிய வாழ்வின் அவலச் சூழலிலும், 'மிகு பணிதல்' மனக் கோலங்களையே அவை வளர்க்கின்றன.

பெரும் தொழில் நிறுவனங்களும், பன்னாட்டு நிறுவனங்களும், வழங்கும் உற்பத்திப் பொருட்கள் போலியான தேவைகளை உருவாக்கிய வண்ணம் உள்ளன. போலியான உளவியல் தூண்டல் விளம்பரங்களால் அருட்டி விடப்படுகின்றது. அந்தச் செயற்பாடு பண்பாட்டு மிகு தொழிலின் பிறிதோர் அகல் நிலைக்கட்டுமானம்.

பண்பாட்டு மிகு தொழில் உருவாக்கும் அழகியல் நுகர்ச்சிகள் போலிச்சமைகளாகவுள்ளன. கட்டுண்ட நிலையில வாழும் மக்கள் விடுதலையின் பொருண்மையை விளங்கிக் கொள்வதற்கும் விடுதலை பெறுவதற்கும், அவற்றால் எதுவித பங்களிப்பும் நிகழ்த்தப்படுவதில்லை.



நம்பகமான மகிழ்ச்சிக்குரிய வாயிலைத் திறப்பதற்கும், விடுதலை ஆக்க மலர்ச்சிக்குரிய முகையவிழ்ப்பைச் செய்வதற்கும் எட்டாதவாறு அவை பிற சுழற்சியை ஏற்படுத்திய வண்ண முள்ளன. அந்தச் செயற்பாட்டைத் தமிழ்ச் சூழலுடனும் தொடர்பு படுத்திப் பார்க்கலாம். தொலைக்காட்சித் தொடரிகளும் (SERIALS) மலினமான கருத்தாடல்களும் வழக்காடு மன்றங்களும் அத்தகைய நிலையிலேதான் உள்ளன.

பெரும் உற்பத்தி நிறுவனங்களின் பிறிதொரு செயற்பாடு களிநயப்பு மிகு தொழிலை (LEISURE INDUSTRY) நோக்கிய வளர்ச்சியை மேற்கொள்ளல். மேற்போக்கான அழகியற் சுவையூட்டலும் போலியான தேவைகளும், மலினமான கவர்ச்சியும் வளர்க்கப்படுகின்றன. உழைப்போர் வாழ்வுடன் ஒட்டாத மிகை இலாபமீட்டும் செயற்பாடுகளாக அவை நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

உற்றறி கோட்பாட்டின் வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்பச் செய்தவரான ஹேர்போட் மார்க்கியுஸ் முன்வைத்த 'ஒற்றைப் பரிமாண மனிதன்' என்ற கருத்து வடிவம் மனிதம் பற்றிய ஆய்வினும் அழகியலினும் செறிவுற்ற பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளது.

மேலாதிக்க ஒழுங்கினுக்கும் விறைப்புக்கும் ஏற்றவாறு திறனாய்வும் தெறித்தலுமின்றி இயைந்து வாழும் மனித இயல்பு ஒற்றைப் பரிமாண நிலையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது.

அத்தகைய நிலைக்கேற்றவாறு கலையாக்கங்கள் பரவ விடப்படுகின்றன. ஒற்றைப் பரிமாண மனித உருவாக்கத்தையும் அழகியற் கட்டமைப்பையும் அவை திட்ப நுட்பமாகவும் நேர்த்தியாகவும் மேற்கொண்டு வருகின்றன.

கலைவழியாக உலகைக் காட்சிப்படுத்தலும் விளக்குதலும் சுவையூட்டலும் பொருள்கோடலை உட்பொதிதலும் கோட்பாட்டுப் பின்னலை நிகழ்த்துதலும் 'கவின் முகிழ்ப்பு' (MIMESIS) எனப்படும்.

கவின் முகிழ்ப்பு வழியாக மேற்கிழம்பும் செய்தியின் உறுநோக்கு மார்க்சியர்களிடத்து வளர்ச்சி கொள்ளத் தொடங்கியது.

அதன் தொடர்ச்சி உற்றறி கோட்பாட்டிலும் ஆழப்பதிந்தது. 'பொறி முறையாக மீளாக்கம் செய்யப்படும் காலகட்டத்தின் கலைச் செயற்

பாடுகள்' என்ற நூலின் ஆசிரியர் வால்டர் பெஞ்சமின் (1892-1940) 'அரசியல் அழகியல்' என்ற கருத்து வடிவத்தின் இயல்பை விரிதாக்கினார்.

வளர்ச்சியடைந்துவரும் சமூகப் பின் புலத்திலும் தொழில் நுட்ப எழுச்சிச் சூழலும் அழகியல் தொடர்பான கருத்து வினைப் பாட்டுக்குப் பலமும் விரிவும் கொண்ட பங்களிப்பை உற்றறி கோட்பாட்டினர் வழங்கினர். கனதியான கருத்துச்சமையுடன் அவர்களின் பங்களிப்பு மேலுயர்கின்றது.

சமூக இயல்பையும் ஒடுக்க முறைகளையும் மேலாதிக்கத்தையும் புறந்தள்ளிவிட்டு மனிதத்துவத்தையும் அழகியலையும் காணும் மரபு உற்றறி கோட்பாட்டால் தகர்ப்புக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றது. திறன்மிகு கருத்து வினைப்பாட்டுக்குரிய களம் நெறிப்படுத்தப் படுகின்றது.



## நவீனக்கவிதை!

- பொல்கை பொன் • சுகந்தன்

வீட்டின் முற்றத்தில்  
பூக்கள் பூத்துக் குலுங்கின  
ஆட்டெருவின் மகிமை  
என்றார் அப்பா!

என்னுடல் வளர்ச்சிகண்டு  
ஆனந்தம் கொண்டேன்..  
ஆட்டுப்பாலின் சக்தி  
என்றார் அம்மா!

ஆட்டின்மீது  
ஆசை வந்தது....  
ஆசையாய் உணவு  
போடச் சென்றேன்

எங்கே என்றேன்??  
அம்மாவும் ஏவறையுடன்...!  
மதியம் சாப்பிட்டுவிட்டாய்  
என்றாள்...!





# கவனம் கண்ணு

நகரத்தில் பணிபுரிய வேண்டும் என்பது எனது நெடுநாள் ஆசை. மூன்று வருடங்கள் குட்டிக் கிராமத்தில் பணிபுரிந்த பின்பே எனக்கு அந்த வாய்ப்புக் கிட்டியது. பணியைப் பொறுப்பேற்க முன் நகரத்திற்கு எனது வாழ்விடத்தை முதலில் மாற்றிக் கொண்டேன். நகரத்திற்கு வந்த முதல் வாரமே ஆற்றுக்குள் இருந்த மீனைப் பிடித்து தொட்டிக்குள் இட்டது போன்ற நிலையை உணர்ந்திருந்தேன்.

நான் வசிக்கும் அடுக்குமாடிக் குடியிருப்பிலிருந்து அலுவலகம் மிகத் தொலைவில்லை என்பதாலும் ஏழையின் துயர் போல் நீளம் பெற்றோல் வரிசையில் நாட் கணக்காக காத்திருக்க முடியாது என்பதனாலும் பொதுப் போக்குவரத்திலேயே பிரயாணிக்கத் தீர்மானித்திருந்தேன்.

அடுக்குமாடிக் குடியிருப்பில் வசிக்கும் எனது அயலவர்கள் யார் என்பது எனக்கு இதுவரை தெரியாது. எந்த நேரமும் அயல் வீடுகள் பூட்டியபடியே இருக்கும். அவரவர் வேலையை அவரவர் பார்த்துக்கொள்ளும் மனநிலை. படிகளில் ஏறி இறங்கி வரும்போது ஓரிருவரைச் சந்தித்திருக்கின்றேன். ஒருவரை ஒருவர் அறிந்துகொள்வதில் எவருக்கும் இங்கு ஆர்வமில்லை. ஒருசிலர் சிறு புன்னகையுடன் கடந்து சென்றனர். வேறு சிலர் முகத்தையே பார்க்காமல் அவசரத்தில் ஓடுவது போல கடந்து சென்றனர். எதையும் பெரிதாய்க் கண்டு கொள்ளாத ஒரு உலகமாய் நகரம் எனக்கு விளங்கியது.

கிராமத்தின் அமைதியையே பார்த்திருந்த எனக்கு நகரத்தின் பேரிரைச்சல் கொஞ்சம் அச்சமூட்டுவதாகவே இருந்தது. முதன் முதலாக அலுவலகத்திற்கு செல்வதற்காக பேருந்து தரிப்பிடத்திற்கு சென்றேன். ஒரு தொழிற்சாலைக்குள் இருக்கும் பரபரப்புடன் மக்கள் அங்குமிங்கும் பரபரப்புடன் சென்று கொண்டிருந்தனர்.

இந்த பரபரப்பான சூழலில் யாராவது ஒருவராவது நிதானத்துடன் இருப்பார்களா என அங்குமிங்குமாக எனது விழிகள் தேடிக்கொண்டிருந்தது.

நேர்த்தியாக சேலையணிந்த ஒரு பெண் எங்கிருந்தோ வந்து எனதருகில் நின்றாள். கையில் கைக்கடிகாரமும் தோளில் கைப்பையும் அணிந்திருந்தாள். அமைதியும் சாந்தமும் நிறைந்த முகம். வகிட்டுத்து வாரிய கூந்தலில் நெற்றிப் பக்கம் நரைமுடியும் வெளித்தெரிந்தது. வயது ஒரு ஐம்பத்தி ஐந்தைத் தாண்டியிருக்கும் என என்னால் ஊகிக்க முடிந்தது. எனது சித்தியின் வயதை ஒத்திருப்பாள் எனத் தோன்றியது. கழுத்தில் தொங்கிய சிலுவையும் அவளது பார்வையில் இருந்த ஒருவித கரிசனையும் அன்னை தெரேசாவை எனக்கு ஞாபகமூட்டியது.

அவளையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அவள் திரும்பியதும் அவளைப் பார்த்து புன்னகைத்துக் கொண்டேன். எனது புன் முறுவலை கண்டு கொள்ளாததைப் போல் அவள் தரிப்பிடத்தை நோக்கி வரும் பேருந்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தது எனக்கு கொஞ்சம் ஏமாற்றத்தைத் தந்தது. அவள் வேறு ஏதோ விடயத்தைச் சிந்தித்துக் கொண்டு இருப்பது புரிந்தது.

எந்தப் பேருந்து முதலில் வருமோ? என யோசித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே எனது அலுவலகம் இருக்கும் இடத்திற்கு செல்லும் பேருந்துதான் முதலில் வந்தது. அவள் எங்கு போவாள்? தொழில் செய்பவளோ? பொருட்கள் வாங்க கடைக்கு செல்பவளோ? உறவினர் வீட்டுக்கு செல்பவளோ? எங்கு



ரூஸ்னா நவாஸ்  
(மாவனல்லை)



போவாள்? எனச் சிந்தித்துக் கொண்டே பேருந்தில் ஏறினேன். பேருந்தில் இருந்த சனநெரிசல் அவள் இதே பேருந்தில் ஏறினாளோ இல்லை அங்கேயே வேறு பேருந்துக்காக காத்துக் கொண்டிருந்தாளோ எனப் பார்க்க முடியாதவாறு செய்தது.

அடுத்த நாள் வேலைக்குச் செல்ல பேருந்து தரிப்பிடத்திற்கு சென்றிருந்த போதும் அவளைக் காண நேர்ந்தது. அவளும் வேலைக்கு செல்லும் பெண்போலும் என நினைத்துக் கொண்டேன்.

அரசாங்கம் பெற்றோல் தட்டுப்பாட்டால் அரசு செலவைக் குறைக்க நேற்று இரவு முதல் சில நாட்களுக்கு அரசு ஊழியர்களை மட்டுப்படுத்தி வேலைக்கு அழைத்துள்ளது. இதனால் இன்று பேருந்தில் பெரும் நெரிசல் இல்லை. பேருந்தில் ஏறியவுடனேயே அமருவதற்கு இருக்கையும் எனக்கு கிடைத்தது.

அந்தப் பெண்மணியும் இதே பேருந்தில் ஏறிக் கொண்டிருந்தாள். இந்தப் பேருந்து இறுதியாக நிற்கும் தரிப்பிடத்திற்கு அருகில் தான் எனது அலுவலகம் அமைந்திருந்தது. அதனால் இந்தப் பெண் எங்கே இறங்கிக்கொள்வாள் என இன்றே கண்டுகொள்ளலாம் எனத் தோன்றியது.

இவள் இளம் பெண்ணோ, அழகியோ, எனது வயதை ஒத்தவளோ, கவர்ச்சியானவளோ இல்லை. ஏன் இந்தப் பெண் தொடர்பில் இவ்வளவு கரிசனை எனக்கு என்று உள் மனதிடம் கேட்டுக் கொண்டேன். நான் வாழ்ந்த கிராமத்து வாழ்வின் சாயலை அவளிடம் கண்டதாலோ இல்லை எனது தாயின் சாயலைக் கண்டதாலோ என்னவே எனக்குத் தெரியவில்லை. ஏனோ இந்தப் பெண்மணி மீது

ஒருவித கரிசனையும் அக்கறையும் எனக்குள் எழுந்திருந்தது. இதற்கான சரியான காரணம் அறியாதவனாய்க் குழம்பிய மனநிலையில் சென்றுகொண்டிருந்தேன்.

பேருந்து நடத்துனர் டிக்கட் வழங்கிக் கொண்டு வந்தார். அந்தப் பெண்மணியிடம் இடம் எங்கே எனக் கேட்கவில்லை. அவனே டிக்கட் வழங்கிவிட்டு என்னிடம் எங்கு இறங்குவீர் எனக் கேட்டு டிக்கட் வழங்கினார். அப்போது நினைத்துக் கொண்டேன் இவள் வழமையாக இதே பேருந்தில் தான் வருகின்றாள் போலும் என்று. அவளது அருகில் வெற்று இருக்கையொன்று இருந்தது. யாரோ ஒருவர் வந்து அதில் அமர முனைந்தார். அவள் தனது கைப்பையை வைத்து மறைத்து இடம்கொடுக்காது நின்றாள். வந்தவர் பின் இருக்கையை நோக்கிப் போனார். இதை என்னைப் போலவே பேருந்து நடத்துனரும் கவனித்தார் போலும். அந்தப் பெண்ணை நோக்கி விரைந்து வந்தார். அவளுக்கு ஏசுத்தொடங்கினார். நான் திகைத்து நின்றேன்.

‘ஏய் கிழவி உனக்கு எந்த நாளும் இதே வேலையாப் போச்சி. உன்னால எங்களுக்கு பஸ்ஸு நடத்தவும் ஏலாது. பாவம் பார்த்து பஸ்ஸில ஏத்தினா உனக்கு ரெண்டு சீட்டு வேணுமோ? ஒதுங்கு. ஒதுங்கு.’ என மிகக் கடுமையான குரலில் கூறினான்.

நடத்துனர் கூறி முடிப்பதற்குள் கண்ணீர் நிறைந்த கண்களுடன் எழுந்து நின்றாள். இறங்குவதற்கு தயாரானாள்.

நான் அவளையே வைத்த கண் எடுக்காமல் பார்த்துக் கொண்டே நின்றேன்.

அப்போதுதான் முதன்முதலாக அவளின் நடத்தையில் குழறுபடியைக் கண்டேன்.

அவளது தரிப்பிடம் வந்தது. ஆம் அதுவொரு ஆரம்ப பாடசாலை. அவள் ஆசிரியையாக இருப்பாளோ? இல்லை அங்கு பணிபுரிபவளோ? இல்லையெனின் அங்கு யாரையாவது சந்திக்கச் செல்கிறாளோ? ஆயிரமாயிரம் கேள்விகள் மனதில் உதித்தது.

அவள் இறங்குகிறாள் எல்லோரையும் விலக்கிக் கொண்டு, வெகு நிதானமாக... மெதுவாக... யாரையோ கைப்பிடித்து நடப்பதைப் போல... ஆம் யாரையோ கைப் பிடித்து நடப்பது போல பாவனை செய்து கொண்டு இறங்கினாள். அவள் இறங்கும் போது ஒவ்வொரு படியிலும்





‘கவனம் கண்ணு..கவனம்..கவனம்..பார்த்து இறங்குடா கண்ணு’ என்று சொல்லிக் கொண்டே இறங்கினாள்.

நான் அவளை எட்டியெட்டிப் பார்ப்பதைக் கண்டு நடத்துனர் ‘சேர் ஊருக்கு புதுசா?’ என்றார்.

நான் ஆம் எனும்படியாக தலையை மட்டும் அசைத்தேன். யார் அந்தப் பெண் எனக் கேட்க முன்பே நடத்துனர் அவளைப் பற்றிச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

‘அவள் ஒரு மனநோயாளி சார்’ என்றார்.

நான் திகைத்து நின்றேன். இவ்வளவு நேர்த்தியும் நிதானமும் உள்ளவள் எப்படி மனநோயாளி ஆவாள்? இருக்காது. இவன் பொய் சொல்கிறான் என்று யோசிக்கத் தொடங்கியது மனது.

‘பொய் சொல்லாதீங்க’ என்றேன் கொஞ்சம் கடுங்குரலில்.

‘நான் ஏன் சேர் உங்ககிட்ட பொய் சொல்ல வேணும்? உண்மையத் தான் சொல்றேன். உள்ளத்தான் சொல்றேன்’ என்றான்.

‘எப்படி?’ என்றேன்.

‘அவளின் பேரக் குழந்தை படித்த பாடசாலைதான் இது சார். இவள்தான் தனது பேரக் குழந்தையை தினமும் கூட்டிக் கொண்டு வந்து விடுவதும் கூட்டிக்கொண்டு போய் விடுவதும். ஒரு நாள் பேரக்குழந்தை பாட்டியின் கைய உதறிவிட்டு இறங்க எத்தனிக்கையில் படியிலிருந்து தவறி விழுந்துவிட்டான். நொடிக்குள் வெளியே வேகமாக வந்த மோட்டர் பைக் குழந்தையின் கழுத்திற்கு மேலால் போயுள்ளது. பாவம் சார் பிள்ள அங்கேயே இறந்து போயுள்ளது.’

‘அன்றிலிருந்து இப்படித்தான். அவளால் பிள்ளையின் இறப்பை ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. பிள்ளை இருப்பதாகவே எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறாள். இல்லாத பிள்ளையை தினமும் பாடசாலைக்கு விட்டு செல்ல வருவாள். பிள்ளைக்கும் ஒரு இருக்கையை பிடித்துக் கொள்வாள். மீண்டும் பாடசாலை முடியும் நேரத்திற்கு வந்து பிள்ளையை கூட்டி செல்லும் கூத்தை நிகழ்த்துவாள். பிச்சி’ என்றான்

அவன் அவளைப் பிச்சி என்றதும் எனக்கு கோபம் வந்துவிட்டது. முறைத்துப் பார்த்தேன்.

‘முறைக்காதே சேர் உனக்கு தெரியுமா இவளால் நான் படும் பாடு, வேகமாக வண்டியை செலுத்த முடியது கத்தி கூப்பாடு

போடுவாள். அவள் இறங்கும் போது மெல்ல மெல்ல இறங்குவாள். அவள் இறங்கவே ஐந்து பத்து நிமிடமாகும். யாருக்கும் இருக்க விடாது ஒரு இருக்கையை பிடித்து வைத்துக் கொள்வாள். பெரும் தெல்லை சார்’ என்றான்.

கோபம் தணியாத பார்வையில் அவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அவனோ பள்ளத்தை நோக்கி ஓடும் வெள்ளம் போல பஸ்ஸிலிருந்து இறங்கும் சனத்துள் உடுருவி முன்னோக்கி நகர்ந்தான்.

மனது ஒருவித சஞ்சலத்தை உணர்ந்தது. அன்றைய நாள் ஏனோதானா எனக் கழிந்தது.

பரபரப்பாக உலகைக் கடந்திடும் மக்களுக்கு அவளொரு நடமாடும் உதாரணம் எனத் தோன்றயது. அவளது முகத்தில் தெரியும் சுருக்கங்கள் அவள் முகத்தில் அனுபவம் ஊன்றி வரைந்த கோடுகளாக விளங்கியது.

மீண்டும் மீண்டும் எனது பாதைகளில் பயணங்களில் அவளைச் சந்திக்கின்றேன். அவளோ மிகக் கவனமாக மிக நிதானமாக இல்லாத தனது பேரக்குழந்தையை ஏற்றி இறக்கிக் கொண்டிருக்கிறாள்.



நூல் :  
வாழ்க்கைக்கனவுகளைக்  
கலைத்தாயோ (நாவல்)

ஆசிரியர்:  
ஏ. ஏ. ஹெச். கே. கோரி

வெளியீடு :  
கோதை பதிப்பகம்,  
திருச்சி.

விலை:  
இந்திய ரூபா 325/-



முஸ்லிம் குடும்பச் சூழல் பின்னணியில் விரிவடையும் இந்நாவலில் பரஸ்பர அன்பின் பரிமாற்றம், காதல்வயப்படுதல் விலகல், தனக்கான ஒரு குடும்ப வரையறையை ஏற்படுத்தல், போன்ற இயல்பான நடைமுறைகள் பின்னிப்பிணைந்து நாவலுக்குச் சுவையூட்டுகின்றன. ஆசிரியரின் தன்வரலாறு போன்று அமைந்துள்ள இந்நாவலின் களம் இலங்கை, இந்தியா ஆகிய நாடுகளை உள்ளடக்கியது. நாவலை வாசிக்கத் தொடங்கினால் வாசித்து முடித்துவிட்டுத்தான் மறுவேலை என்ற ஓர் ஒட்டிமுப்பு இந்நாலுக்கு உண்டு. சுவையான நாவலைத் தந்த ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.



# கருத்துப் பரிமாற்றத்துக்கு பயன்படும் பழமொழிகள்

பழமொழிகள் என்பவை வாழ்வின் அனுபவப் பிரிவுகள். வாழ்ந்தவர்களும் வளர்ந்தவர்களும் வாழ வேண்டியவர்களுக்கு வழங்கிவரும் சத்தான சாறுகள். பழமொழி வாழ்வுடன் கொண்டுள்ள நெருங்கிய தொடர்பை உள்ள வாறு அறிந்து, அதை வாழ்வுக்கு ஏற்ற வகையில் பயன்படுத்திக் கொள்வதே எமது கடமையாகும்.

மக்களின் பேச்சு வழக்கில் நிலவி, சூழ்நிலைக்குப் பொருந்தக் காலங்காலமாய் கருத்துப் பரிமாற்றத்துக்குப் பயன்பட்டுவரும் அனுபவ உரைகளே பழமொழிகள் எனப் பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது. எதுகை மோனை போன்ற கவிதையின் சந்த இயைபினையும் தம்முன் கொண்டு விளங்குவதால், பேச்சு வழக்கில் மிகச் சரளமாக நடைபோடுகின்றன பழமொழிகள்.

பண்டைத் தமிழ் இலக்கண விற்பனர் தொல்காப்பியர், பழமொழிகளை முதுமொழி என்று பொருத்தமுடன் குறிப்பிட்டுள்ளார். பழமொழியைப் பழைய மொழி எனக் கருதுவது தவறாகும். பழம் (முதிர்ந்த) + மொழி = பழமொழி என்று விளங்கிக் கொள்ளுதல் நன்று. அனேகமாக நேரடியாகக் கூறாது மறைமுகமாகக் கூறுவதற்கும், குத்தலாகக் கூறுவதற்கும் சிலர் பழமொழிகளைப் பயன்படுத்துவது உண்டு. பேச்சு வழக்கிற்கே இவை பெருமளவில் உபயோகப்படுத்தி வருவதை வைத்து பழமொழி என அழைக்கப்படுகிறது என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது. பழமொழியை உருவாக்கியவர் யார் என்று சொல்வதற்கு சான்றுகள் இல்லை எனலாம். ஆனால் மொழிகளுக்குள் புகுந்து பிரபல்யமாக வலம் வருகிறது.

உலகத்திலுள்ள எல்லா மொழிகளிலும் பழமொழிகள் உண்டு என ஆய்வுகள் மூலம் அறியக் கூடியதாக இருக்கிறது. எப்படியிருந்தபொழுதிலும், கிரேக்க நாட்டில் பழமொழிகள் தோன்றி வளர்ந்தன என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். தத்துவஞானி சோக்கிரட்டீஸ் பழமொழிகளை விரும்பி பயன்படுத்தியதாகத் தகவல்கள் உண்டு.

மத, இன வேறுபாடுகளைக் கடந்து, மக்களின் கருத்துக்களையும் பாகுபாடின்றி

சேர்த்தவிதம் ஒரு தனி அழகு. சில எளிய நடையில் இருந்தாலும் ஆழமான சிந்தனையைத் தூண்டும் வல்லமை அவற்றிற்கு உண்டு. இன்று அழியாவரம் பெற்றவையாக ஒலிக்கின்றன. மொழிகள் பல்கவையான ஆழ்ந்த கருத்துக்களை, படைப்புக்களை வழங்கிய வண்ணம் உள்ளன. பழமொழிகள் இல்லாத நாடே இல்லை. பழமொழிகள் கட்டுரைகளை அலங்கரிக்கின்றன. பேச்சாளர்கள் சாதாரண மக்களுக்கு விளக்கம் கொடுக்கும் பொழுது பழமொழிகளை உபயோகிப்பது வழக்கிமாகி விட்டது.

பழமொழிகள் குறுகிய வாக்கியங்கள், நீண்ட கால அனுபவங்களிலிருந்து பெறப்படுகின்றன. பழமொழிகளின் முக்கியத்துவம் உணரப்பட்டமையால் ஒரு நாட்டுப் பழமொழி பல நாடுகளில் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. கிரேக்கருக்கும் தமிழருக்கும் வாணிபத் தொடர்பு இருந்தமையால் கிரேக்க மொழி பழமொழிகள் தமிழிலும் உண்டு. கிரேக்கம் போன்ற ஆதி மொழிகளின் சொற்களை எடுத்துக் கொண்டு, இன்று சர்வதேச மொழியாக வளர்ந்து நிற்கும் ஆங்கில மொழியில் அநேக பழமொழிகள், தமிழ்ப் பழமொழிகளின் மொழிபெயர்ப்பு போலவே விளங்குவதற்குரிய காரணமாகும்.

பல மொழிகளிலுள்ள பழமொழிகள் சில வற்றை ஆராய்ந்து பார்ப்பது பொருத்தமாகும். “குறை குடம் கூத்தாகும்” என்பது சாதாரணமாகப் பழக்கத்தில் இருக்கும் பழமொழியாகும். இதற்கு நேராக ஆங்கில மொழியில் “An Empty Vessel Makes The Most Sound” (காலிப் பாத்திரம் ஓசை மிகச் செய்கிறது) என்ற பழமொழி உண்டு.

மேலும் “வினை வினைத்தவன்வினையை அறுப்பான்” என்கிற சாதாரணமான தமிழ்ப் பழமொழியை உதாரணமாக எடுக்கலாம். “As you sow so shall reap” (எப்படி விதைக்கிறாயோ



வடகோவை  
பு.க. இராசரத்தினம்  
ஓய்வுநிலை அதிபர்



அப்படி அறுக்கிறாய்) என்கிற பழமொழி ஆங்கிலத்தில் தமிழுக்கு நேருக்கு நேராகவே கிடைக்கிறது. மேலும் “காற்றுள்ள போதே தூற்றிக்கொள்” ஆங்கிலத்தில் “வெய்யிலின் போதே உலர்த்திக்கொள்” எனக் கூறப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வுலகிலே வாழும் நல்வாழ்வு பற்றியும் பழமொழிகள் மூலம் நல்ல கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். “நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்”, “மூத்தோர் சொல் அமிர்தம்”, “ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்”, பழமொழிகள் வரையப்படாத சட்டங்களாக மதிக்கப்படுகின்றன.

“மனிதன் சேர்க்கும் செல்வம் தேனி சேர்க்கும் தேன் போல மற்றவர்கட்கும் பயன்பட வேண்டும்” தீபெத்து தேசப் பழமொழி

“அறிவும் ஒழுக்கமும் வண்டியின் இரு சக்கரங்கள்” – யப்பானிய தேச பழமொழி.

அனைத்து மொழிகளிலும் காணப்படுகின்ற பிரதானமான சில பழமொழிகளைத் தொகுத்து, சர்வதேசப் பழமொழிகளைக் கொண்ட ஒரு அகராதியை அமைத்தல் நன்று. மொழிபெயர்ப்பாளருக்கும், ஆய்வுகளை மேற்கொள்பவர்களுக்கும் உதவியாக அமையும். இப்படியாக “பழமொழித்திரட்டு” என்ற நூல் தமிழ் நாட்டில் இருப்பதாக அறிகிறேன். மேலும் “பழமொழிக்

கதைகள்” என்னும் நூல் வெளியிடப்படவுள்ளதாகவும் அறிகின்றேன்.

ஆங்கிலத்தில் புகழ் பெற்ற நாடக ஆசிரியர் சேக்ஸ்பியர் தம்முடைய நாடகங்களில் பழமொழிககள் பலவற்றை கையாண்டார். எதுகை, மோனை என்னும் செய்யுள் நயங்களைக் கொண்ட பழமொழிகள் அவரின் நாடக உரைகளில் மிகவும் பொருத்தமாக உள்ளதாக விமர்சகர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

தமிழ் நாட்டுப் பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை, சேக்ஸ்பியரின் நாடக பாணியைப் பின்பற்றிச் செய்யுள் வடிவில் “மனோன்மணியம்” என்னும் நாடகத்தை தமிழில் இயற்றியுள்ளார். இதில் 60 பழமொழிகளை நாடகத்தின் உரையாடல்களோடு பயன்படுத்தி வெற்றி அடைந்தார்.

பழமொழிகளில் நாம் வாழ்வியல் தத்துவங்களைக் கண்டு நுகரலாம். எமது ஆக்கங்களிலும் பேச்சிலும் பழமொழிகளைக் கையாண்டு நாகரீகப் போக்கால் சமுதாயச் சூழ்நிலை மாறி வருகிற தற்கால நிலையில் பழமொழிகள் பேச்சில் அருகி வருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நல்ல பழமொழிகளை, அறிவுரை வழங்கும் பழமொழிகளை, நீதி நெறிகளைப் புகட்டும் பழமொழிகளை இலக்கிய உத்வேகம் பெற உதவுவது காலத்தின் தேவையாகும்.



சிற்றரசனின் காலனியச் சொற்கள் உண்டு  
போரைத் தொடங்கு முன் விரசத்துடன் கடக்கின்றான்  
பருவங்களைக் கேட்டுப் பாருங்கள்  
அரசின் சிம்மாசனத்தையும் அதன் சூட்டையும்

அரக்கர்களைக் கொண்டு காவலிடும்  
மலர்களையும் இதழ்களையும் பிரித்துப் போட்டு  
சினேகத்தை அத்திவாரமிட இயலாது

ரசங்களையும் இசைகளையும்  
ஊதிவிடுகிறாய்  
இனிப்புக்களை பகிர்ந்து ஊட்டுகிறாய்  
காலனியத்தை காலில் அணிந்து கொண்டு

சுதந்திரத்தின் மீதான இருப்பின் காதல்  
தோற்றுப்போன ஒரு போராளியின்  
அடிமைத்துவச் சோதனை  
இவற்றுக்கான இடை வெளி  
இந்த நாட்டின் மோட்சப் பயணத்தையும்  
மாற்றத்தையும் எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது

**மெய்**

— எல் . வஸீம் அகர்ம்





# செல்லம்மா “அக்கை...”

பன்னாடையள். ஆடு மாடு பெத்த மாதிரி சும்மா இருக்கேலாம மசமசவெண்டு பெத்துவிட ஊர்மேஞ்சு கொண்டு திரியுதுகள். ஆத்தை அப்பன் ஒழுங்கா இருந்தால் தானே இதுகள் ஒழுங்கா இருக்கும்” எண்டு ஒழுங்கேக்கை நிண்டு கொட்டிண்ட பூவரசங் கஞ்சலை விளக்குமாத் தால கூட்டிக்கொண்டு நிண்ட செல்லம்மா அக்கை ஆரையோ திட்டிக்கொண்டு இருந்தா.

செல்லம்மா அக்கை பாவம்... அப்ப இந்தியன் ஆமி இருந்த காலத்தில ஒருநாள் ஊரடங்கு நேரத்தில சாவகச்சேரிக்கு கடையைப் பாக்கப் போறன் எண்டு போன அவவின்ரை மனுசன் வீரசிங்கம் ஒரேயடியாப்போக இருந்த ஒரு பெடியை படிப்பிச்சு உருப்படியாக்கி விட அவனும் பிற ஊர்ப்பெட்டை ஒண்டைக் கூட்டிக்கொண்டு ஓடிப்போனவன் இப்ப இந்தப் பக்கமும் வாறேல்லை. தாய் திண்டுதோ குடிச்சதோ எண்டு ஒரு எற்பன் தன்னும் எட்டிக் கூடப் பாக்கிறேல்லை. மனிசி என்னவோ ஆட்டை மாட்டைக் கோழியை வளர்த்து குத்தகைக்கு காணியைச் செய்து தன்ரை சீவியத்தை ஒரு மாதிரித் தள்ளிக் கொண்டு போகுது.

செல்லம்மா சில வேளை தன்ரை மோன்றை கோவத்தை ஒழுங்கேக்கை போறவாற பெடியளிலை காட்டுவா. அவ பேசத் தொடங்கினாப்பிறகு அவவை நிப்பாட்டிறது கஸ்ரம். பழைய ஒஸ்ரின் கார் மாதிரி இரைஞ்சு கொண்டிருப்பா. அப்பதான் வயல் சாடுவாயிலை கொண்டுபோய் தன்ரை ஓரணை மாடுகளை மேயக்கட்டிப்போட்டு வயலுக்கை இருந்த விசுவர் கிணத்தில அள்ளின தண்ணியைக் குடத்தில ஊத்தி தோளிலை சுமந்து கொண்டு வந்த ஆனந்தன் தன்ரை படலையடியில நிண்டு கொண்டு “என்னணை செல்லம்மா அக்கை, ஆரையணை இப்பிடி அன்பாப் பேசறாயணை” எண்டு சிரிச்சுக்கொண்டே கேட்டான் .

உவள் உந்த மாட்டுக்காற மகேசின்ரை தறுதலைப்பெடி ஒரு மோட்டச்சயிக்கிள் ஒண்டை எந்த நேரமும் கவட்டுக்கை வைச்சக் கொண்டு உள்ள வேலி மட்டக்கால் எல்லாம் விட்டுக்கொண்டு திரியிறவனெல்லே. அந்தச் சிதறுவான் நான் இப்ப உதில கூட்டிக்கொண்டு நிக்கேக்கை என்றை காலுக்கை மோட்டச் சயிக்கிளை விடுகிறமாதிரி வெட்டி ஓட்டிக்கொண்டு போறான்”.

அரும் பொட்டில தப்பிப் போட்டன் . தற்செயலா விழுந்து முறிஞ்சா என்ன பாக்க எடுக்க ஆர் இருக்கினம் சொல்லு பாப்பம். உவள் மாட்டுக்காறிக்கு எப்ப வந்த காசு. புதுக்காசுக்காறிக்கு காசை வைக்க எடுக்கத் தெரியாட்டி அவளுக்கு காசை எப்பிடி வைக்கிறது எடுக்கிறது எண்டு நான் காட்டுவன்”.

“எனக்கு நல்லா வாயிலை வருகுது நீ ஒரு அயலிக்கிளி ஆம்பிளைக்கு மரியாதையை குடுக்க வேணும் எண்டு போட்டு அமத்தி வாசிக்கிறன்” எண்டவும் ஆனந்தன் சரி ..சரி .. செல்லம்மா அக்கை அவன் விளையாட்டுப்பொடி சும்மா விளையாட்டுக்கு செய்து போட்டான். அதை நீ பெருசு படுத்தாதையணை எண்டான் .

ஆ ...விளையாட்டுப் பொடியோ ...நான் அவனுக்கு என்னா யாரியே என்னோட விளையாட.. எனக்கு நல்லா வாயிலை வருகுது ..”

“அவன் உவளின்ரை தம்பி விழுவான் ஒருத்தன் லண்டனில போய் அங்க என்னத்தை கழுவுறான் துடைக் கிறானோ ஆரை முறிச்சு உலையில போடுறானோ ஆருக்குத் தெரியும். உவளுக்கு இடைக்கிடை காசு அனுப்புறான் எல்லே. அந்தக் காசைக் கண்டுபோட்டு அவளும் கந்தையா பத்மநாதன்



காரைக்கவி

கந்தையா பத்மநாதன்



மக்களும் கண்கடை தெரியாம எண்ணம் மாறிப்போய் தலைகீழா நிச்சினம். உதாலதான் உவளின்ரை உந்த நாங்கியாலதான் அவன் புரியனும் உவளோட மல்லுக்கட்டேலாது எண்டு விட்டுப்போட்டு எங்கையோ கண்காணாமப் போச் சேந்து போட்டான்”.

“உந்தப்பெடி பள்ளிக்கூடமும் ஒழுங்கா போறேல்லை. மண்டையில படிப்பும் ஏறாது அவன்ரை வயசுக்கு அவனுக்கு இப்ப மோட்டச்சயிக்கிள் ஒண்டு தேவையே. ஆ... உவள் மகேசு என்னத்துக்கு வாங்கிக்குடுத்தவள். இஞ்சை ஒழுங்கைவழியை திரியுற என்னைப்போல கிழடு கட்டையை தள்ளி விழுத்தவே வாங்கிக் குடுத்தவள்... அவன் உங்க வயலுக்கு மாடு கட்டப்போகேக்கையும் அதைக்கவட்டுக்கை வைச்சக் கொண்டு உந்த பனை வடலிப்பத்தை எல்லாம் ஒண்டுமொண்டா ஓடித்திரியுறான்” .

“கொறோனாக் கரைச்சலை விட இந்தத் தறுதலையின்ரை கரைச்சல் பெரிய கரைச்சல்”.

“ உண்ணானச் சொல்லிப்போட்டன் ஆனந்தா ...உந்த றோட்டால போற நேவிக்காரர் எப்பையெண்டான்ன எங்கடை ஒழுங்கையிக்கை வந்தாங்கள் எண்டால்... உந்த மகேசின்ரை நாம்பனுக்கொரு சரியான பாடம் நான் படிப்பிப்பன்” எண்ட செல்லம்மா அக்கையின்ரை சத்தம் கேட்டு வெளியில வந்த சித்திரா ஆனந்தனிடடை “என்ன உதிலை கதைச்சுக்கொண்டு நிக்கிறியள். உந்த அவிச்ச புழுங்கலைக் காயப் போடிறதில்லையே. காயப் போட்டத்தானே உதிலை கந்தையன்ரை மில்லிலை கொண்டு போய் அரிசி குத்திக் கொண்டு வரலாம். அவள் பிள்ளைக்கும் அஞ்சாறு கொத்து அரிசியைக் குடுத்து விடலாம்” எண்டு சொல்லிகொண்டே அவனை படலைக்கு உள்ளை மெல்லச் சாய்ச்சக் கொண்டு போனாள்.

“நானல் லே சொல்லுறனான் உவ செல்லம்மா அக்கையின்ரை வாய் ஒண்டுக்கும் கூடாது. அவ பேசற இடத்தில் நிக்கப்படாது பிறகு அயலட்டைப் பெண்டுகள் நாங்களும் அவவோட சேர்ந்து தங்களைப் பேசறம் எண்டெல்லே நினைப்பினம். அவவோட ஓடும் புளியம் பழமும் மாதிரி இருக்க வேணும்” எண்டாள் சித்திரா.

“இல்லையடியப்பா அவ சொல்லிறதிலையும் ஒரு ஞாயம் இருக்குக் கண்டியோ. இல்லை தெரியாமத்தான் கேக்கிறன்.... நேற்றுப் பிறந்த

சின்னப் பெடியள் ஏன் பெட்டையளும் எல்லே மோட்டைச் சயிக்கிளை முறுக்கிக் கொண்டு திரியுதுகள்.

“மோட்டச்சயிக்கிள் ஓடேக்கை உதுகள் முன்ன பின்ன ஆர் வருகினம் போகினம் எண்டு ஒண்டும் பாக்கிறேல்லை. கண்மண் தெரியாம ஒடுதுகள். உதால அதுகளுக்கு மட்டுமே ஆபத்து போறவாறவைக்கும் எல்லே ஆபத்து”.

“அதுகும் உந்த வெளிநாட்டுக் காசு வந்த பிறகு எல்லாருஞ் சரியான மோசம் எண்டுதான் நான் சொல்லுவன். அவை வெளிநாட்டுக்காறரும் கேட்டுக் கேள்வி இல்லாமை காசை விசுக்கி எறிவினம். இதுகள் இஞ்சை சும்மா வந்த காசுதானே எண்டு போட்டு முறுக்கிக்கொண்டு திரியுதுகள்”

“போகேக்கை வரேக்கை சந்தியில முகரியில ஒருநாளும் ஸ்பீற்றைக் குறைக்கிறேல்லை. ஒழுங்கையால வந்து அப்பிடியே மெயின் றோட்டில ஏறுறது. அதுகும் பள்ளிக்கூடம் ரியுசனுக்குப் போற வாற பெட்டையளைக் கண்டா உந்தப்பெடியள் பல்லிளிச்சக் கொண்டு மோட்டச்சயிக்களை முறுக்கு முறுக்கெண்டு முறுக்கி பாம்பு ஓடினமாதிரி வெட்டி வெட்டி ஓடுகிறதெண்டு சரியான மோசம்” எண்டான் ஆனந்தன்.

“ஏன் பெடியளைப் பேசிறியள் பெட்டையளும் சரியான மோசம். ஒரு பக்கம் சிக்கலைப் போட்டு இன்னொரு பக்கம் திருப்புறது. பாவாடை ஒண்டைப் போட்டுக் கொண்டு ஓடுறது. பேந்து ஆம்பிளையளை முன்னலை கண்டிட்டா அக்சிலேற்றரை விட்டிட்டு அதை இழுத்து மூட வெளிக்கிட்டு ஆதளிமாதளிப் பட்டுக்கொண்டே போகிறதெண்டு பெரிய கரைச்சல்” எண்டாள் சித்திரா.





“இப்ப வீட்டுக்கு வீடு ஆடு மாடு கோழி நிக்ருதோ இல்லையோ இரண்டு மோட்டச் சயிக்கிளாவது நிற்குது. கையில காசிருந்தாலும் பரவாயில்லை உங்க சிலர் வெறும் பெருமையில் வீம்பில லீசுக்கு எடுக்கிறது. பேந்து லீசுக்காசு கட்ட வழியில்லாமல் நிக்கேக்கை லீசிங்காறன் கண்டபடி பேசுறான் எண்டு மூக்கால அழுகிறது” எண்ட சித்திரா

“அட மறந்து எல்லே போனன் இண்டைக்கு எங்கட மோட்டச்சயிக்கிளுக்கு லீசிங்காசு கட்டவேணுமெல்லே” எண்டபடி குசினியிக்கை போய்லீசிங் கட்ட காசு எடுக்கவெண்டு அரிசிப்பானையைத் துழாவக் கையை விட, அங்கால செல்லம்மா ஐயோ ஐயோ எண்டு கத்திக்ககுழறின சத்தம் கேட்டு அரிசிப்பானையைத் துழாவப்போனவள் அதை விட்டுப்போட்டு ஆனந்தனையும் கூட்டிக்கொண்டு செல்லம்மா வீட்டை ஓடிப் போனாள்.

ஓடிப்போனவள் “ஏனணை செல்லம்மா அக்கை என்னத்துக்கு உப்ப ஐயோ ஐயோ எண்டு கத்தினனி” எண்டு கேக்க “ஐயோ அதையேன் கேக்கிறியள் உவள் மகேசின்ரை பெடி மோட்டச் சயிக்கிளிலை போய் உதிலை பொன்னாலைப் பாலத்திலை லைற் போஸ்ரோட அடிபட்டு ஆசுப்பத்திரிக்குக் கொண்டு போட்டினமாம். கடுமை எண்டு ஆக்கள் பறையினம் எண்டு உவள் எங்கடை நல்லம்மான்றை கிளி சொல்லிக்கிக்கொண்டு போறாள்” எண்டு கத்திக் குளறினா. “பிள்ளையாரே அவள் மகேசு பெண்ணாப் பிறந்தவள் ஆம்பிளைத் துணையும் இல்லாமல் இக்கணம் என்ன பாடுபடப் போறாளோ தெரியேல்லையே வாருங்கோவன் அவளிட்டை ஒருக்காப் போட்டு வருவம்” எண்ட செல்லம்மா ஆனந்தனையும் சித்திராவையும் கூட்டிக் கொண்டு மகேசு வீட்டை போனா.

○○○

- (1) ஏறுதுபார் பொருள்விலைகள் நாட்டில்  
எல்லோர்க்கும் பசிக் கொடமை வீட்டில்  
ஆறுதலோ எவருளத்தும்  
அருகினிலே துளியுமல்லை  
நூறுமுறை அமுதமுதும் போராட்டம் தொடருகுது நோட்டில்
- (2) நாடு கடந்தோடுகிறார் “மன்னர்”,  
நன்மை இனிக் கோடியென்பார் “அண்ணர்”.  
கூடிமுந்த குருவிகளாய்  
குடிசைகளில் ஓலமிடும்  
பாடுபட்டு வாடுமக்கள் துயரொழிய வழி பண்ணார்!
- (3) நோயுற்றுத் தள்ளாடும் முதியோர்  
நோவகற்றத் சிறுதுணையும் புரியார்  
துயமனத் தோடவர்தம்  
துன்பமது தான் துடைத்து  
நேயமுடன் அணைப்போரே பெரியார்!
- (4) மனத்தூய்மை எள்ளளவும் இல்லார்  
வாட்டமுற்றோர் துயர்களையப் பக்கம் நில்லார்  
தினங்காசு பணஞ்சேர்த்து  
தேட்டமொன்றே நாட்டமுடன்  
மனங்கொண்டோரை மக்கள்உளம் கொள்ளார்
- (5) புகழ்கொண்டு வாழ்பவரைப் பழிப்பார்  
பொய்யான பழிசுமத்திக் களிப்பார்  
இகழ்வதையே தொழிலாக  
என்றும் தம் கைக்கொண்டு  
மகிழ்பவர்கள் ஈற்றில் மெய்நரகமதில் குளிப்பார்

கவிஞர் நிஸாதமிழின்தாசன்

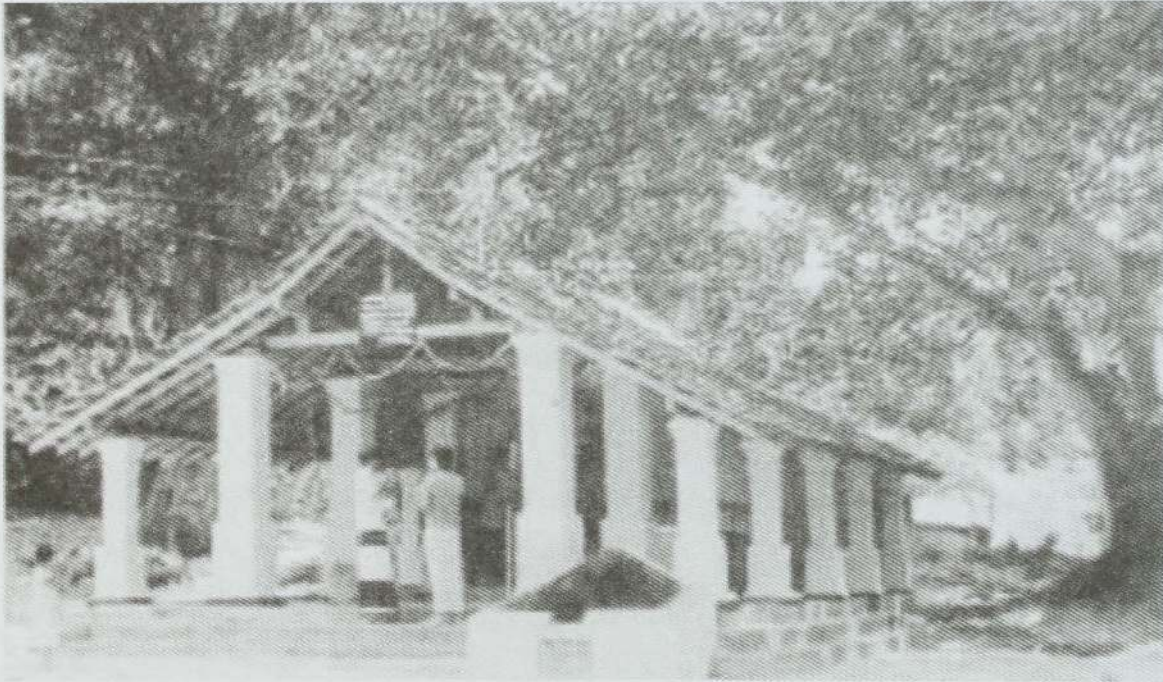
குறும்பாக்கிகள்



# பழங்குடியினரின் ஐயன் வழிபாடு

"If he (Aiyandar) were not aboriginal it is unlikely that would be thought so important in the forest of Ceylon." – by Parker Henry, 1909, "Ancient Ceylon".

காடுகளில் திரிந்த நம் முன்னோர்கள், மழை நீரை குளம் வெட்டி தேக்கிவைத்து விவசாயம் செய்யப்பழகினர். காட்டுப் பயண பயத்தைப் போக்கவும், விவசாயம் பெருக மாதம் மும்மாரி பொழிய வேண்டியும், மரங்களை தெய்வமாக உருவகம் செய்து வணங்கிய மனிதன், மரங்களின் கீழ் சிறிய மண்தளிகளாகவும், செங்கல் தளிகளாகவும், குடைவரை கோயில்களாகவும் காலத்திற்கேற்ப உருமாற்றம் செய்து வணங்கினான். நாங்கள் எங்கள் மறைந்த பெற்றோர்களை வணங்குவது போல், தன்னைக் காப்பாற்றிய வீரம் செறிந்த முன்னோர்களும், விவசாயத்துக்கு அறிவுரை வழங்கிய துறவிகளும் நடுகல்லாயின. வணங்கிய மரங்கள் தலவிருக்ஷமாக, நடுகல் கோயில்களாக, மழைவேண்டி எடுத்த விழாக்கள் காலவோட்டத்தில் திருவிழாக்களாயின (பெரஹேரா). இந்தப் படிமுறையூடு வந்ததுதான் இலங்கையின் ஐயனார் வழிபாடும்.



பழங்கால கட்டிடக்கலையின் சின்னமாக சிங்கக்குளிய ஐயநாயக்க (ஐயனார்) கோயில் மகா ஓயாவின் (ஆறு) வடகே ஒரு மைல் தொலைவில் (கொழும்பிலிருந்து வடக்கே 30 மைல்).



அநுராதை  
(நாகேந்திரன்)  
கேசவன்  
(கனடா)

தமிழ்நாட்டில் சோழ பாண்டிய சேர மன்னர்கள் குலதெய்வமாகவும், காவல் தெய்வமாகவும் போரில் வெற்றிபெற வேண்டியும் ஐயனாரை வணங்கி இருக்கிறார்கள். சிதம்பரத்தில் சோழமன்னன் குடும்பத்துடன் ஐயனாரை வணங்குவது போன்ற சிற்பம் கல்வெட்டுடன் காணப்படுவது இதற்குச் சான்றாகும். போருக்குச் செல்லும் முன்னர் ஐயனாரை வணங்கி படையலிட்டுச் செல்வது சோழர்களின் மரபாக இருந்திருக்கிறது. திருப்பட்டுரில் மிகப்பழமையான ஐயனாரின் கற்கோயிலில், இலங்கை வடமேல், வடமத்திய மாகாணங்களில் காணப்படும் ஐயனாரைப் போல், கையில் ஓலைச்சுவடியுடன் கல்வி ஞானம் பெருக வரம் தரும் ஐயனாராக காட்சி தருகிறார். கேரளா



குளத்துப்புழையில் குழந்தையாக காட்சி தரும் பால சாஸ்தா, எருமேலியில் வேட்டையாட போகும் கோலத்திலும், ஆரியங்காவில் அரசராக ஸ்ரீ புஷ்கலா தேவியுடன் கல்யாண கோலத்திலும், அச்சன்கோவிலில் மகா வைத்தியனாகவும், சபரிமலையில் துறவியாகவும் அருள்பாலிக்கிறார். ஐயன் தமிழ்நாட்டில் ஐயனாராகவும் கேரளாவில் சாஸ்தா ஆகியது போல் இலங்கையில் ஐயனாராகவும், ஐயநாயக்கவாகவும், சமண தெய்வமாகவும், மாசாத்தனாகவும் வணங்குகிறார்கள்.

இந்தியாவில் ஐயனாருக்கு பல பரிவார தெய்வங்கள் இருப்பது போல் (கருப்பணசாமி, இடும்பன், நடுக்காட்டான்,..) , இலங்கையில் இருக்கும் ஐயனாரின் பல பரிவார தெய்வங்கள் தென்னிலங்கையில் கூடுதலாக வழிபடப்படுகிறது.

"Aiyyanar is said to have five Ministers, who are termed 'The five Dhevatas'.

They appear to be the deity of Wanniyas, who may have erred including Aiyanaar among these five deities. The list varies in different places, but all agree that three are Illandhara, Kalu Dhevatha, and Kadawara Dhevatha, while another is said to be Kambili Unnaehae, and the fifth may be Gurumaa Dhevatha. In that case Aiyanaar is their Wanniya Bandaara."

- by PaRrker Henry, 1909, Ancient Ceylon.

பொம்பரிப்பு காட்டில் ஐயனார் குளம், திருகோணமலையில் ஐயனாதிடல், ஐயன்குடா, மட்டக்களப்பில், ஐயங்கேணி, போன்ற இடப்பெயர்களும், மன்னார் கட்டுக்கரை குளத்தின் கிடைக்கப்பெற்ற ஐயனார் கோயில் அமைந்திருந்தமைக்கான அடையாளம் (பேராசிரியர் ப.புஸ்பரட்ணம்), காரைநககர் வியாவில் ஐயனார் கோயிலுக்கண்மையில் கிடைக்கப்பெற்ற பெருங்கற்பண்பாட்டுச் சின்னங்களும் (பேராசிரியர் பொ.இரகுபதி) இலங்கையில் ஐயனார் வழிபாட்டின் தொன்மை எடுத்தியம்புகின்றன.

காடால் சூழப்பட்ட வன விலங்குகள் நிறைந்த பகுதிகளுடு செல்லும் மக்கள் இனமத பேதமின்றி ஐயனாரை வேண்டி அங்குள்ள ஒரு மரத்திலிருந்து ஒரு கிளையை ஒடித்து மற்றொரு மரத்திலோ அல்லது அதே மரத்திலோ போட்டு, களிமண் விளக்கேற்றி வணங்கிச் செல்கிறார்கள். சிங்கள மாணவர்கள் பாடசாலைகளில் படிக்கும் கவிஞர் விமலரத்ன குமாரகம 1948இல் பாடிய "ஐயநாயக்க" என்ற கவி, முல்லை நில ஐயனார் வழிபாட்டை சித்தரிக்கிறது. வேட்டைக்கும், தேன் சேகரிப்பிற்கு செல்லும் போதும், திரும்பும் போதும் ஐயனாருக்கு (வன்னி பண்டார - வன்னி காவல் தெய்வம்) பொங்கல், படையல் செய்து வணக்கும் முறைகளை Parker Henry (1909), Ancient Ceylon என்ற நூலில் மிகவும் விரிவாக எழுதி இருக்கிறார்.

"வன்னியர்கள் வேட்டையாடப் புறப்படுமபோது, முதல் நாளில் கிராமக் குளத்தில் குளித்துத் தங்களைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். காட்டுப் பயணத்தில் வெற்றிபெற குளக்கரையின் உள்ள ஒரு பெரிய மரத்தடியில், அரிசியை புதிய மண் பானையில் வேகவைக்கிறார்கள், ....பாக்கு, வெத்திலை, தீப, தூபம்... அவர்களில் ஒருவர் பூசகராகி கைகளை உயர்த்தி, மூன்று முறை "வன்னியர் காவல் தெய்வமே சமைத்த உணவைப் பிரசாதமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பெரிய தேனீக்கூடு கிடைக்க வேண்டும்....; நாம் யானை, கரடியை எதிர்கொள்ளக்கூடாது ....' என்று வேண்டுகிறார்கள்."

மருத நிலமாக காணப்பட்ட அனுராதபுரம் ஈசருமுனிய (ஈசுவரம் + முனி ?!) குகைக் கோயிலில் வேந்தனைப் போல் வீற்றிருக்கும் ஐயனாரின் புடைப்புச் சிற்பம் மிகவும் பழமையானது. வரலாற்றிலேயே அதிக ஆண்டுகள் இலங்கையை ஆண்ட தமிழரசன் எல்லாளனுக்கும் (கி.மு 2ஆம் நூற்றாண்டு) துட்டகைமுனுவுக்கும் நடைபெற்ற யுத்தத்தில், கைமுனுவின் படைகள் எல்லாளனின் மாளிகையை அடையுமுன்பு, அனுராதபுரத்தைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த முப்பத்திரண்டு தமிழ்ச் சிற்றரசர்களுடன் போரிட வேண்டிய நிலை துட்டகைமுனுவின் படைகளுக்கு ஏற்பட்டது என்று மகாவம்சம் கூறுவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.



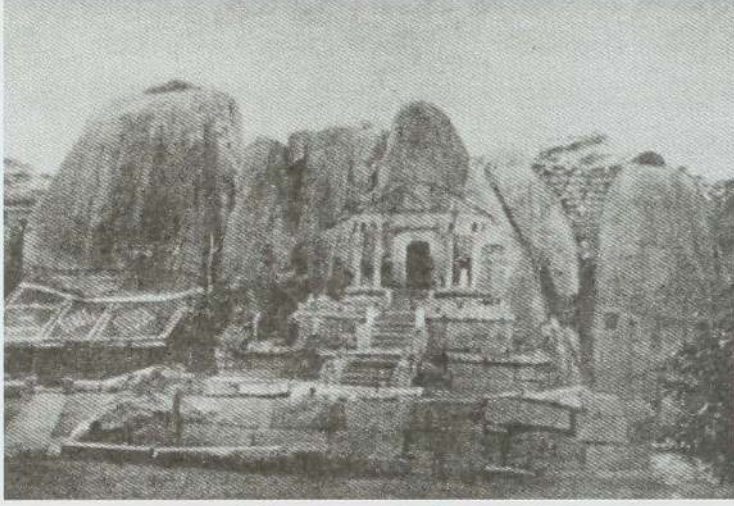
ஐயனார் புடைப்புச் சிற்பம்  
ஈசரு முனிய, அனுராதபுரம்



பண்டுகாபயன் காலத்தில் (கிமு 474 – 367) அனூராதபுரத்தில் ஆசீவகத் துறவிகள் வாழ்ந்ததாகவும் அவர்களுக்கும் தங்குமிடம் அமைத்துக் கொடுத்ததாக மகாவம்சம் கூறுகிறது. அதேபோல் புத்த சமயத்தை தழுவி பரப்பிய அசோக சக்ரவர்த்தியால் கி.மு 3ஆம் நூற்றாண்டில் பாரபார் குகைகளும் (நாலு குடைவரைகள்) அவரின் பேரன் தசரத பேரரசரால் நாகார்ஜுனி குகைகளும் (மூன்று குடைவரைகள்) ஆசீவகத் துறவிகளுக்கு வழங்கப்பட்டது என்று கல்வெட்டு தெரிவிக்கிறது. ஆனாலும் இந்தக் குகைகள் பிற்காலத்தில் பௌத்தர்களாலும், ஜைனர்களாலும், மற்றும் இந்துக்களாலும் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பது உற்று நோக்கத்தக்கது.

"The Barabar Hill Caves are the oldest surviving rock-cut caves in India, dating from the Maurya Empire (322–185 BCE) .... Ashoka dedicated the caves of Sudama and Visvakarma to the ascetics called "Ajivikas" in the 12th year of his reign, when his religious evolution towards Buddhism was not yet fully completed. "

by Dr. Uday Dokras (2020). The granite caves.



அனூராதபுரம் (சுகறு முனிய) குகைக் கோயில்

இலங்கையிலும் பல குகைக் கோயில்கள்! தொல்பொருள் திணைக்களத்தால் பாதுகாக்கப்பட்ட ஆனைமடு தோணியகல் பாறைக் கல்வெட்டு உள்ள பரமகந்த குகைக் கோயிலைச் சூழ புத்தளம் தவக்கிரி நகர் (தப்போவா), சிலாபம், எங்கும் பல இடங்களில் அரச துறவிக் கோலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஐயநாயக்க (ஐயன முத்தா), தலையில் கிரீடமும், ஆபரணங்களும் அணிந்து, யானை வாகனமுடன், ஒரு கையில் தண்டமும், மறுகையில் ஏட்டு கட்டுடனும் பேராசிரியராக காட்சியளிக்கிறார்!

### “தவக்கிரயை நகர்” (தப்போவ)

"Tawirikiya Nagara I take to be the ruined city now called Tamana Goda. On the edge of the Maha Tabowa Tank. Tawirikiya I derived from Tawa, an old Tamil form of tapas penance, and prayer and giri, a rock. Tawa-giri-ya, Tawa-rigi-ya, or in any kindered language to tamil Tawa-kiriyā, Tawa-rikiya. Tavarikiya, Tabarikiya, Tabowiya, Tabowa. The rock at this site crowned with shrines, probably older than the regine of Gamini Abaya. " – by Nevil, Taprobanian 1885

வடமேற்கு, வட மத்திய மாகாணங்களில் பல பசுமையான ஆல மர நிழலிலும் நாக மர நிழலிலும், ஆறு குளக்கரைகளில் ஏராளமான ஐயனார் கோயில்களைப் பார்க்க முடியும். ஐயனாராகவும், ஐயநாயக்கவாகவும் காணப்படும் கோவில்களின் பட்டியல் முன்னேசவரம், புத்தளம், சிலாபம், களுத்துறை, குடாவில, திக்வில, எப்பாவல, அமுனுகொல, நிக்கவெரட்டிய, மின்னேரியா, நாத்தாண்டிய, வீரகெட்டிய என்று நீள்கிறது.

ஆசீவகத் துறவிகள் மக்களுக்கான காலநிலை மாற்றங்கள், வேளாண் பாதுகாப்பு, என அன்றாட வாழ்வியலுக்கான அறிவுரை வழங்குபவர்களாகவும் மருத்துவர்களாகவும் இருந்திருக்கிறார்கள். அசோக சக்கரவர்த்தியின் தந்தை பேரரசர் பிந்துசாரரின் அரசசபை ஜோதிடர் ஆசீவக துறவி பிங்கலவத்ச. அனூராதபுரத்தில் நோயுற்றவர்கள் தங்கி குணமடைய மனையும், மண்டபமும் ஆசீவகத் துறவிகளின் தங்குமிடத்தருகே அமைத்துக் கொடுத்ததாக மகாவம்சம் கூறுகிறது. வைத்தியசாலை அருகே வைத்தியர்களுக்கு தங்குமிட வசதி! நம் நாட்டின் முதல் நோயாளர் பராமரிப்பு நிலையம் இதுவாகத்தான் இருக்குமோ?

“ஆசீவகமும் ஐயனார் வரலாறும்” (பேராசிரியர் க.நெடுஞ்செழியன்) "History and Doctrines of the Ajivikas - A Vanished Indian Religion" (...ஒரு மறைந்து போன இந்திய மதம் - பேராசிரியர் ஏ . எல். பாஷம்) போன்ற நூல்கள் ஆசீவ சமயத்தை பற்றி எடுத்தியம்புகிறது.



இலங்கையின், குறிப்பாக வடமேல் மாகாண, வடமத்திய மாகாண மக்களால் வழிபடும் முறைகளை உற்று நோக்குமிடத்து ஐயனாரின் தொன்மை தெரிகிறது. வயல்கூழ் பல அற்புதங்கள் நிகழ்ந்த சிங்கக்குளி(ய) ஐயனாரை அப்பகுதி கிராம மக்கள் மட்டுமின்றி தொலைதூரத்தில் வசிக்கும் மக்களும் ஆண்டுதோறும் விழா எடுத்து வணங்கினார்கள்.

மழை வேண்டியும், குளக்கட்டுகளை பாதுகாக்கவும், விவசாயம் செழிக்கவும் பெருவிழா எடுக்கிறார்கள். கிராமத்தின் குளம் நிரம்பிய பின்னரும், நெல் அறுவடை முடிந்த பின்னரும் ஐயனாருக்கு எப்படி விழா எடுக்கிறார்கள் என்பதனை 1909 இல் வெளிவந்த "Ancient Ceylon" என்ற நூலில் Parker, H. (Henry), விரிவாக விளக்கியுள்ளார்.

"The most noteworthy ceremony associated with the weva is "Multi Mangallaya" in which Aiyanayaka deiyo's blessings are sought. This ceremony is performed by the "gamarala" after the rains when the weva is full. The "Mutti Mungallaua" is performed after the harvest." - by D. B. T. Kappagoda, Daily News, Nov 28, 2015.

இந்த நிகழ்ச்சிக்கு பல மாதங்களுக்கு முன்பே கிராம மக்கள் தயாராகி விடுகின்றனர். அவர்கள் கிராமத்தை விட்டு வெளியே செல்வதில்லை, விவசாயம் சிறக்க விரதம் இருந்து வேண்டுகிறார்கள். இங்குவாழ்ந்த வெளிநாட்டவர்கள் பலர், இந்நிகழ்ச்சிகளை கேட்டு பதிவு செய்து வைத்து இருக்கிறார்கள். மழை பொழிய வேண்டி எடுத்த பெருவிழாவிலிருந்துதான் கோவில் திருவிழாக்களும், பெரஹொராகளும் உருவாகியிருக்கின்றன. பொங்கல், பால், தேன், பாக்கு, வெத்திலை, இனிப்பு பலகாரங்கள் (சீனி அரியதரம் /கவும்), வெடி, நேர்த்தி, சேமக்கலம், சங்கு, உடுக்கை, பறை, மேளதாளம், கரகம், காவடி, தீப்பந்த விளையாட்டு, மயிலாட்டம், ஓயிலாட்டம், கோலாட்டம், சவுக்கடி நடனம் போன்ற பல்வேறு நிகழ்வுகளுடன் பலமணிநேரம் நடக்கும் ஊர்வலத்தில் அலங்கரிக்கப்பட்ட யானைகளின் மேல் (YouTube: Pahala Kottaramulla Sri Aiyyanayaka Dewala Mangallaya), “தீயிற் சிவந்த விழி தவழ்ச் சிந்துரத்தின் மஞ்சின் இவர்ந்து அருளும் மாசாத்தன்” என்ற வரதரின் வரிகளுக்கு அமைவாக ஐயனார்/ஐயநாயக்க பவனி வருகிறார்



ஐயநாயக்க தெய்வம்



சமண் தெய்வம்

கரண்டக்க குள ஐயனாரை மனக்கண்முன்னே கொண்டுவரும் கொத்தரமுல்ல (யானைக்காடு) நகர் வீதியுலா. பெருவிழா எடுப்பது நாக நாட்டில் ஒன்றும் புதிதல்ல. 2500 வருடங்களுக்கு முற்பட்டது. இளவரசர் விஜயன் இலங்கை தம்பபன்னி (தற்போதைய வில்பத்து காடு) வந்த அன்று இரவு வெகு தொலைவில் இசையும் பாட்டும் வருவது பற்றி குவேனியிடம் கேட்கும் போது, அது ஏழு நாட்கள் நடக்கும் அரச திருமண விழா என்று குவேனி கூறுவதாக மகாவம்சம் பதிவு செய்து இருக்கிறது.

**குறஞ்சீ** நிலத்ததையாளும் சமண் தெய்யோ மணிமேகலையில், “சமனொளி” என குறிப்பிடப்படும் Adam's Peak இல் பிரதானமாக வழிபடு தெய்வம் யானைவாகன, கையில் தாமரையேந்தி அருள்பாலிக்கும் சமண் தெய்யோ. சமனொளி பிரதேசத்தை தேவர் குல இளவரசன் சமண் அரசாண்டவர் என்று நம்பப்படுவதால் சமண் தேவோ என்று வழிபடுகிறார்கள். ஐயனாரை வன்னி பிரதேசத்தவர்கள் வணக்கும் தெய்வம் என்ற பொருளில் வன்னிய பண்டார என்பதைப்போல். முற்காலத்தில் சமணர் என்போர் வைதீக நெறியை சாராத ஆசீவகர்களையும், ஜைனர்களையும், குறிக்கும் பொதுச்சொல்லாகவும் பாவிக்கப் பட்டு இருக்கிறது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. “இரத்தினகிரி”, “சிவனொளி பாதமலை”, “ஸ்ரீ பாத”, என்றும் பல பெயர்களால் அழைக்கப்படும் “சமண குத்தா” மலையை காக்கும் கடவுளாக சமண் தெய்வம்!

பூர்விக இலங்கை மக்கள் வணங்கிய சமண் தெய்யோவை புத்தபிரான் முதலில் இலங்கை வந்தபோது மகாநாகவனத்தில் (மகியங்களை) சந்தித்ததாக பௌத்த மகாவம்சக்கதை நீள்கிறது. இங்கு சமண் தெய்யோவின் மூத்த சகோதரி மகா லோக்கு அக்கா தேவியையும் (ஜ்யேஷ்டா தேவி?) வழிபடுகிறார்கள்.



இந்தியாவில் புத்தர் ஒரு சமண தீர்த்தங்கரரை வணங்குவதாக வரைந்தபடமும் அதைத்தொடர்ந்த வன்முறைகளும்! இலங்கையில் அதற்கு நேர்மாறான படங்கள்!

“The Ashoka-vadana recounts how Ashoka once had 18,000 Ajivikas in Bengal put to death in a single episode.... A Jain devotee was found in Pataliputra drawing a picture showing Buddha bowing to a Jain tirthankara. Ashoka ordered him and his family to be locked inside their home and for the building to set alight”

- by Sanjeev Sanyal “The Ocean of Churn”

இரத்தினபுரி மகா சமண கோயில் புகழ்பெற்ற இந்து-பௌத்த கோயில் என J.P.Lewis (1896) ஆல் குறிப்பிட்ட சமண கோயில், அய்யநாயக்க கோவில்களைப்போல் தற்போது கூடுதலாக சிங்கள மொழி பேசுவோரால் மிகவும் பயபக்தியாக வணங்கப்படுவது போற்றுதற்குரியது. இங்கு யானைகளுக்கு பிரத்தியேகமாக ஆலாத்தி அம்மாவால் தயாரிக்கப்படும் சீனி அரியத்தரம் (கவும்), தேங்காயின் உட்பகுதி போன்றவை உணவளிப்பது ஒரு சடங்காக நடைபெறுகிறது. ஆதி காலத்தில் காடுகளை அழிக்கவும், நிலத்தைப் பண்படுத்தவும், வயல்களில் வேலை செய்யவும், பொருட்கள் ஏற்றி இறக்கி எடுத்துச் செல்லவும் பயன்படுத்தப்பட்ட யானைகளுக்கு தைப் பொங்கல், மாட்டுப்பொங்கல் போல நன்றி கூறும் ஒரு சடங்கு. மகியங்களை சமண தெய்வத்தின் தீர்த்தத் திருவிழா மகாவலி கங்கையிலும் இரத்தினபுரி சமண தெய்வத்தின் தீர்த்தத் திருவிழா (நதிப் பெரஹொரா) காலு கங்கையிலும் நடைபெறுகிறது. தற்போது YouTube இல் சமன் கடவுளுக்கான திருவிழா ஊர்வலத்தையும் (பெரஹொரா), நதி தீர்த்த திருவிழாகளையும் கண்டுகளிக்க கூடியதாக இருக்கிறது. மஸ்கெலியா நீர்த்தேக்கம் அருகேயும், ஐயாகம, மகியங்களை (மா அய்யன் கிராமம்), நல்லதண்ணி(ய), இரத்தினபுரி போன்ற இலங்கையின் மத்திய பிரதேசங்களிலும் பல சமண கோவில்கள் காணப்படுகிறது.

அமரர் செ. சுந்தரலிங்கம், “கதிர்காமம் கந்தன் கோயில்” என்ற நூலில் “மகா + ஐயன் + கமம்” என்பதே திரிபடைந்து சிங்களத்தில் மஹியங்கன வந்தது என்கிறார்! ஆசீவகத்தை தழுவின மக்கலி கோசாலரின் (மஸ்கரின் கோசல - வடமொழி) பெயரை ஞாபகப்படுத்துவதுபோல் இடப்பெயர்கள்! மஸ்கெலி நீர்வீழ்ச்சி (மேல் மாகாணம்), மஸ்கெலியா அணை, மஸ்கெலியா நீர்த்தேக்கம் (மத்திய மாகாணம்)!

தொல்காப்பியர் நம்நாட்டில் இருந்திருந்தால், “...வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்...” என்று முல்லை, நெய்தல், குறிஞ்சி, மருதம் என்று திணைக்கு ஒரு தெய்வம் எழுத வாய்ப்பில்லாமல் போயிருக்கும்! அரசர், வணிகர், விவசாயிகள், வேடர் என்று வர்ண பேதமின்றியும், திணை பேதமின்றியும் வெவ்வேறு பெயர்களில் வணங்கி பெருவிழா எடுக்கும் தலைவன், ஐயன்!



“தீயிற் சிவந்த விழி தவழ்ச் சிந்துரத்தின் மஞ்சின் இவர்ந்து அருளும் ஐயன், சமனொளித் தெய்வம், வன்னிய பண்டாரன், மாசாத்தன்”





# அன்றைய தொய்யில் இன்றைய Tatoo



தோல் பேர்த்திய உடலிலே வகைவகையான வண்ணங்களில் பிடித்தவர்களின் உருவங்கள், காதலர்களின் பெயர்கள், குறியீடுகள் என்று உடல் முழுவதும் பச்சை குத்திக் கொண்டு வலம் வருகின்றவர்களை இன்று உலகம் முழுவதும் காணுகின்றோம். காதல் தோல்வி ஏற்பட்டுவிட்டால், பச்சை குத்திய காதலியின் பெயரை அழிக்க முடியாது அதற்கு மேலே கீறிக் கிழித்துக் கொண்டு வாழுகின்றவர்களையும் அறிகின்றோம்.

இது இன்று நேற்று வந்த வழக்கமில்லை. எனது பாட்டியினுடைய கையிலே ஒரு பச்சை குத்தப்பட்டிருந்தது. இதைத்தான் அழிக்கமுடியாதே! குத்தும் போது இத்தனை வேதனையுடன் இதனை குத்தத்தான் வேண்டுமா என்று கேட்டதற்கு இறந்த பின் கடவுள் எங்களிடம் எனக்கு என்ன கொண்டு வந்தாய் என்று கேட்டால் காட்டுவற்காகத்தான் பச்சை குத்துவார்கள் என்று சொன்னார். அக்காலத்தில் குறவர் என்றொரு இனத்தவர்கள் மார்பு, கை, கால், முன்னங்கை, புயம் போன்ற இடங்களில் பச்சை குத்துவார்கள். அவர்கள் மஞ்சள் தூளையும் அகத்திக்கீரையையும் தீயிலே எரித்துக் கரியாக்கி அக்கரியை நீரிலே குழைத்து மையை தயாரிப்பார்கள். இந்த மையை கூர்மையான ஊசி அல்லது கத்தியால் தொட்டுத் தொட்டுத் தோலில் குத்திக் குத்தி உருவங்களை வரைவார்கள். ஒருமுறை குத்தினால், குத்திய பச்சை வாழும் காலம் வரை எம்முடன் தொடர்ந்து வரும்.

இப்பச்சைக் கலாசாரத்தின் முன்னோடிகளாக ஜப்பான் சுதேசிகளான அயனுகளும் நியூசிலாந்தின் பழங்குடியினரான மவோரிகளும் காணப்படுகின்றார்கள். அவர்களிடமிருந்து மங்கோலியரிடமும் அங்கிருந்து ரோமரும் கிரேக்கரும் உலகமெங்கும் பரவவிட்டனர் என்று சொல்லப்படுகின்றது.

ஜெர்மனியக் கப்பல் ஒன்று ஒஸ்ரியா வந்து அங்கிருந்து உலகச்சுற்றுலா மேற்கொள்வ

தற்காக சென்றபோது ஐஸ் இல் உறைந்து கிடந்த ஒரு உடலை 1991 புரட்டாதி மாதம் 19ஆம் திகதி ötzal Alps மலைத்தொடரில் கண்டெடுத்தனர். சுருங்கி வற்றிப்போன இந்த உடலை ஒஸ்ரியா பரிசோதனைக் கூடத்திலே வைத்து உலக மருத்துவர்கள் எல்லோரும் ஆராய்ச்சி செய்தபோது இந்த உடம்பானது கி.மு 3350 - 3105 காலப்பகுதி எனக் கண்டறியப்பட்டது. அத்துடன் அந்த உடலிலே 61 இடங்களில் பச்சை குத்தப்பட்டு இருந்தது. இது கண்டெடுக்கப்பட்ட இடம் இத்தாலிக்கு அருகாமையில் இருந்ததனால், இந்த உடல் எங்களுடையது என்று உரிமை கொண்டாடிய இத்தாலியர்கள், அந்த உடலை எடுத்துக் கொண்டு போய்த் தம்முடைய அருங்காட்சியகத்தில் வைத்துள்ளார்கள்.

இவ்வாறு உலகமெங்கும் பரந்து கிடக்கும் இந்தப் பச்சை குத்துதல் என்னும் கலை பழந் தமிழ் இலக்கியங்களிலே தொய்யில் என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்தத் தொய்யில் அழிக்கக் கூடியது. சந்தனம், குங்குமம், செம்பஞ்சுக் குழம்பு, பச்சைக் கருப்பூரம் ஆகியவை தொய்யில் எழுதப்பயன்பட்ட மூலப்பொருட்களாகக் காணப்பட்டன. சித்திரங்கள் போன்ற உடலோவியம் வரையப்படும். காதலனோ கணவனோ கூடுதலுக்கு முன் பெண்ணின் மார்பின்மீதும், தோளின் மீதும் இத் தொய்யில் வரையும் மரபு அக்காலத்தில் இருந்தது.

நக் கீரனாரின் அகநானூற்றுப் பாடலில் தலை விக்குப் பொட்டிட்டு, மலர்களின் மகரந் தத்தை மார்பில் அப்பி, தொய்யில் வரைந்து மலர் பரப்பிய படுக்கையில் பகற் பொழுதிலும் தலைவன்



கௌசி சிவபாலன்



கூடியிருந்ததாகவுள்ளது. இப்பொழுதுபோல் அக்காலத்திலும் பல வண்ணங்களில் வரையப்பட்டிருந்தது. தலையாலங்கானத்துச் செரு வென்ற பாண்டியனின் மனைவியின் தோள்களில் இருந்த தொய்யில் வெள்ளை நிறத்தில் இருந்ததாக நெடு நல்வாடையில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. பெண்களைத் தழுவுவதிலும் காண்பதிலும் நுகர்வதிலும் இன்பம் காணும் ஆண்கள் பலவகை நறுமணம் கலந்த தொய்யிலைப் பெண்கள் மார்பு, மேனிகளில் வரைவது வழக்கமாக இருந்தது.

கண்ணகியின் மார்பிலே அவளுடைய பணிப்பெண்கள் ஏன் பெரியமுத்து மாலை யைச் சூட்டியுள்ளார்கள். தொய்யில் எழுதினால் போதுமே என்று ஓரிடத்தில் கோவலன் கூறுகின்றான்.

“அரும் பொருள் வேட்கையின் உள்ளம் துர்ப்பு,  
பிரிந்து உறை சூழாதி ஐய! விரும்பி நீ,  
என் தோள் எழுதிய தொய்யிலும், யாழ் நின்  
மைந்துடை மார்பில் சுணங்கும், நினைத்துக் காண்:  
சென்றோர் முகப்பப் பொருளும் கிடவாது  
ஒழிந்தவர் எல்லாரும் உண்ணாதும் செல்லார்  
இளமையும் காமமும் ஓராங்குப் பெற்றார்  
வளமை விழைதக்கது உண்டோ? உள நான்,  
ஒரோடு கை தம்முள் தழீஇ, ஒரோடு கை  
ஒன்றன் கூறு ஆடை உருப்பவரே ஆயினும்,  
ஒன்றினார் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை அரிதுஅரோ,  
சென்ற இளமை தரற்கு!

காதலி காதலனுக்கு அறிவுரை கூறு கின்றாள். தண்ணீர் உண்ணத் தாகம் எடுப்பது

போல, பொருள் தேடவேண்டும் என்னும் ஆசை துரத்துகிறது என்பதற்காக காதலனே என்னைப் பிரிந்து வாழ எண்ண வேண்டாம். விருப்பத்தோடு என் தோளில் தொய்யில் எழுதினாயே அதை எண்ணிப்பார். அது உன் மார்பில் கோடுகளாகப் பதிந்துள்ளது அதையும் எண்ணிப்பார். சென்றவர்கள் எல்லாம் கொண்டு வரப் பொருள் கொட்டிக் கிடப்பதில்லை. அதேபோல் பொருளீட் டாதவர்கள் உண்ணாமல் பட்டினி கிடப்பது மில்லை. இளமையும் காமமும் இணையப் பெற்றவர் விரும்பும் செல்வம் வேறே தாவது இருக்கிறதா? உயிரோடு உள்ள வரையில் ஒரு கையால் துணைவரைத் தழுவிக்கொண்டு, மற்றொரு கையால் கூறுபட்டுக் கிடக்கும் ஆடையை உடுத்திக்கொள்ளும் வாழ்க்கையே சிறந்த வாழ்க்கை. இளமை போய்விட்டால் திரும்ப வராது. எனவே இளமையைப் பாதுகாத்துக் கொள் என்கிறாள்.

பாகுபலி படத்திலே கதாநாயகன் கதா நாயகிக்குத் மயில் இறகால் தொய்யில் வரைவதை அழகாகக் காட்டியுள்ளார்கள். நற்றிணை, கலித்தொகை, மதுரைக்காஞ்சி, சீவகசிந்தாமணி, மேருமந்திரபுராணம், கம்ப ராமாயணம், அம்பிகாபதிக் கோவை போன்ற பல இலக்கியங்களில் பேசப்பட்ட தொய்யில் கலையானது 15ஆம் நூற்றாண்டிற்குப்பின் அழிந்து போனது. பின் பச்சை குத்துதலாக உருமாறி பின் இன்று Tattoo கலையாக மாறியுள்ளது.

○○○

## அமரர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. இராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி - 2022



(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு : ரூபா 10,000/= இரண்டாம் பரிசு: ரூபா 5,000/= மூன்றாம் பரிசு: ரூபா 3,000/=  
ஏனைய ஏழு சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

**போட்டிக்கான விதிகள் :** சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல்வேண்டும். போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும். தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் “அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி” எனக் குறிப்பிடப்படல்வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: ஞானம் அலுவலகம் - 3B, 46<sup>ஆவது</sup> ஒழுங்கை, கொழும்பு 06.

**போட்டி முடிவுத் திகதி: 30.07.2022**

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது. - ஆசிரியர்



# பெண் உடலும் பெண் உடையும்

ஐன் மாத ஞானம், சஞ்சிகையில் செங்கதிரோன் எழுதிய காசி ஆனந்தனின் “அத்தான்” கவிதைகள் (?) என்னை இச்சிறுகட்டுரையை எழுதத்தூண்டின. பெண் உடலும் பெண் உடையும் சில ஆண்களை அடிக்கடி அலைக்கழிக்கின்றன. கவிதைகளை ஆக்கியோனும் அவற்றை மறுபிரசுரம் செய்தவரும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. அவற்றை ஞானம் (பத்திரிகையில் பிரசுரித்த) ஆசிரியர் அவற்றிக்கு மனித உரிமையின் பாற்பட்ட ஊடக சுதந்திரத்தின் அடிப்படையில் பிரசுரித்துள்ளார். அவை சமூகவியல் நோக்கில் பார்க்கப்பட வேண்டிய ஒரு விடயம் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

சமூக பண்பாட்டு அசைவியக்கத்தை அவை அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்பது ஒரு முக்கிய அம்சம், இரண்டாவதாக அவை மானிட கண்ணோட்டத்திலும் தங்கி உள்ளன. கண்ணோட்டம் என்பது மனவோட்டத்தின் வெளிப்பாடு என்பது மனோதத்துவ அடிப்படையில் தெளிவாக்கப்பட்ட ஒரு விடயம். கண்கண்டதை மனத்தில் பதித்து பின் ஒரு பிரதிபலிப்பு வெளிப்படும். அது வாய்ச்சொல்லாகவோ எழுத்து வடிவாகவோ வெளிப்படும்.

சங்ககாலப் பெண்கள் மார்புக்கச்சம் மினிஸ்கேர்ட் (miniskirt) போன்ற ஒரு சேலையை முழங்காலுக்குச் சற்று கீழே உடுத்தினார்கள் என்று வரலாற்று ஆசிரியர்களால் நிறுவப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் அவ்வுடையின் “விரசமும்” ஆபாசமும் எவருடைய கண்ணோட்டத்திலும் தென்படவில்லை. ஏனெனில் அது அக்கால வழக்கமாக இருந்தது. அதன் “ஆபாசம்” எந்தக் கவிஞனாலும் பாடப்படவில்லை என்றே நான் நினைக்கிறேன். கோயிலில் உள்ள சிற்பங்களும் அரும்பொருட் காட்சியகத்தில் உள்ள பெயர் பெற்ற ஓவியர்களால் தீட்டப்பட்ட ஓவியங்களும் “அழகு” என்றே பெரிதும் போற்றப்பட்டன. அவற்றில் ஆபாசம் பலரது கண்ணோட்டத்திற்குத் தென்படவில்லை. கோயில்களில் உள்ள அம்மன் சிலைகளில் தெய்வீக அழகையே பக்தர்கள் கண்டு வேண்டுகோள்களை வைக்கின்றார்கள்.

## செல்வி திருச்சந்திரன்

பண்பாட்டு அசைவியக்கம் காலத்திற்கு காலம் உணவு உடை வீட்டுப்பாங்கு குடும்ப வாழ்வு ஆண் பெண் வழக்காறுகள் என்று பல நிலைகளில் வேறுபாடுகளையும் மாறுபாடுகளையும் தோற்றுவித்துக்கொண்டே வரும். இவை காலத்தின் கோலங்கள், தவிர்க்க முடியாதவை. ஆண்கள் வேட்டி சால்வை குடும்பி போன்றவற்றில் இருந்து நீள்களிசானையும் தொடைகளை காட்டும் “miniskirt” போன்ற கட்டை களிசானை அணிவதும் பெண்கள் சேலையிலிருந்து சல்வார்க்கம்ஸ் என்ற உடைக்கும் கால் சட்டைக்கும் செளகரியம் வேண்டி மாறியதும் காலத்தின் கோலங்கள்தான்.

ஆண்களது தொடைகளும் பெண்களது தொடைகளும் அவற்றில் அழகிருந்தாலும் அவை ஆபாசமாக இருந்தாலும் அவை வெறும் சதை பிண்டங்களே என்ற பட்டினத்தார் மனவோட்டம் எம்மவருக்கு இல்லை என்பதே யதார்த்தம்.

ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் பண்பாட்டை முற்றாக கைவிடாமல் கோயில்களுக்கும் திருமண வைபவங்களுக்கும் சில தமிழ்சங்க நிகழ்வுகளுக்கும் வேட்டியும் சீலையும் உடுப்பார்கள். தற்போது எம் பெண்கள் உடுக்கும் சீலை, ரோம் நாட்டிலிருந்து வந்த ஒரு பண்பாட்டுச் சின்னம் என்றும் ஒரு வரலாற்று குறிப்புண்டு. அது பலருக்குத் தெரியாத ஒன்று. ஆண்களது மனவோட்டம், கண்ணோட்டம் போன்றவற்றை கருத்தில்கொண்டுதான் உச்சி தொடக்கம் உள்ளங்கால்வரை மூடி மறைக்கும் உடை முஸ்லீம் பெண்களுக்கு விதிக்கப்பட்டது.

பச்சிளங் குழந்தை ஒன்று தந்தையாலும் பேரனாலும் தமையனாலும் பாலுறவு வன்கொடுமை இழைக்கப்படுவது ஆபாச உடையினாலா? அங்கு தோன்றிய “காம வெறி” அக்குழந்தையின் உடை சம்பந்தப்பட்டதா?

பெண் உடை பற்றிய இக்கட்டுரையில் இரு உண்மை சம்பவங்களையும் கூற விரும்புகின்றேன். நான் சிறுமியாக இருந்த பொழுது சமூக வக்கிரங்களை அறியாத காலத்தில் எங்கள்



வீட்டிற்கு வரும் ஒரு பெண்மணி மேல்சட்டை அணியாமல் (blouse) குறுக்குக்கட்டிய ஒரு சேலையுடன் வருவார். காசி ஆனந்தனின் “ஆபாச” வரிசையான அவளின் உடையில் தோள் தெரிய மேல் சட்டை இல்லாத அவள் உடலை அன்று பாட ஒரு கவிஞனும் இருக்கவில்லை, “ஏன் நீங்கள் மேல் சட்டை அணியவில்லை, நான் ஒன்று தைப்பித்து தரவா” என்ற என் அறியாமையின் கேள்வி அவரை உலுக்கிவிட்டது. “என்னை ராசாத்தி” என்று கைகளை பிடித்த அவள் வேண்டாம் கண்ணு என்று சோகத்துடன் என்று இதை நான் நினைக்கிறேன் - முகத்தை திருப்பிக்கொண்டார். அவ்வுடை அவருக்கு மேல் சாதியினரால் விதிக்கப்பட்ட ஒரு எழுதாச் சட்டம் என்பதை நான் பிற்காலத்தில் அறிந்துகொண்டேன். பின் மிகவும் துன்பப்பட்டேன்.

இரண்டாவது சம்பவம் மிகவும் சுவாரசியமானது நான் ஒரு வெளிநாட்டில் (Netherlands) நடந்த கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்ட பின் கறுப்பின ஆணுடனும் பெண்ணுடனும் ஒரு இந்தியப் பெண்ணுடனும் ஒரு ஆங்கிலேயப் பெண்ணுடனும் ஒரே மேசையில் இருந்து உணவு சாப்பிடும் பொழுது நடந்த சம்பவம் இது. அது குளிர்காலமாய் இருந்ததால் கால்சட்டை, மேல்சட்டை கழுத்து சுற்று, ஒரு கம்பளித் துண்டு (scarf), கம்பளிக் கோட் (coat), கால் மேஸ், சப்பாத்து சகிதம் உடை அணிந்திருந்தோம். ஆண் பெண் வேறுபாடு அவ்வுடைகளில் தெள்ளத்தெளிவாக தெரியவில்லை. இந்தியப் பெண்மணி இவ்வளவு உடைகளையும் அணிவது மிகவும் கஸ்டமான வேலை என்று கூறியவுடன் உடைகளை பற்றி கருத்துக்கள் கூறப்பட்டன. அப்பொழுது அந்தக் கறுப்பின ஆணும் அதை ஆமோதிக்கும் அப்பெண்ணும் உங்களது சேலை (saree) மிகவும் பாலுணர்வை வெளிப்படுத்தும் ஒரு ஆடை (sexy) என்று கூறினார்கள். சிறிது அதிர்ச்சி அடைந்த நான் “அப்படியா” என்று வினவினேன். அவர்கள் சற்றும் தயங்காமல் ஆமாம் பெண்களது உடற்கூறுகளை பெருக்கியும், செதுக்கியும் காட்டும் ஒரு உடை உங்களது சேலை என்று கூறினார் (“It emphasise the contours of the female body” by shaping the core parts of the female body). இதைத்தொடர்ந்து பரத நாட்டியத்திற்கு பெண்கள் அணியும் மிக இறுக்கமான உடைகளையும் அவர்கள் எடுத்து கூறினார்கள். அக்கூற்றுக்களின் தாற்பரியத்தை எங்களால்

நிராகரிக்க முடியவில்லை. சேலையும் நாட்டிய உடையும் சர்வ சாதாரணமாக தெரியும் எமக்கும் அவர்கள் கண்ணோட்டத்தில் “sexy” ஆகத்தெரிவதை நாம் புரிந்து கொள்ளத்தான் வேண்டும். அவர்கள் கருத்துக்களை நிராகரிக்க முடியாது. இதற்கு நான் முன்கூறிய வேறுபட்ட கண்ணோட்டமே காரணம் என்பதையும் நான் உணர்ந்தேன். மூடி மறைப்பதாலும் பெண் உடலின் கூறுகளை உடை மறைப்பதில்லை. பெண் உடலை எந்த கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கிறோம் என்பதிலேயே அதன் தாற்பரியம் தங்கியுள்ளது. பண்பாட்டு வேறுபாடுகளில் நாம் எப்படி ஒன்றை நோக்குகின்றோம் என்ற புறக்காரணிகளே அந்த ஒற்றுமை வேறுபாடுகளை நிர்ணயிக்கின்றன.

எனது எண்ணக்கருத்துக்களை எழுத்தில் வடிக்க காசி ஆனந்தனின் கவிதைகளும் செங்கதிரோனின் குறிப்பும் (மறு பிரசுரமும்) என்னைத் தூண்டின. இருவருக்கும் எனது நன்றிகளை கூறும் அதேவேளை (நான்) கவிதையின் சில வரிகள் “ஞானத்தை” கொச்சைப்படுத்தி விட்டதோ என்றும் எனக்குள்ளே ஒரு கேள்வியையும் எழுப்புகிறேன்.



நூல் :  
**தராசு முனைகள் பகுதி -1**  
 ஆசிரியர்:  
**சிநீ சிறீஸ்கந்தராசா**  
 வெளியீடு :  
**2022 மார்ச்**  
 விலை:  
**ரூபா 300/-**



தராசு முனைகள் என்ற இந்த நூலில், கவிதை, சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை மொழிபெயர்ப்பு ஆகிய துறைசார்ந்த நூல்கள் மதிப்பீட்டுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

வல்லமை தாராயோ, முற்றத்து மல்லிகை, கண்ணீரினூடே தெரியும் வீதி, கருணை நிதி, அர்த்தமுள்ள மௌனம், காதலெனும் சோலையிலே, காகம் கலைத்த கனவு, இன்னுமோர் இன்பத்துப்பால், என்னையே நான் அறிவேன், ஒரு வழிப்போக்கனின் வாக்கு மூலம், மீண்டு வந்த நாட்கள், தமிழே தருவாய் நல்வரம், ஆதிகளின் புதைகுழிகளிலிருந்து உட்பட 20 நூல்கள் பற்றிய மதிப்பீடுகள் பதிவாகியுள்ளன. ஆசிரியர் இந்நூல்கள் பற்றி எழுதிய மதிப்பீடுகள் இந்நூல்களைத் தேடிவாசிக்க வேண்டும் என்ற உணர்வினை ஏற்படுத்து கின்றன. ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.





## ஞானம் சஞ்சிகையும் செங்கை ஆழியானும்

ஒரு சஞ்சிகையில் இலக்கியதரம் ஏற்படுவதும், இலக்கிய சஞ்சிகையின் தரம் மேம்படுவதும் அதில் எழுதுகிற எழுத்தாளர்களைப் பொறுத்தும் பிரசுரமாகின்ற விடயங்களைப் பொறுத்தும் அமையும்.

ஞானம் சஞ்சிகையின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்கள் பலர் தரமான படைப்புகளை எழுதி வந்துள்ளார்கள்.

எழுத்தாளர் செங்கை ஆழியான், புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர். 45 நாவல்களையும் 15 குறுநாவல்களையும் ஏறத்தாழ 185 சிறுகதைகளையும் 9 புனைவுசாரா கட்டுரை நூல்களையும் படைத்தவர். இவரது எட்டு நூல்கள் இலங்கை அரசின் சாகித்திய விருதினைப் பெற்றன. ஈழத்து எழுத்தாளர்களில் அதிக வாசக வட்டத்தைக் கொண்டவரும் இவரே. மறுமலர்ச்சிச் சிறுகதைகள், ஈழகேசரிச் சிறுகதைகள், சுதந்திரன் சிறுகதைகள், மல்லிகைச் சிறுகதைகள், போன்ற பல முக்கியமான தொகுப்புகளை வெளிக் கொணர்ந்தவர். ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றினை எழுதியவர். அதிக இலக்கியச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டவர். ஞானம் சஞ்சிகையில் இவரது இலக்கியப் பங்களிப்பு இங்கு விவரணமாகிறது.

“ஞானம் சஞ்சிகை தொடர்ந்து கிடைத்து வருகிறது.. நல்லதொரு இலக்கியப்பணி. விடயங்கள் காத்திரமானவையாகவும், சுவை பயப்பனவாகவும் உள்ளன. சஞ்சிகை வெளியிடும் சிக்கலான பணியைச் சீராகத் தொடர்ந்து செய்ய வாழ்த்துக்கள்” என ஞானம் சஞ்சிகையின் எட்டாவது (ஜனவரி 2001) இதழில் வாசகர் கடிதம் ஒன்றினை எழுதியதன் மூலம் ஞானத்துடன் தொடர்பினை ஏற்படுத்திக் கொண்டவர் செங்கை ஆழியான்.

அவர், ஞானம் சஞ்சிகையில் சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், பத்தி எழுத்துகள், எழுத்தாளர் அறிமுகங்கள், நூல் விமர்சனம், வாசகர் கடிதம், நேர்காணல் எனப் பல்துறைசார்ந்து எழுதிவந்துள்ளார்.

ஏறத்தாழ பதினொரு வருடகாலம் செங்கை ஆழியான் ஞானம் சஞ்சிகையில் தொடர்ச்சியாக எழுதியவர். இக்காலகட்டத்தில் அவர் எழுதிய சிறந்த சிறுகதைகள் ஞானம் சஞ்சிகையிலேயே பிரசுரமாகின. (1)சீனவெடி(2) அலைகடல் தாண்டி (3) காங்கேயம் (4) அளவெட்டிமாமி (5) ஐயாவின் நேசம்(6) ஷெல்லும் ஏழு இஞ்சிச் சன்னங்களும் என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றுள் சீனவெடி, காங்கேயம், அலை கடல் தாண்டி, ஷெல்லும் ஏழு இஞ்சிச் சன்னங்களும் என்பன ஈழத்துப் போருடன் தொடர்புபட்ட கதைகளாகும்.

புதிய எழுத்தாளர் பலர் தமது ஆற்றல்களை இனங்கண்டு வெளிக்கொணர செங்கை ஆழியான் ஓர் உந்து சக்தியாகச் செயற்பட்டார். ஞானம் ஜனவரி 2003 இதழில், ‘ஈழத்து இலக்கிய நம்பிக்கைகள்’ என்ற தலைப்பில் புதிய இளந்தலைமுறைப் படைபாளிகள் சிலரை அறிமுகப்படுத்தும் பணியைத் தொடங்கினார். “வீறுகொண்ட புதியதொரு இளந்தலைமுறை புனைகதைத் துறையில் அடியெடுத்து வைத்திருக்கிறது எனத் தொடங்கி சில புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளை அறிமுகம் செய்தார். அறிமுகத்தில் எழுத்தாளரது பிறந்த ஊர், குடும்பப் பின்னணி, படித்த பாடசாலைகள், அவரது படைப்புகள், ஏனைய இலக்கியச் செயற்பாடுகள் பற்றிய விபரங்களையும் தந்திருந்தார். அவ்வகையில் உடுவில் அரவிந்தன், வதிரி இ. இராஜேஸ்கண்ணன், இராகவன், சாரங்கா, குறிஞ்சி இளந்தென்றல்,



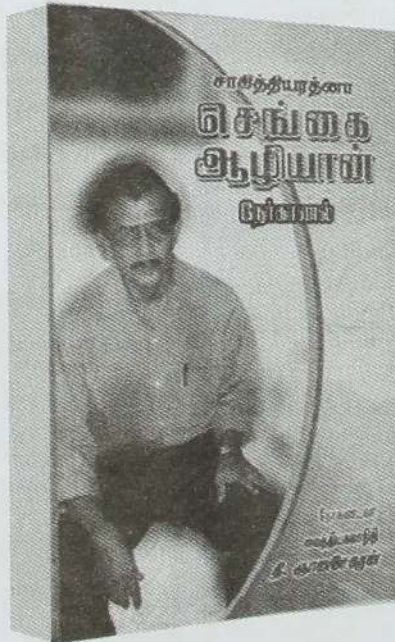
தாட்சாயணி ஆகிய புதிய தலைமுறைப் படைப் பாளிகளை அறிமுகப்படுத்தி ஊக்கப் படுத்தினார். இந்த அறிமுகம், புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளுக்கு ஓர் அங்கீகாரமாக அமைந்து அவர்கள் உற்சாகத்துடன் எழுத ஊக்கமளித்தது. அவர்களில் பலர் இன்று புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்களாகத் திகழ்கிறார்கள்.

புதிய படைப்பாளிகளைத் தோற்றுவிக்கும் வகையிலும் இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்கு விக்கும் நோக்கிலும் இவர், 'புனைகதை இலக்கியம் அறிவோம் கற்போம் படைப்போம்' என்ற தலைப்பில் தொடராக எழுதிய கட்டுரைத் தொடர் எழுத்தாளர்களிடையே பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது. ஞானம் ஆகஸ்ட் 2004 (51ஆவது) இதழிலிருந்து தொடங்கி பதினைந்து இதழ்களில் அத்தொடர் பிரசுரமாகியது.

அக்கட்டுரைத் தொடரில் பின்வரும் அம்சங்கள் அமைந்திருந்தன:

இலக்கியம் என்றால் என்ன?, இலக்கியத்தின் பிரிவுகள், இலக்கியம் ஏன் வாசிக்கப் படுகிறது? படைப்பவனுக்கும் வாசகனுக்கும் உள்ள தொடர்பு, இலக்கியத்தின் மூலக் கூறுகள், இலக்கியம் படைக்கும் உத்தி முறைகள், கருத்தியற் கோட்பாடுகள், சிறந்த சிறுகதைக்கான உதாரணங்கள் என மிக விரிவாக அக்கட்டுரைத் தொடரை எழுதியிருந்தார். இறுதி அத்தியாயத்தில் எழுத்தாளராக வர விரும்புபவர்களுக்கு ஓர் அறிவுரையைக் கூறியிருந்தார். 'புனைகதைத் துறையில் முதன் முதல் காலடி எடுத்துவைக்க விரும்புபவர்கள் அவசியம் படித்து மனதில் பதித்துக் கொள்ள வேண்டிய படைப்புகளாக புதுமைப்பித்தனின் சிறுகதைகள், கல்கியின் எழுத்துக்கள், ஜெயகாந்தனின் படைப்புகள், டானியலின் நாவல்கள், சுஜாதா வின் பத்துறைப் படைப்புகள், ஜெயமோனின் சிருஷ்டிகள் என்பவற்றைப் படிக்க வேண்டும்" என்பது அவரது அறிவுரை.

சிறுகதை எழுதுவோம் என்ற இன்னுமொரு கட்டுரைத் தொடரையும் செங்கை ஆழியான் எழுதியிருந்தார். ஞானத்தின் ஆகஸ்ட் 2010 (123ஆவது) இதழிலிருந்து ஐந்து இதழ்களில் அக் கட்டுரைத் தொடர் அமைந்தது.



“நல்லதொரு சிறுகதை மூன்று இலக்கணங்களைக் கொண்டிருக்கும். விமர்சகர்கள் சொல்வதைப் போல பலவற்றையல்ல. அம்மூன்று இலக்கணங்கள் வருமாறு: (1) நல்லதொரு கருவை அல்லது உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டிருக்கும் (2) ஏற்றதொரு வடிவத்தை அல்லது உருவத்தைக் கொண்டிருக்கும் (3) சிறுகதைக்குரிய நேர்த்தியைக் கொண்டிருக்கும்

இன்றைய எழுத்தாளர்கள் தமது சிறுகதைகளில் சிலிரக்க வைக்கும் உள்ளடக்கத்தைத் தெரிவு செய்கிறார்கள். ஆனால் மற்றைய இரண்டையும் கைவிட்டுவிடுகிறார்கள். சிறுகதைக்குரிய நேர்த்தி என்பது எழுத்தாளனின் ஆளுமையைப் பொறுத்தது. சிறுகதை நிகழும் கள விவரணை, நடை, உத்தி, பாத்திரங்கள், உவமானங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சமூகச் செய்தி எனப் பலவற்றைக் கொண்டது எனக் குறிப்பிட்டு சில சிறந்த சிறுகதைகளை உதாரணமாகத் தந்துள்ளார். ஆனந்தனின் தண்ணீர் தாகம், இலங்கையர்கோனின் வெள்ளிப் பாதசரம், வைத்தியலிங்கத்தின் பாற்கஞ்சி, சம்பந்தரின் மதம், அ. செ. முருகானந்தனின் வண்டிச்சவாரி ஆகிய கதைகள் எவ்வாறு கட்டமைக்கப்பட்டு சிறப்புப் பெறுகின்றன என விளக்கியுள்ளார்.

ஈழத்து இலக்கியத்திற்குப் பெருமை சேர்த்த இலக்கியப் படைப்பாளிகள் சிலரைப் பற்றிய கட்டுரைகளையும் செங்கை ஆழியான் அவ்வப்போது எழுதிவந்துள்ளார். அவ்வகையில் (1) சொக்கன் என்ற ஆளுமைப்படைப்பாளி (2) சமூக நலன் நோக்கு எழுத்தாளர் அநு.வை. நாகராஜன் (3) தமிழ் இலக்கியத்தின் முதுசொம் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி (4) என் இலக்கியக்குரு சிற்பி (5) ஈழத்தின் உச்சப் படைப்பாளி எஸ். பொ (9) ஈழத்துப் படைப்பு மன்னன் தெளிவத்தை ஜோசப் (115) தம்பிராசா பரமலிங்கம் ஆகியோரைப்பற்றிய கட்டுரைகள் இவற்றுள் அடங்கும்.

இலக்கியக் கட்டுரைகளாக, ஈழத்தின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பு - ஜன் 2008 (97 ஆவது) இதழ், ஈழத்துப் பெண் படைப்பாளிகள் மார்ச் 2012 (142 ஆவது) இதழ். ஆகிய கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.



ஈழத்துப் பெண் படைப்பாளிகள் என்ற கட்டுரையில் குறமகள், பத்மா சோமகாந்தன், பா. பாலேஸ்வரி, அன்னலட்சுமி இராசதுரை, ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், குந்தவை, சிதம்பரபத்தினி, கோகிலா மகேந்திரன், யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம், தாமரைச் செல்வி, கவிதா, தாட்சாயணி, சித்திரா நாகநாதன், சந்திரா தியாகராசா, சாரங்கா, சந்திரகாந்தா முருகானந்தன், கார்த்தியாயினி சுபேஸ், கெக்கிராவை ஸஹானா, சந்திரா தனபாலசிங்கம், ராணி சீதரன், பிரமிளா பிரதீபன், பவானி சிவகுமாரன், கதிராயிதேவி, ஆனந்தி, சிவானி, சிவமலர் செல்லத்துரை, சிவயோகமலர் ஜெயகுமார், சௌமினி, தமிழ்ப்பிரியா, நயீமா சித்தீக், பாலரஞ்சனி சர்மா, பிரியா பாலேந்திரன், பூங்கோதை, பூரணி, மண்டுர் அசோகா, யோகா பாலச்சந்திரன், சந்திரகாந்தா முருகானந்தன், யோகேஸ்வரி கணேசலிங்கம், ரூபராணி யோசப், அருண் விஜயராணி, சங்கீதா, கார்த்திகாயினி சுபேஸ், வசந்தி தயாபரன், ஆதிலட்சுமி சிவகுமார் ஆகிய 45 பெண் எழுத்தாளர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் தரப்பட்டுள்ளன.

ஞானம் மார்ச் 2007 (82ஆவது) இதழில் ஞானம் சஞ்சிகை வெளியிட்ட 'சிறைப் பட்டிருத்தல்' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பின் விமர்சனம் ஒன்றை செங்கை ஆழியான் எழுதியுள்ளார்.

ஞானம் சஞ்சிகை நடத்திய சிறுகதைப் போட்டிகள் சிலவற்றிற்கும் செங்கை ஆழியான் நடுவராகக் கடமையாற்றியுள்ளார்.

ஞானம் சஞ்சிகையில் செங்கை ஆழியானின் தொடர் நேர்காணல் 2007ஜூலை இதழில் இருந்து தொடர்ச்சியாக 12 இதழ்களில் வெளிவந்தது. அந்நேர்காணல் 2013இல் தொகுப்பு நூலாக வெளியிடப்பட்டது.

28-02-2015இல் செங்கை ஆழியான் அமரராகும்வரை ஞானம் சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்கு அவர் தனது இடையறாத பங்களிப்பை நல்கியுள்ளார்.

(இனி அடுத்த இதழில்)



அம்மாவின் தாலாட்டில்  
உறங்கியதொரு காலமே  
உணர்வுகள் அதில் கலந்ததே  
இப்ப அந்த தாலாட்டு  
தாயின்மடி மறந்ததே.

ஊருக்குள்ள உறவு சொல்லி  
ஊயிர்ப்போடு வாழ்ந்ததே  
உறவாடிக் கலந்ததே  
பகிர்ந்துண்டு மகிழ்ந்ததே  
எந்திரமாய் ஓடும் வாழ்வில்  
அத்தனையும் மறந்ததே - இன்று  
ஆளுக்கொரு திசையிலே.

ஆழக்கிணற்றில் தண்ணீர் எடுத்து  
தாகம் தீர்த்த குடியடா  
தன்மானம் காத்த குலமடா  
பெரும் வலிகள் சுமந்த கனவடா  
மனமும் கெட்டு குணமும் கெட்டு  
நீர்நிலைகள் மூடுறோம் - குடி  
நீரைத் தேடி ஓடுறோம்.

வாழ்க்கையிங்கே  
தொலைந்ததென்று  
தனித்தனியே அழுகிறோம்  
சமரசத்தை மறுக்கிறோம்  
பகுத்தறிவைத் தொலைக்கிறோம்  
கற்றதனால் ஆன பயன்  
ஏதுமின்றி அலையிறோம் - காசு  
பதவியிலே கரையிறோம்.

பாடுபட்டு உழைத்ததெல்லாம்  
பொதுவாகப் பகிரணும்  
இல்லாமை நீங்கணும்  
இயல்பாக வாழணும்  
மனுசுப்பய ஒற்றுமைதான்  
உயர்வென்று நடக்கணும் -  
எங்கள்  
ஊரும் உலகும் செழிக்கணும்.

செல்வநேசன், கனகசபாபதி - அல்வாய்.

இயல்பாய் வாழ்வேம்



# எழுதத் துண்டும் எண்ணங்கள்



பேராசிரியர் துரை மனோகரன்



## புதிய பாரதம்

வியாச முனிவர் மகாபாரதக் கதையைச் சொல்லச் சொல்ல, விநாயகர் எழுத்தாணியால் தம் கைப்பட எழுதி முடித்திருந்தார். இதைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்த வியாசரின் சீடர் ஒருவர், சுருக்கமான, புதிய முறையில் மகாபாரதக் கதையை எழுதினால் நன்று என்று சிந்தித்தார். உடனேயே எழுதி முடித்துவிட்டார். அவர் எழுதிய புதிய மகாபாரதப் பிரதி, எப்படியோ என் கரங்களுக்குக் கிட்டியது. அதன் முக்கிய பகுதியை அப்படியே உங்கள் பார்வைக்குச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

என்றும் இல்லாதவாறு அன்று அஸ்தினாபுரம் அப்படி அல்லோலகல்லோலப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அஸ்தினாபுரத்தின் வீதிகள் எங்கும் தேர்கள் அப்படி அப்படியே ஸ்தம்பித்து நின்றுகொண்டிருந்தன. அஸ்தினாபுர மக்கள் மத்தியில் வெறுப்பும், வேதனையும் நிறைந்திருந்தன.

அஸ்தினாபுரத்தின் அரசவையில் ஒரே குழப்பமாக இருந்தது. திருதராஷ்டிரனின் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டே, அவனின் பிள்ளைகளான துரியோதனனும், துச்சாதனனும், பிற தம்பிமாரும் ஆட்சி அதிகாரம் தமது கைகளில் இருந்தமையால், குதூகலித்துக்கொண்டிருந்தனர். சகல சாஸ்திரங்களிலும் வல்லவரான மெத்தப் படித்த பிதாமகர் பீஷ்மர், தமது திறமையையும், ஆளுமையையும் மறந்து, கௌரவர்கள் சார்பாகவே எப்போதும் போல அரசவையில் பேசிக்கொண்டிருந்தார். உயர்ந்த தோற்றம் கொண்ட அவர், எப்போதும் போலத் துள்ளித்துள்ளித் தலையை ஆட்டி ஆட்டிப் பேசிக்கொண்டிருந்தமை வேடிக்கையாக இருந்தது.

பாண்டவர்கள், தங்களுக்கான அரச உரிமை பறிக்கப்பட்டதைப் பற்றிக் கோபாவேசத்தோடு அரசவையில் முழங்கிக்கொண்டிருந்தனர். வழக்கம் போலத் துரியோதனனாதியோர் பக்கத்தில் இருந்து எதிர்ப்புக் குரல்கள் வந்துகொண்டிருந்தன. ஒரு கட்டத்தில் தருமர்

பேச எழுந்தார். தருமருக்குக் கௌரவர்கள் பக்கத்திலும் ஒரு மதிப்பு இருந்தது. ஆனால், அவரது கருத்துகளை அவர்கள் ஏற்று ஒருபோதும் நடைமுறைப்படுத்துவதில்லை. எனினும், வழக்கம் போலத் தருமர் அரசவையில் அறுத்து உறுத்துப் பேசத்தொடங்கினார்: “அஸ்தினாபுரம் இன்று இந்நிலை அடையக் காரணம், பாண்டவர்களாகிய எங்களுக்கான அரசியல் உரிமையை மறுத்துச் செயல்படுவதாகும். அஸ்தினாபுர ஆட்சியாளர்களிடம் மமதையும், தான்தோன்றித்தனமும், முரட்டுச் சுபாவமும், ஆட்சிநிர்வாகத் திறமையின்மையும் ஊழலும் மலிந்து காணப்படுகின்றன. நேர்மையையும், நல்லாட்சியையும் இவர்களிடம் எதிர்பார்க்கமுடியாமல் இருக்கிறது.” தருமரைத் தொடர்ந்து வேறும் பலரும் கௌரவர்கள் ஆட்சிக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்பிக் கொண்டிருந்தனர்.

திடீர் என்று அஸ்தினாபுர அரசவையில் ஒரே கூச்சல் குழப்பம். துரியோதனன் திரௌபதியை அரசவைக்கு இழுத்துவருமாறு துச்சாதனனிடம் கட்டளை இட்டான். துச்சாதனனும் அண்ணன் தந்த பொறுப்பை ஏற்று, அரசவையின் முன் திரௌபதியை இழுத்துவந்தான். புதிய பாரதக் கதையின்படி, திரௌபதி பாண்டவரின் மனைவி அல்லள். சகல தரப்பினராலும் கை கூப்பி வணங்கத்தக்க ஒரு மாதா. அப்படி இருந்தும், துச்சாதனன் திரௌபதியை அரசவையில் மூர்க்கத்தனத்துடனும், முட்டாள்தனத்துடனும் துகிலுரியத் தொடங்கினான். அப்போது, அவள் உடலில் இருந்த ஆபரணங்கள் அனைத்தும் கழன்று விழுத்தொடங்கின. அவள் தனது சேலைத்தலைப்பில் முடிச்சு வைத்திருந்த பொற்குவை நிலத்தில் விழுந்து சிதறத் தொடங்கியது. திரௌபதி கண்கலங்கிக் கதறத் தொடங்கினாள். “எப்படி இருந்த நான், இன்று இப்பாதகர்களின் கைகளில் சிக்கிச் சீர்குலைந்து கலங்கி நிற்கின்றேன். எனது மானத்தைக் காப்பாற்றுவார் யாரும் இல்லையா? கண்ணா! கண் திறந்து காப்பாற்று” என்று கைகூப்பி அழுதாள்.



திரௌபதியின் அழகுரல் வடக்கே துவாரகையில் வசதி வாய்ப்புகளுடன் இருந்த கண்ணின் செவிகளில் கேட்டது. “திரௌபதி! கலங்காதே. நான் இயன்றவரை உன் மானத்தைக் காப்பாற்றுவேன். இப்போதிருந்தே உனக்குச் சேலைகளை அனுப்பிவைக்கிறேன்” என்று கண்ணன் அசரீரியாக மொழிந்தான். சொன்னபடி அவளுக்குச் சேலைகளையும் அனுப்பிவைத்தான். திரௌபதியும் சற்று மனம் தெளிந்து, “ஆபத்தாந்தவா! அனாத ரட்சகா! உன்னால் எனது மானம் காப்பாற்றப்பட்டது. இந்த நன்றியை நான் ஒருபோதும் மறவேன்” என்று ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தாள்.

அரசவையில் திரௌபதி துகிலுரியப்பட்ட செய்தி, அஸ்தினாபுரம் எங்கும் பரவியது. அஸ்தினாபுர மக்கள் கொதித்தெழுந்தனர். கொதித்தெழுந்த அஸ்தினாபுர மக்களை அடக்குவதற்குச் சகுனி துரியோதனனுக்கு ஆலோசனை வழங்கினான். துரியோதனனும் அதன்படியே செயல்பட்டான். அஸ்தினாபுர மக்கள் மேலும் கொந்தளித்தனர். சகுனி தலைமறைவானான்.

## நாவலர் பிரகடனம்

ஆறுமுகநாவலரின் 200 ஆவது நினைவு நூற்றாண்டில் அவர் பற்றிய நினைவுகளை மீட்டுப் பார்ப்பது என்பது, நமக்கு மனநிறைவைத் தரும் ஒரு முயற்சியாகும். அவ்வகையில், ஆறுமுகநாவலர் தம்மைப் பற்றி வெளியிட்டுள்ள ஒரு பிரகடனம், அவரைப் பற்றித் தெளிவாக அறிந்துகொள்வதற்கான அவரது சிறந்த வாக்குமூலமாகவும் விளங்குகிறது. இவ் விஞ்ஞாபனம் சென்னையில் 1868இல் வெளியிடப்பட்டது. “தமிழ்நாட்டில் வாழுஞ் சைவசமயிகளுக்கு,” என்ற விளிப்புடன் தொடங்கும் அவ்விஞ்ஞாபனத்தின் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது:

“நான் ஐய வருடம் (1834) முதலாக பீற்றர் பார்சிவல் துரையுடைய இங்கிலிஷ் வித்தியாசாலையிலே இங்கிலிஷ் கற்றேன். பிலவ வருடம் (1841) பார்சிவல் துரைக்குத் தமிழ்ப் பண்டிதனாயினேன். பிதிரார்ச்சிதம் நான் பெறவில்லை. என்னுடைய தமையன்மார்கள் நால்வரும் இயன்றமட்டும் பொருளும் உத்தியோகமும் உடையவர்களாயிருப்பவும், அவர்கள் பொருளுதவியும் நான் பெறவில்லை. இங்ஙனமாகவும், மேற்குறிப்பிட்ட விருத்தியை நான் கீலக வருடம் புரட்டாதி மாதம் (1848) பரித்தியாகஞ் செய்தேன். பார்சிவல் துரை,

‘நான் தங்களுக்கு உயர்வாகிய வேதனம் தருவேன். தாங்கள் என்னை விடலாகாது’ என்று பலதரம் வற்புறுத்திச் சொல்லிய வழியும், நான் அவ்விருத்தியில் விருப்பம் வைக்கவில்லை. நான் இங்கிலிஷிலே அற்ப விற்பத்தியாயினும் பெற்றிருந்தும் என்னோடு இங்கிலிஷ் கற்றவர்களுள்ளும் எனக்குப்பின் இங்கிலிஷ் கற்றவர்களுள்ளும் அநேகர் தங்கள் தங்கள் சத்திக்கேற்ற உத்தியோகம் பெற்று வாழ்ந்திருக்கக் கண்டும், நானும் என் சத்திக்கேற்ற உத்தியோகத்தின் பொருட்டு முயற்சி செய்யின் அது தப்பாது சித்திக்குமென்றறிந்தும், அ. தில்லாமையால் விளையும் அவமதிப்பைப் பார்த்தும் உத்தியோகத்தை விரும்பவில்லை. தமிழ்க்கல்வித்துணை மாத்திரங் கொண்டு செய்யப்படும் உத்தியோகம் வலிய வாய்த்த பொழுதும் அதையும் நான் விரும்பவில்லை. கன்னியை நாயகனிடத்து ஒரு துட்டாயினும் வாங்காது வீடு, விளைநிலம், தோட்டம், ஆபரணம் முதலியவற்றோடு விவாகஞ் செய்து கொடுக்கும் வழக்கமே யுடையது என் சென்ம தேசமேயாகவும், நான் இல்வாழ்க்கையிலே புகவில்லை. இவைகளெல்லாவற்றிற்குங் காரணம் சைவசமயத்தையும் அதன் வளர்ச்சிக்குக் கருவியாகிய கல்வியையும் வளர்த்தல் வேண்டுமென்னும் பேராசையேயாம். இப்பேராசையினால் இருபது வருஷ காலம் நான் செய்த முயற்சிகள் பல. அவைகளுள்ளே சித்தி பெற்றவை மிகச் சில... நம்முடைய சைவசமயிகள் தங்கள் சமயமும் பாஷையும் விருத்தியடையும் பொருட்டு நான் செய்யும் முயற்சிகளுக்கு உதவி செய்யாமை மாத்திரையினமையாது, பெரும்பான்மையும் அவமதிப்பும் இடையூறுமே செய்கின்றார்கள். இதனால் எனக்கு யாதாயினும் ஒரு குறைவு உண்டு என்னுங் கவலை எனக்குச் சிறிதுமில்லை. தற்காலத்திலே சைவசமய விருத்தியின் பொருட்டு முயலும் எனக்கு சவசமயிகளாலேயே அவமதிப்பும் இடையூறும் செய்ப்படுகின்றன. பரசமயிகளோ எனக்கு இடையூறு செய்யவு மில்லை என்னை அவமதிக்கவுமில்லை. இ. தென்னை! ஆச்சரியம்!!”

ஆறுமுகநாவலர் சமுதாய நலனுக்காகச் செய்த தியாகங்களையும், பட்ட கஷ்டங்களையும், மனவேதனைகளையும் இது வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த விஞ்ஞாபனத்தை, நாவலர் தமது 46 ஆவது வயதில் எழுதியிருந்தார்.





# வாசகர் பேசுநார்

23ஆவது அகவையில் அடியெடுத்து வைக்கும் “ஞானம்” சஞ்சிகையை வாழ்த்துவதில் நானும் மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைகின்றேன். ஆசிரியர் பக்கத்தில் மீட்டுப்பார்கப்பட்டுள்ள ஞானத்தின் சாதனைகளைவிட ஞானம் சாதித்தவை மேலும் மிக அதிகம். பட்டியலிட்டால் அதுவே ஒரு கட்டுரையாகிவிடும்.

ஞானம் எப்போதுமே என் போன்றவர்களுக்கு நிறைய களம் அமைத்துத் தந்தது. தரத்தயாராக இருக்கின்றது. நாங்கள்தான் எழுதாத குறை. ஞானம் குடும்பத்திற்கு என்றும் நன்றிகள் எம் மனதில் இருக்கும். ஓ.கே.குணநாதனின் “அப்பாவின் அழுக்கு வேட்டி”யில் பிறக்கும் சிசுவே கதை சொல்லியாகச் சிருட்டிக்கப்பட்டிருந்தமை வித்தியாசமான முறை. உத்திக்குப் பாராட்டு. ஆனால் ஒற்றைத் திரிக்கை வண்டியில் வரும்போது சந்தித்த இடர்களுக்குள்ளேயும் பிறந்த சிசுவோடு உடனேயே திரும்புவதென்பது யதார்த்தத்திற்கு ஒத்துவரவில்லை. அலைமகளின் சிறுகதை ஓட்டம் நன்று. வசந்தி தயாபரனின் எழுத்தினை நீண்ட காலத்திற்குப்பின் காணக்கிடைத்தது மகிழ்ச்சி. மொத்தத்தில் எல்லா அம்சங்களும் நன்றாக இருந்தன. - **கொற்றை பி.சுருஷ்ணானந்தன்**



23ஆவது அகவையில் காலடி எடுத்துவைத்து வெற்றிப் பயணம் தொடரும் ஞானத்துக்கு எனது முதல் வாழ்த்துகள். ஞானம் 265வது இதழில் இடம்பெற்றுள்ள ஆக்கங்கள் அத்தனையும் சிறப்பானவையாக அமைந்துள்ளன. ‘அப்பாவின் அழுக்கு வேட்டி’ சென்ற காலத்தில் தமிழினம் பட்ட துயரங்களை ஒரு சிறு சம்பவத்தின் மூலம் அற்புதமாக நெஞ்சத்தை தொடும் விதத்தில் சொல்லுகின்றது. கதையை வாசிக்கும்போது உண்மையாக ஒரு கவலையை உண்டுபண்ணுவதுடன் அரசு பயங்கரவாதத்தின் கோரமுகத்தில்மேல் ஓர் சீற்றத்தையும் ஏற்படுத்துகின்றது. அந்த அவலங்களின் ஓலங்கள்தான் இன்று அதை அரங்கேற்றியவர்களை போ போ எனத்துரதியடிக்கின்றதைப் பார்க்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சிறப்பான கதை நகர்வு. ஓ.கே.அவர்களுக்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

அடுத்து ‘ம்மா..!’ ஒரு தேர்ந்த எழுத்தாளரின் கைவண்ணம். இன்றைய நவீன உலகில் கூட்டுக் குடும்பத்தைவிட்டு இறகடித்த பறவைகள் தனிக் குடும்பமாகி தத்தளிக்கும் விதத்தை அற்புதமாக எடுத்துரைக்கிறது. ஆணும் பெண்ணும் வேலைக்குப் போனாலே குடும்ப பாரத்தை சமாளிக்கலாம் என்ற விதத்தில் அவர்களது பிள்ளை வளர்ப்பானது எத்தனை கஷ்டமானது என்பதுடன் பிள்ளை பராமரிப்புக்காக நியமிக்கப்படுபவர்களால் பிள்ளைகளடையும் மனத்தாக்கத்தையும் பல்வேறுபட்ட இன்னல்களையும் மிக யதார்த்தமாக அதன் கதாசிரியர் திரு.மு.சிவலிங்கம் விபரித்து தனது எழுத்தின் முதிர்ச்சியை வெளிக்காட்டியுள்ளார். சிறப்பான படைப்பு. அவரது படைப்புகளை பாராட்டும் விதத்தில் எமக்குத் தகுதி இல்லை. ஆனாலும் எனது பாராட்டுக்கள்.

அடுத்து, அலைமகளின் பட்டாம் பூச்சி... ஒருவித நகைச்சுவைத் தன்மையுடன் பல விடயங்களை தொட்டுப் பறக்கிறது. ஆணாதிக்கத்தை எதிர்ப்பதற்காக புறப்படும் ஒரு சில பெண்ணாதிக்க பெண்மணிகளை எப்படி ஒரு pop cutting ஞானத் தாய்களாக மாற்றுவதுடன் அனைத்தையும் விமர்சிக்கும் வீரத்தையும் கொடுத்துவிடுகிறதென்பதைப் போட்டுடைக்கும் விதம் அற்புதம். எதிர்பாராத திருபங்களோடு கதை சொல்லும் விதமும் வித்தியாசமாக அமைந்துள்ளது அலைமகளின் எழுத்து அலை ஓயாது தொடர எனது நல்வாழ்த்துகள்.

இவ் விதழில் வெளிவந்த நோர்காணலை கட்டாயம் குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும். ஏனெனில் ஒரு விஞ்ஞானமாணிப் பட்டதாரியான திரு.வை.வேணிலான் தனது ஆசிரியத் தொழிலுக்கு மேலாக மிருதங்க வாத்தியத்தை துறைபோகக் கற்று பல இசை மேதைகளுடன் இணைந்து பணியாற்றிய அவர்தம் இசைக் கலையுடனான ஆர்வம் கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தேன். அந்தவகையில் வை.வேணிலானுக்கு எனது பாராட்டுக்கள். அவரது கலைப்பயணம் மேலோங்கட்டும்.

மேலும், ஞானத்தின் வளர்ச்சியில் அயராது பாடுபடும் அதன் ஆசிரியர் அவர்களுக்கும் அதற்கு பக்கத்துணையாக நின்று முன் நகரும் அனைவருக்கும் எனது நல் வாழ்த்துகளும் பாராட்டுக்களும்.

**அன்புடன், ஷெல்ல்தாசன், தருகோணமலை.**





ஞானம் 265ஆம் இதழில் சகோதரி மாவனல்லை ருஸ்னா நவாஸ் எழுதிய யானைபுக்க புலம் என்ற கட்டுரை நன்றாக அமைந்துள்ளது. இவர் புறநானூறு 184ஆம் பாடலுக்கு விளக்கம் எழுதியிருப்பதும் மிகநன்று. எதற்கும் கொஞ்சம் பின் நோக்கிப் பயணித்துப்பார்ப்போம். 1977ஆம் ஆண்டில் ஒரு பெரிய யானை மரங்களை முறித்தபடி வனத்திலிருந்து வெளியேறி மக்கள் வாழும் பகுதிக்கு வந்தது. அது வயல்களிலும் தோட்டங்களிலும் புகுந்து பயிர்கொடிகளை நாசமாக்கியது. சர்வதேச வியாபாரம் திறந்தபொருளாதாரம் என்று சொல்லி அரிசி மீன் ரின் பெரிய வெங்காயம் உருளைக்கிழங்கு உழுந்து பயறு கௌப்பி நிலக்கடலை போன்ற உணவுப் பொருட்கள் எல்லாமே இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. உள்நாட்டு உற்பத்திகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு மக்களின் வயிற்றில் அடிக்கப்பட்டதால் வறிய விவசாயிகள் மேலும் வறுமைப்பட்டு மரணப்படுக்கையில் வீழ்ந்தார்கள். 1978ஆம் ஆண்டில் ஆணைப் பெண்ணாக மாற்றும் அதிகாரம் தவிர்ந்த ஏனைய எல்லா அதிகாரங்களையும் மக்கள் யானையிடம் ஒப்படைத்துவிட்டனர். இத்தகைய தவறான அரசியலமைப்பை 1978ல் கொண்டு வந்தமையே இன்றைய சமூக அரசியல் பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு மூல காரணமாகும். இன்று அரசுக்கு இடித்துரைக்க மக்கள் பயப்படுகிறார்கள். இதனால் அடக்கி வாசிக்கப் பழகிக் கொண்டார்கள். செயற்கைப் பசளை தடை செய்யப்பட்டதால் விவசாயம் பாழாகிவிட்டது. டொலர்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டதாலும் லஞ்சம் ஊழல் தலைவிரித்தாடுவதாலும் நாட்டு நிலைமை வங்குறோட்டு நிலைக்குச் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. அத்தியாவசியப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்ய முடியவில்லை. எரிவாயு எரிபொருள் வாங்குவதற்கும் அந்நியச் செலாவணி கையிருப்பில் இல்லை. வெளிநாட்டுக் கடன்கள் இமயமலை போல வானத்தை நோக்கி வளர்ந்து செல்கின்றன. பொருளாதார அபிவிருத்தி பற்றி யாருக்கும் கவலை இல்லை. கடன்பட்டுச் சாப்பிடுவதே அரசின் கொள்கையாகத் தெரிகின்றது. தமிழகத்திலிருந்து உலருணவுப் பொதிகளைப் பெற்று மக்கள் இலவசமாகச் சாப்பிடுகிறார்கள். இனி வேறு நாடு ஏதாவது உலருணவுப் பொதிகளை அனுப்பமாட்டார்களா என ஏங்கும் நிலை உருவாகிவிட்டது.

வருடம் ஐந்து லட்சம் இலங்கை ரூபாவுக்கு மேல் நிகர வருமானம் உள்ளவர்கள் அரசுக்கு வருமானவரி கட்டவேண்டும் என்பது சட்டம். பணக்காரருக்கு மேலும் சலுகை வழங்கும் நோக்கில் வருடத்துக்கு இலங்கை ரூபா.30 லட்சம் அல்லது அதற்குமேல் நிகர வருமானம் உள்ளவர்கள் வரி கட்டினாற் போதும் என்று புதிய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அரசாங்கம் காசு இல்லாமல் அவஸ்தைப்பட இதுவும் ஒரு காரணமாக அமைந்தது. பொருட்களின் விலைகளை இரவோடிர்வாக அதிகரித்து மக்கள்மீது மறைமுக வரியைச் சுமத்தினார்கள். வெளிநாட்டுக் கடன்களையும் எதிர்காலத்தில் மக்கள்தானே செலுத்தவேண்டும். மனவலியையும் தலைவலியையும் தாங்க முடியாமல்தான் மக்கள் நடுவீதிக்கு இறங்கும் முடிவை எடுத்தார்கள். மக்களைக் கலவரக்காரர்கள் என்று கண்டிப்பதால் பயனேதும் விளையப்போவதில்லை. சகல தரப்பினரும் தாம் கடந்த காலத்திற் செய்த தவறுகளை இப்போதாயினும் திருத்திக்கொள்ளச் சம்மதித்தால் உடைந்த கப்பலைத் திருத்திப் பாறைகளற்ற சரியான பாதையிற் பயணம் செய்ய இன்னும் காலம் கடந்துவிடவில்லை.

- கலைமாமணி கா. தவபாலன், தம்பசீட்டி



23ஆவது அகவையில திடமாகக் காலூன்றியுள்ள 265ஆவது ஞானத்தை மகிழ்வுடன் வரவேற்பதோடு இச்சாதனையைப்பிரிந்த அதன் ஆசிரியர் வைத்தியகலாநிதி திரு. ஞானசேகரன் அவர்களை உள்பூரிப்போடு வாழ்த்துகிறேன். 2000ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் நான் கண்டி அசோகா வித்தியாலயத்தில் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கும்போது ஞானத்தின் இரண்டாம் இதழை இலவசமாக எங்களுக்கு அன்பளிப்புச் செய்ததை மறக்கவே முடியாது. அந்த இதழ் இன்னும் பத்திரமாகவே இருக்கின்றது. அப்போதெல்லாம் கண்டியில் இயங்கிய ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலையில் கிரமமாக ஞானம் இதழை பெற வாய்ப்பிருந்தது. இப்போதோ இலங்கையில் வெளிவரும் எந்தவொரு தமிழ் இலக்கிய நூலையோ சஞ்சிகையையோ பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு முற்றாகவே அற்றுப்போயுள்ளது.

தொடராக வந்து கொண்டிருந்த இரு விடயங்கள் 265ஆவது இதழில் காணக்கிடைக்காதது கவலையைத் தருகின்றது. ஒன்று பேராசிரியர் துரை மனோகரனின் பத்தி. அடுத்தது அட்டையின் கடைசிப்பக்கத்தில் வரும் லக்கிலண்ட் பிஸ்கட்டின் விளம்பரம்!

அன்புடன் ஞானத்தின் தொடர்வாசகர் ஐ. சந்தியாகு, தென்னாங்கும்புர





தங்களின் ஆசிரியர் பக்கம் - 22 ஆண்டுகள் ஒரு வரலாற்றுப் பதிவு “சலியாத மனமும், அன்பு அகலாத மனைவியும், தவறாத சந்தானமும், தாளாத கீர்த்தியும், மாறாக வார்த்தையும்...” - பட்டர் வாக்கு பலித்திருக்கிறது.

அப்பாவின் “அழுக்கு வேட்டி” இடைவெளிக்குப் பின் ஓ.கே.குணநாதன் அவர்களின் படைப்பு கண்டேன். “துன்பத்தை சுமப்பவன் பாக்கியவான். பரலோகம் அவனுடையதே” என்ற சத்திய வேதத்தின் வரிகளுக்கு - “பாக்கியம்” - ம்... வலிக்கிறதே!. செங்கதிரோன் தந்த கவிஞரின் “அத்தான் கவிதைகள்” இளமைக் காலத்தை இழுத்து வருகின்றன. வசந்தி தயாபரனின் “மறைமுதல்வன்” நூல்கள் பற்றிய அறிமுகங்கள் ஒரு படைப்பாளிக்கு அளிக்கும், அவர் அப்பாவின் பாங்கு பளிச்சிடுகிறது. அனைத்தும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. 265 ஞானம் 23ஆம் ஆண்டுக்குரிய கதவை அகலத் திறக்கிறது.

-மா.குலமணி, நய்னாதீவு.



## கண்ணீர் அஞ்சலி

### மலையகக் கவிஞர் குறிஞ்சி நாடனின் மறைவு

“குறிஞ்சிநாடன்” என்று ஈழத்து இலக்கிய உலகில் நன்கு அறியப்பட்ட கே. வெள்ளைச்சாமி, அவர்கள் 28-06-2022 அன்று அமரரானார் என்ற செய்தி இலக்கிய உலகையும் கல்வி உலகையும் பெரிதும் கவலைக்குள்ளாக்கியுள்ளது.

புசல்லாவையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட குறிஞ்சிநாடன், ஆசிரியர், அதிபர், கண்டி சீடாதிட்ட இணைப்பாளர், வத்தேகம் உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர் ஆகிய பதவிகளை வகித்து மலையக சமூகத்திற்கு நாற்பது வருடம் கல்விப் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றவர்.

‘புசல்லாவை இலக்கியவட்டம்’ என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி அதன் தலைவராக சுமார் கால் நூற்றாண்டுகாலம் கலை, இலக்கிய வளச்சிக்குப் பணிபுரிந்துள்ளார். பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் கவிதை, கட்டுரை, நூல்மதிப்புரை ஆகிய துறைகளில் எழுதிவந்துள்ளார். ஞானம் சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழில் கவிதை எழுதியவர். இவரது இலக்கியப் பணியைப் பாராட்டி 1993ஆம் ஆண்டு இந்துசமய கலாசார இராஜாங்க அமைச்சு ‘தமிழ்மணி’ என்ற பட்டத்தினை வழங்கிக் கௌரவித்தது. 2010இல் இவருக்குக் “கலாபுஷணம்” விருது வழங்கப்பட்டது. அன்னாருடைய ஆத்மா சாந்தியடைவதாக.



### வடகோவை யு.க. இராசரத்தினம் அவர்களின் மறைவு

வடகோவை திரு. பூதத்தம்பி கந்தப்பு இராசரத்தினம் அவர்கள் 11-06-2022 அன்று இலண்டனில் காலமானார். அவரது மறைவு கல்வி உலகிற்கும் இலக்கிய உலகிற்கும் பேரிழப்பாகும்.

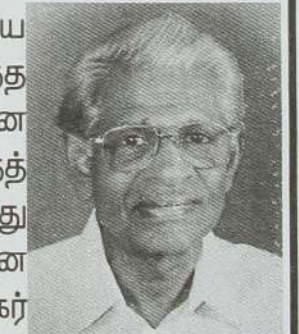
சிறுகதை, கட்டுரை, பாலர் பாடல், எழுத்தாளராகத் திகழ்ந்தவர். ஞானம் சஞ்சிகையில் தொடர்ந்து எழுதியவர், யாழ். கோப்பாய் வடக்கைப் பிறப்பிடமாகவும், கோண்டாவில் கிழக்கு, கொழும்பு வெள்ளைவத்தை, லண்டன் ஆகிய இடங்களை வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர்.

ஓய்வுநிலை அதிபர் - நீர்வேலி அத்தியார் இந்துக் கல்லூரி, கோப்பாய் கிறித்தவ கல்லூரி, மற்றும் கோப்பாய் கிராம முன்னேற்ற சங்கம், கோப்பாய் வடக்கு சனசமூக நிலையம் போன்றவற்றின் ஆரம்ப கர்த்தாக்களில் ஒருவரும் நிர்வாக உத்தியோகத்தராகவும், கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க உறுப்பினராகவும், நம்பிக்கைப்பொறுப்பாளர் சபை உறுப்பினராகவும் இருந்துள்ளார். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தி அடைவதாக.



### கவிஞர் பொன் பூபாலன் மறைவு

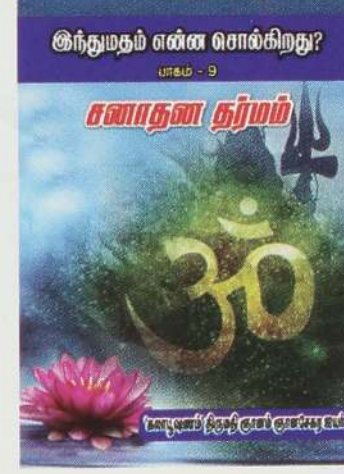
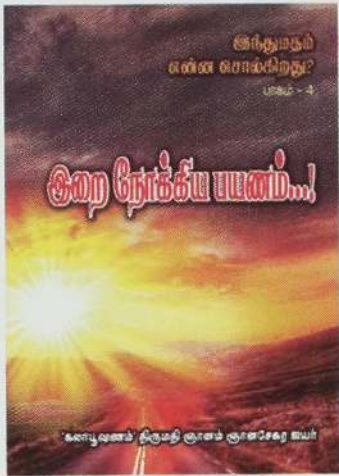
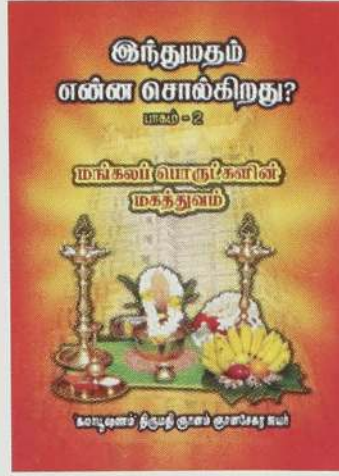
மலையகக் கவிஞர் பொன். பூபாலனின் மறைவு கல்வி உலகிற்கும் இலக்கிய உலகிற்கும் பெரும் பேரிழப்பாகும். மாத்தளை பலாபத்பல நோனா தோட்டத்தில் பிறந்த இவர், பன்விலையில் வாழ்ந்தவர். 1960முதல். ஆசிரியர், அதிபர், கல்விப் பணிப்பாளர் என கல்வித் துறையில் பணியாற்றியவர். இலக்கியப் புரவலர் ஹாஸிம் உமர் இவரது கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டு உதவியுள்ளார். நகைச்சுவை மிளிர் கவிபாட வல்லவர். இவரது கவிதைத் தொகுப்புகளாக “இதயமுள்ள பாரதி”, “கவிதை அரங்கேறும் கோலம்” என்பன வெளிவந்துள்ளன. ஞானம் சஞ்சிகையின் ஆரம்பகாலத்தில் இவர் எழுதிய “விருதுநகர் வியாபாரிகள்”, “மரங்கொத்தி” ஆகிய கவிதைகள் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன. அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைவதாக.





# இந்துமதம் என்ன சொல்கிறது? (பாகம் 1 - 10 வரை)

'கலாபூஷணம்' திருமதி ஞானம் ஞானசேகர ஐயர்



புத்தகம்  
பாடகர்  
பாடகர்

கீழ்க்காணும் முகவரியில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்:

**ஞானம் பதிப்பகம்**

3-B, 46<sup>ஆவது</sup> ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06

+94 112586013 - +94 777306506

editor@gnanam.info





# Kalanzhyam (Pvt) Ltd.

களஞ்சியம்

කලන්ජියම්



அனைத்து பொருட்களும்  
தரமாகவும்,  
சுத்தமாகவும் பொதி செய்யப்பட்டு  
மலிவான விலையில்  
ஒரே கூரையின் கீழே  
நீங்கள் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

சில்லறை  
சாமான்  
மொத்த  
விலையில்



No. 134/A Galle Road, Wellawatte, Colombo 06

Tel : 011 2360334 | 011 2360338

f Kalanzhiyam | Email : kalanzhyam@gmail.com

Online: 077 9575739

